



GÖREVİMİZ ÖZGÜR KÜRDİSTAN İÇİN SAVAŞMAKTIR

Fiili sömürgeci savaşın eşiğinde Kürdistan'dan görüntüler

Dicle Üniversitesi kapatıldı
Halk otellerine el konuyor
Eczanelerde atropin
ilacı kalmadı
Elih (Batman), Amed
(Diyarbakır), Meleci
(Malatya), Maş havadanlaan
kimyasal ve nükleer
silahlarla dolu
Azınlıklar ve zenginler
kaçırılarak halkta panik
yaratmak amaçlanıyor
Şehir merkezlerinde devlet
terörü dorukta
Halk, sığınak kazıyor,
köylere dönüyor,
Botan, Çirav,

Gabar dağları ve
Hasankeyf mağaraları
insan dolu
Halk silahlanmak istiyor
Ulusal uyum ve direniş
istemi dorukta
Cizra Botan'da
600 Alman Leopard tankı
Devlet eliyle
karabonacılık yapıyor
Gerillaya akın var
Sömürgeci yağma
dolaşım karşısında
kontrolü yitiriyor
Halk, TC'nin kendilerine
saldıracağını biliyor

Haberleri 7. sayfalarda

- Cizra Botan: İlçe merkezinde 5 saat devam eden büyük çarpışma, bir ARGK savaşçısı ile bir yurtsever şehit düştü. 2 özel tim elemanı öldürüldü. Sömürgeci, dört evi ve bir camiyi yıktılar
- Farşin (Silvan): ARGK, ilçe merkezini bastı, MHP eski ilçe başkanı öldürüldü, tekeli deposu yakıldı
- Hama (Hama): İlçe merkezini basan gerillalar, halka propaganda yaptı, 3 gece bekçisinin silahları alındı
- Gavar (Yüksekova): Betrot karakoluna roketlerle saldıran ARGK, 10 askeri öldürdü

- Gırgıl Ama (Silopi): Sirkil koyundaki düşman taburuna gerilla saldırısı: 3 ü subay çok sayıda asker öldürüldü.
- Dik (Eruh): Gerillalar Sirt (Sirt) - Dik karayolunu kesti, Sirt hastanelerine yaralı asker taşıyor
- Paşlı (Kulp): Askeri araca gerilla pususu, 3 asker öldürüldü
- 3 Ocak Genel Grevi'nde en büyük başarı Kürdistan'da, Elih (Batman)'da 4500 petrol işçisini tüm eyleme katıldı
- Özel Tıp Cezaevleri önünde 1 Ocak günü kitlesel protesto gösterileri yapıldı

- Şenkaya-Erzincan Raşo köyü, Gütepe mezarındaki çarpışmada kimlikleri belirlenen 2 ARGK savaşçısı şehit düştü

- Gexd (Kış) ve Kışla (Nazımîye)'de şehit düşen 11 ARGK savaşçısının kimliği belli oldu.

Haberleri 3-4-5. sayfalarda



Avrupa'da Çevik Kuvvetleri protesto ve işçi direnişleriyle dayanışma eylemleri yoğunlaşıyor

- Brüksel'deki NATO merkezi önünde gösteri
- Avrupa'nın birçok kentinde meşaleli yürüyüşler yapıldı
- Oldenburg (Almanya) protesto gösterileri
- Türkiye'deki genel grevi destekleme eylemine İngiliz polislinin ırkçı saldırısı

Haberleri 10-11 sayfalarda

Türkiye işçi

sınıfından tarihi eylem:

Genel grev ve büyük yürüyüş

TKİ'ye bağlı Zonguldak maden işçileri grevinin 36. günü olan 2 Ocak 1991'de, Türkiye ve Kürdistan'ın önemli merkezlerinde yagami büyük oranda etkileyen genel grev gerçekleştirildi. Hemen ertesi gün, yani 4 Ocak'ta da, 70 bin maden işçisi Ankara'ya gitmek üzere Zonguldak'tan yürüyüşe geçti. 18-16 Haziran 1971'den bu yana Türkiye işçi sınıfı siyasal gündeme denilebilir ki ilk kez bu tarzda etkinliğini koyuyor.

110kûmet bir kaç gün önceden genel grevi yasadığı ilan ettiğini açıklamıştı. Ama işçi sınıfı interve faslat yasaları nasıl yerle bir edeceğini gösterdi. Genel greve katılım genelde 100'lerin üzerine çıkarken bu oran Kürdistan'da %100'e yaklaşarak en yüksek düzeye çıktı. Ayrıca esnaf, memur ve öğrenci kesimlerinden de genel grev eylemine yoğun destek sunuldu.

Devamı 14. sayfa



ERNK Avrupa Örgütü'nden sömürgeci-emperyalist savaşa karşı Kürdistan ve Türkiye halklarına çağrı

Bildirileri 12-13. sayfalarda

TC'nin suç günlüğünden

- Özel tim Amed (Diyarbakır) merkeze bağlı Zevrê (Delbesti) köyünü bastı, çok sayıda yurtsever tutuklandı. İHD Amed Şubesi, baskın raporu yayınladı
- Cizra Botan'da Tefik Timurtaş adlı aktif yurtsever işkencede katledildi, cesedi belediyenin önüne atıldı. 80 yaşındaki Mele Evdilrehmanê Hendekî, ağır işkence nedeniyle, koma halinde hastaneye kaldırıldı
- Kürdistan'ın dört bir yanında yüzlerce yurtsever tutuklandı
- Yeni Ülke Gazetesinin 11 ve 12. sayıları toplatıldı
- Amed mülteci kampından MIT'in kaçırdığı peshmergeden halen haber yok.
- ARGK'nın eylem bilançosunu yayınladığı gerekçesiyle 2000'e Doğruya yayın durdurma tehdidi
- Bir Türk yüzbaşısının Belçika heyetine söyledikleri: "Fransızların Cazayır'da yaptığını yaparız"
- Gerillaların silahlarına el koyduğu koruculardan, sömürgeci devlet silah parası alıyor

Haberleri 8-9-10. sayfalarda

Celle-PKK Davası

- Rezaletin ikinci perdesi: Kürdistan halkına karşı Almanya'da yeni bir dava
- Kürdistan'a Alpha-Jet uçakları Celle'de ikinci PKK davası
- Celle-PKK Davasına yurtseverlerin protesto yürüyüşü

Haberleri 9. sayfa

İÇİNDEKİLER

- Direnış kahramanımız: Hayri DABAN, s. 2
- Özgeçmiş ve savaş serüvenleri yeni yi asayin, s. 8
- Niye bizim için de olmasın? Kürdistan ve uluslararası devrimci tugaylar üzerine: Mehmet Can Yüce, s. 15
- Kürtiz'de son saldırı: Savaş çabaları karşı tarafta püsterler, s. 18
- Avrupa basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, s. 17

Devrimci moralin, cesaretin ve fedakarlığın sembolü

Hayri DABAN

Direniş
kahramanlarımız

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi yüzlerce şehidin kanı ile yükselten halkımız, bu kutsal kavga da Ömer yoldaşı da başına gömdü.

Ömer yoldaş, Viranşehir'in Kerme (Olakçı) köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde okudu. Maddi olanaksızlıklar yüzünden ortaokula gidemedi. Küçük yaştan itibaren ailesinin geçimini sağlamak için çalışmaya başladı. Sömürgeci-faşist Türk devletinin uyguladığı göç ettirme politikası ve bunun içinde yer alan ekonomik göç politikası sonucu Ömer yoldaş da bir parça ekmek parası için metropollere gitmek zorunda kaldı. Türk sö-

munda ekonomik sömürüyü daha da katmerleştirmeyi amaçlamıştı.

Tabii ki, bu politika ve uygulamalarla Kürt gençliği de metropollere çekilecek, yozlaştırılacak ve lümpenleştirilecekti. Metropoller buna çok uygundu. Bu alanlar Kürdistan gençliği için bir tuzak olmasına rağmen, Ömer yoldaş bu ortamda kendini korumayı bildi.

Sömürgeci-faşist Türk devleti, halkımız üzerindeki egemenliğini daha da sağlamlaştırmak için din, mezhep ve ağıret çetkilerini kullanarak Kürt halkını illiklerine kadar parçalama politikasını da yürütüyordu. Böylelikle halkımızın kendi içinde birlik oluşturmaya önlemeyi ve batarne düşürmeyi amaçlıyordu. Bütün bu çetkiler yumaşında büyüyen Ömer yoldaş, -ki kendisi Yezidi bir ailedendi- düşmanın uyguladığı bu politikalar karşısında yurtaşerifliğinden bir şey kaybetmedi. Tam tersine, bunlar O'nda düşmana karşı öfke ve kinin daha da artırdı.

Soyluluğun, alınterinin, emeğin, çabasının, saygı, sevgi ve

yoldaş, halkı ve vatanı için savaşılabilmek, insanlık görevini yerine getirebilmek amacıyla, bulunduğu metropol alanında Partimize katılabilmenin, mücadeleye sathlarında yerini alabilmenin arayışları içine girdi. Büyük bir istek ve çabayla sürdürdüğü arayışları sonucu il-likli kurmayı başararak kendi olanaklarıyla yurtdışına çıkıp Partimizin merkez eğitim okulu olan Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne ulaştı.

1989 başlarından itibaren Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde Partimizin tüm arkadaşlara verdiği olanaklardan en iyi biçimde yararlanabilmek için Ömer yoldaş da yoğun bir çaba harcadı. Eline geçen bu tarihi fırsatı iyi bir şekilde değerlendiren Ömer yoldaş, yüksek morall, cesareti, atikliği ve fedakarlığıyla tüm arkadaşlara da güç kaynağı oluyordu. Bir an önce Ülkeye dönerek mücadeleye katılmanın heyecanı ve sabırsızlığıyla Akademi Yönetimi'nde çıkacak kararı bekliyordu. Ülkeye dönmesine ilişkin karar geciktikçe veya Akademi'den Ülkeye her grubun gidiğinde kendisinin de bu grupta olup olmadığını öğrenmek için yönetime koşuyordu.

Ömer yoldaş, sonuçta sabırsızlıkla beklediği güne kavuşmuştu. 5 Ağustos 1989'da Ülkeye giren grup içinde kendisi de vardı. Bu haber, onun için büyük bir mutluluk kaynağı oldu. Bu grupta Mardin Eyaleti'nde şehit düşen Battal ve Reza yoldaşlar da bulunuyordu.

Ülkeye yeni girdiğimiz günlerden birinde sabah uyanıldığında Ömer yoldaşı silahını öperken gördüm. Ne yaptığını sorduğumda, "Ben bu silahla halkımızın binlerce yıllık intikamını alacağım... Düşmanın eline hiçbir zaman sufi geçmeyeceğim. Düşmana o cenki tattırmayacağım" dedi. O'nda silaha bu yaklaşım tarzı, ideoloji ve politikaya da yaklaşımları tarzını göstermek teydi. Düşmana karşı kininde, kaybettiklerimizi yeniden kazanmak, fedakarlık ruhuyla savaşmak da vardı. Ve gerçekten bu ruhla savaşarak sözlerinin gereklerini yerine getirdi.

Ömer yoldaş, 17 Eylül 1990'da Mardin Eyaleti'nin Kerboran (Darşepit)'e bağlı Şibeli köyü yalınlığında bir görev nedeniyle geçerken, çetmizın en barbar, en vahşi, en

gerici gücü Türk ordusunun güçlerinin kurduğu hain pusuda yaralandı ve hemen çatırmaya başladı. Mermileri bitinceye kadar sömürgeci-faşist Türk ordusuna karşı direnişini sürdürdü. Savaşma ve kazanma azmi ile dolu olan Ömer yoldaş, şehit düşünceye kadar bu özelliğinden hiçbir şey yitirmedi. Bu azim ve kararlılığı ile yaralı olmasına rağmen çatırmayı sürdürerek, düşmana büyük kayıp verdirdi. En sonunda silahında bir tek mermisi kalınca düşmanın eline sağ geçmemek için büyük bir kahramanlık örneğini göstererek son kurşununu da kendisine sıktı ve şehitler kervanına katıldı. Bir tek ARGK gerillası karşısında bile korku, panik ve telaşa kapılan sömürgeci-faşist Türk ordusu, alana cemsellerle binlerce asker ve özel tim yığıldı, sabaha kadar panzerlerle Ömer yoldaşın cansız bedenine kurşun yağdırdı. Ömer

yoldaşın direnişi yöre halkı üzerinde büyük bir etki yarattı ve ulusal kurtuluş mücadelemize duydukları güveni ve inancı pekiştirdi.

Ömer yoldaş da, diğer bütün şehitlerimiz gibi özgürlük ağacımızı, bir daha asla sökülmemesi ve daha da gürleterek toprağımıza kök salması için kanıyla suladı. Şehitlerimizin kanlarıyla sulanan ve beslenen özgürlük ağacımız, bugün ülkemizin dörtbir yanını dalları ve damarlarıyla kaplıyor. Bu ağacı kurutmayacağımıza dair Ömer yoldaş ve tüm şehitlerimize söz veriyoruz.

Şehitlerimiz, halkımızın direniş; ve savaş hattının çerçevesini kanları ve canlarıyla belirlediler. Bizler de, halkımızın özgürlüğü, vatanımızın bağımsızlığı için bu direniş hatında doğru yürümesini bilecek ve zaferi mutlaka yaratacağız.

Silah arkadaşları Veyal

Koblenz'de yurtsever bir Kürt genci hunharca katledildi

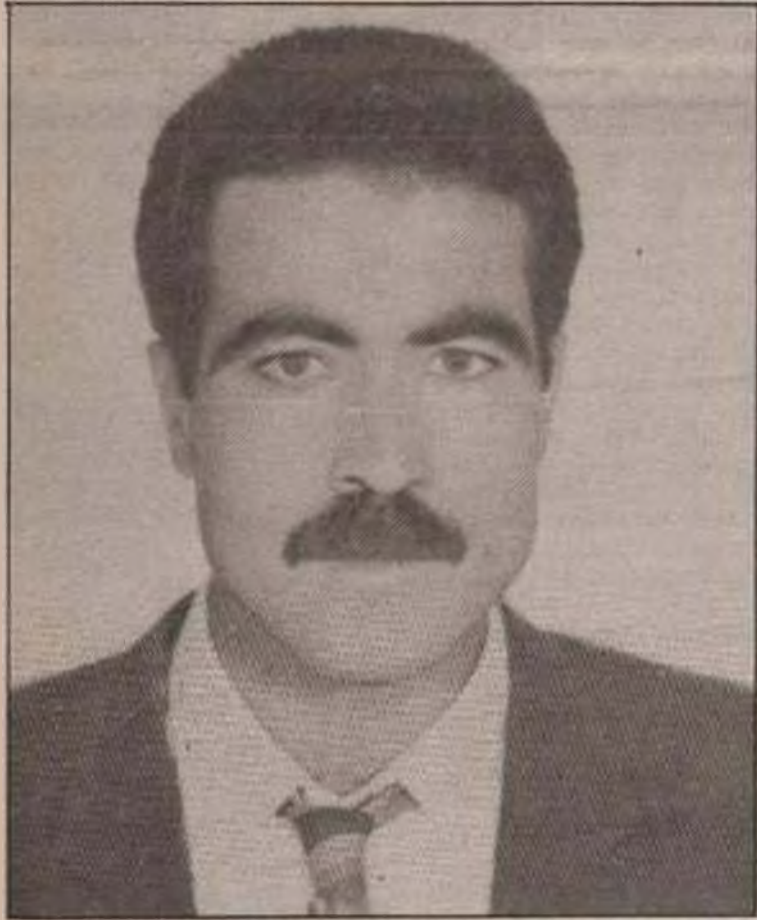


Koblenz/Berxwedan: Almanya'nın Koblenz kentı yakınlarında Hachenburg kasabasında Nihat Yusufoglu adlı yurtsever Kürt genci, bir grup ırkçı Alman saldırmaya uğrayarak hunharca katledildi. Çevresinde dürüstlüğü ve aklıbaşlılığıyla tanınan ve evlen 18 yaşında ve meslek okulu öğrencisi genç, akşam saat 19.00 sıralarında evinden çıkıp yüz metre kadar uzaklaştığında, ikisi maskeleli altı kişilik bir neo-faşist grubun saldırısına uğradı. Aldığı bıçak darbeleri sonucu ağır yaralanan Nihat, haber verilmesine rağmen polis ve ambulansın olay yerine bir saat geç gelmesi üzerine kan kaybından yaşamını yitirdi.

Alman hükümetinin yabancılar aleyhine çıkardığı yasalarından da cesaretle olarak pervasızlaşan ırkçı ve yabancı düşmanı grupların bu hunharca saldırılarını protesto etmek amacıyla, Feyka Kür-

dstan'ın öncülüğünden 5 Ocak 1991 tarihinde Hachenburg'da bir gösteri düzenlendi. Hachenburg belediyesi yanısıra öğrenci gençlik ve demokrat çevrelerin de katılımıyla 3000'i aşkın kişi ile bir yürüyüş gerçekleştirildi. Aynı gün kasabadaki işyerlerinin de hemen hemen tümü kepenklerini kapatmak suretiyle olayı protesto ettiler. Belediye Başkanı, Feyka Kürdistan temsilcisi ve bir demokratın yaptığı konuşmalarla ırkçılık ve yabancı düşmanlığı lanetlenirken, kitleler de sloganlarla olayı protesto ettiler.

Bu acı ve ibret verici olaydan çıkarılmanız gereken dersler vardır. 1972 yılında Nusaybin'de dünyaya gelen Nihat, ülkesinden anı ve baskıyla koparılarak dünyanın çeşitli alanlarına savrulan binlerce Kürdistanlı alırdan birine mensup. Nihat'ın suçsuz, nedensiz katledilişi bir kez daha ortaya koydu ki, ülkesinden koparılmış insanları bekleyen bir tek son vardır, o da hurlanmak, oradan oraya itilip kakılmak ve ayaklar altında ezilmeğdir. Kim ve ne adına olursa olsun böyle bir sonu bizler "kurtuluş" diye gösterenler halkımızın can düşmanları ve bizi katledenlerin ortaklarıdır. Yine bu olay el kapılarında yaşam alanımızın ne denli büyük bir gaffet olduğunu acık bir biçimde bize göstermektedir. İnsanca, onurluca ve özgür bir yaşam ancak ve ancak vatan topraklarında sağlanabilir.



mürgeçiliği bu politika ile halkımız yerinden yurdundan, kendi öz vatanından uzaklaştırarak, kendine, ulusal değerlerine ve yurdlarına yabancılaştırmak Kürdistan'ı Türkleştirmeyi hedeflemişti. Aynı za-

bağlılığın, direnişin ve fedakarlığın ürünü olan Partimizin başlattığı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tüm halkımızı idruluğu gibi, Ömer yoldaşı rindelerinden etkiledi. Bu direniş mücadelesinin etkisiyle Ömer

Berxwedan

Rengazmiza Kurdî u Türkî

Berxwedan-Verlag GmbH

Marken Str. 5-7

Postfach 16 12

4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUNNAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)

Tel.: (49-0211) 72 71 46

Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag KölnAvustralya 3.00 \$ / Avusturya 18.00 s
Belçika 60.00 bfr / Danimarka 6.00 dkr
Fransa 6.00 ff / Hollanda 3.00 hfl
İngiltere 0.80 £ / İsveç 6.00 skr
İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 30.- DM	6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM	12 ay 70.- DM

Stadtparkallee Düsseldorf
Kto Nr. 380 168 06 / RLZ 300 601 10



Okuyucuya

Berxwedan, Kürdistan devriminde ulusal kurtuluşçu kitle gazetesidir. Yayın faaliyetinin temelinde Kürdistan kitlelerinin eğitimini, anti-sömürgeci örgütlenmesini, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında etkin ajitasyon ve propaganda faaliyetini; bu savaşta ilköğrenimlerin geliştirilmesini, Kürt halkının düşman ve işbirlikçi politikalarından korunmasınıdır.

Berxwedan, bir kitle gazetesi olarak her şeyden önce yurtsever halkımızın yoğun desteği ve kolektif çabasıyla gelişir. Bu konuda, Kürdistan ve Türkiye yayın organları arasında kendine özgü ve istisnai yer edinmiştir. Özgünlük ve istisnai oluş ise, devrimci içeriği, tümüyle halk kitlelerinin öz çıkarlarına dayanması, yücelik tırnak ve örgütçü karakterinden gelir.

Kesce Berxwedan, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi ilkelerini kendisine veritk gerekçesi olarak kabul etmiştir.

Berxwedan 1991 yılına girişle birlikte, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin gelişim aşamasına uygunluk ve muhtemel eleştirilerin de ölçüt olarak eleştikillerin en ara indirgenmesini ve kendisini her alanda daha da güçlendirmesini hedeflemektedir. Yeni yıla yayın içeriğini belirleyen özü güçlendiren ve biçimsel olarak değişikliği de beklenmektedir.

Berxwedan çalışmalarını daha da ilerletmek amacıyla her bir okuyucuya da şu konularda seferberliğe katılma çağrısında bulunuyoruz.

1- Haber olacak olayları, yürüyüş, miting, toplantı, sömürgeci baskı vb. faaliyetler hızlı bir şekilde haber merkezimize ulaştırılmaktadır. Çoğu haber zamanında ulaştırılmadığından önemini yitirmektedir. Ayrıca, bize haber ya da değerlendirme sunan okuyucumuz mutlaka ad ve adresini de yazmalıdır. Aksi durumda yazıları değerlendirilmeyecektir. Ayrıca, her bir okuyucu mutlaka bir yazıya da değereceği gibi, daha hızlı bir yöntem olarak telefon veya fax ile de ulaşabilir. Adresimize koymayı istemeyen okuyucu olursa, bunu anlayışla karşıladığımızı da belirtiriz.

2- Gazetenin aktif bir değişimci olmak gerekir. Berxwedan anti-sömürgeci mücadelede bir silah olarak kullanılmalıdır.

3- Haber ile, tarihi, kültürel, sömürgeci uygulama vb. na ilişkin konularda belge, resim, yazı, şiir, raporlar, karikatür vb. ile gazete güçlendirilmeli, çeşitli araştırma ve incelemelerde yer alınmalıdır.

4- İlkin tüm konularda makale ve yazı hedeflenmeli, okuyucu görüşleriyle gazetenin işlev ve fonksiyonunu güçlendirmelidir.

5- Berxwedan çalışmalarında her çalışmada olduğu gibi önceki ve eleştirilerle güçlenir. Kolektif amaçları güçlü örgütlenmesi için eleştiri ve önerilerin sürekli alınması bekliyoruz.

6- Yayınlanacak temalıdır olması da, ulusal kurtuluş mücadelesinde konularda mektuplaşmaların daha da artırılması gerektir. Ancak istisnai ve ilgili olanağı sunmayan mektupların okula alınmayacağı da belirtiriz. Bu konuda, en azından bir rumuz da kullanılabilir ve bu durumda da rumuzun belli bir işlevi imkanı sunması gerektir.

7- Gazetenin süreci içinde takip edilebilmesi için, her uzak okuyucunun abonelik yöntemini idaresi daha fazla kolaylık sağlayacaktır.

8- Gönüllü ve aktif muhabir olunmalıdır. Çeşitli kentlerde bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin demekten de, çevrede gelişen olayları anında gazetenin haber merkezine ulaştırılmasıdır.

9- Gazete araştırma güçlendirmek amacıyla okuyucular, yazı okuyabilecek kitap derg, resim, belge vb. ni en geniş alanlarıyla sunabilmelidir. Bu tür destek ve bağışlarda bulunacak okuyucularımızın gazetemizde doğrudan ilköğrenim geçmelerini istiyoruz.

10- Şehitler sayıları daha da güçlendirmek için tüm yurtsever çevreler tarafından şehitlerimizin ilköğrenimlerini hatırlamak, anı, fotoğraf, mektup vb. şehitlere ilişkin belgeleri gazetemize mutlaka ulaştırılmalıdır.

Dönemin ciddi ve anlamlı gerçekleştiği temelinde hedeflerimiz daha hızlı haberleşme daha etkin dağıtım ve daha geniş okuyucu kitledir. Tüm bunları etkililikle gerçekleştirebiliriz. Bu görevi gerçekleştireceğimize, her türlü zorluğu aşacağımıza ve gazetemizin 1991 yılında halkımızın zafer haberleriyle dolu olacağı inancını taşıyoruz.

Berxwedan Yazı Kurulu

Özün Betan

İlçe merkezinde büyük çarpışma: Abdulvahap İmret (Haşim) adlı ARGK savaşçısı ile Muhyettin İdiz adlı yurtsever şehit oldu, çarpışmada 2 özel tim elemanı öldürüldü, 3 sivil polis de ağır yaralandı, çarpışmada hezimete uğrayan sömürgeciler yarım günden fazla süren çarpışma sonunda roketlerle iki yurtseverin evini yerle bir ettiler

Özün Betan (Berxwedan): 8 Ocak 1991 günü gündüz saat 12.00'de başlayıp, akşam saat 17.00'ye kadar aralıksız süren çarpışma şöyle meydana geldi: İlçenin Cüdfi mahallesinde yaklaşık 10 kişilik gerilla grubunun varlığını haber alan sömürgeciler, özel tim, polis ve askerlerden oluşan, tank ve panzerlerle takviyeli 1000 kişiden fazla bir güçle, gerillaların bulunduğu ARGK savaşçısı Abdulvahap İmret (Haşim)'in evini ve evin bulunduğu Cüdfi mahallesini kuşatma altına aldılar.

Durumu haber alan gerillalar, düşman kuşatmasını yarmak için hemen harekete geçtiler. Gerillalardan Haşim, damdan sömürgecileri kurşun yağmuruna tutup oynarken, diğer gerillalar ateş ederek, hızla düşmanın çemberini yarmayı başardılar.

Gerillaların kuşatıldığını gören ve çarpışmanın olduğu Emir Tajdin sokağında dükkanı olan, Tayalı yurtsever Muhyettin İdiz (36 yaşında), silahını kapıp yardıma koşar. Bu kahraman yurtsever, arka kapıdan evin içine girer ve gerillalara yol gösterirken, bir taraftan da çatışır.

Damdan sömürgeci güçleri kurşun yağmuruna ve duman çıkarcı bomba atışına tabi tutan savaşçı Haşim de, bu şekilde diğer gerillaların kayıp vermeyeceği çarpışma alanının dışına çıkmalarını sağlar. Ancak gerek Haşim ve gerekse de yurtsever Muhyettin, düşman kuşatmasını yarılmazlar ve bulundukları mevziden omuz omuza çarpışmayı sürdürürler. Bu iki halk kahramanı da çarpışmayı son meşimlerine, akşam saat 17.00'ye kadar sürdürürler.

Zafer sloganlarıyla saldırmaya başlayan ARGK gerillası Abdulvahap İmret ve yurtsever Muhyettin İdiz, düşmanın sevincini kurşunla bırakır. 2 özel tim elemanını öldürür, 3 sivil polis de ağır yaralarlar.

Sömürgeciler ultradıkları hezimetin acısını halktan çıkarmaya çalışırlar. Çarpışmanın olduğu Emir Tajdin sokağındaki evleri roket atışına tutan sömürgeciler, şehit savaşçı Haşim ile yurtsever Muhyettin'in evlerinin yanına Mehmet Ramazan Ahmet ile Şerif adlı yurtseverlerin de evlerinin dahil olduğu 7 evi yak-

ıtar. Mizgefta Cüdfi adlı camiyi de büyük ölçüde tahrip ettiler. Düşmanın roket ve kurşun ateşi ile evlere yaptığı baskınlar sonucu, aynı mahallede daha çok sayıda ev de büyük tahribat gördü. Çarpışma sırasında roket atışına tutulan şehit savaşçının evinde bulunan küçük bir kız kardeşi, tesadüfen kurtuldu. Sömürgeci caniler, çarpışmayı bahane ederek, girdikleri çok sayıda evde bulunan televizyon, buzdolabı vb. eşyaların tümünü de tahrip ettiler. Bu baskın sırasında yurtseverleri grup grup evlere hapseten sömürgeciler, katliam provası yapıyorlar. Kurşunmuş özel timler, Melle Şerif adlı yurtseverin ellerini bağlayarak yere yatırır ve işkence yapıyorlar.

Polis ve özel timler bu vahşetle de yetinemediler, binlerce askerin takviyesiyle ilçenin tüm cadde ve sokaklarını tuttular.

Cenaze merasiminin kitlesel bir gösteri ve tepkiye dönüşeceğinden korkan sömürgeciler, halkın cenazeleri kaldırmasına izin vermediler. İki şehidin cenazeleri belediye tarafından kaldırıldı.

8 Ocak günü 300'ün üstünde yurtsever, mezarlığa gitmek istedikler, ancak sömürgecilerin provakasyon yapabileceğini dikkate alarak bundan vazgeçtiler. Yine de hergün, çoğunluğu kadınların oluşturduğu en az 500 yurtsever, mezarlığı ziyaret ederek şehitleri anıyorlar. Mizgefta Mamî FET adlı camide de taziyeler kabul ediliyor. Öfkeli yurtseverler büyük gruplar halinde her gün camiyi dolduruyorlar.

Şehit kahraman ARGK savaşçısı Abdulvahap İmret (Haşim), 22 yaşında olup, 2 yıldır ARGK saflarındaydı. Haşim, aynı anıların üçüncü şehidi oluyor.

Farqin

ARGK Farqin ilçe merkezini bastı, bir ajanı cezalandırdı, tekele ait bütün deposunu yaktı

Amed (Berxwedan): ARGK gerillaları, 10 Ocak 1991 akşamı

saat 20.00 saatlarında Farqin (Silvan) ilçe merkezini bastılar. İlçede düşmanın bir tugayı ve polis güçleri olduğundan, ARGK birliğinin bir bölümü, ilçenin etrafındaki bazı noktalarda ilçeye giren grubun güvenliğini sağlamak için beklediler.

İlçe merkezine giren ARGK gerillaları, kahvelere dağıldılar, bildiri dağıttılar ve propaganda yaptılar. Gerillalar, bazı ajan ve polislerin halkın arasına karışmış olabileceğini dikkate alarak kimlik kontrolü de yaptılar. Silvanpor lokalinde yapılan arama, 1980 öncesi dönemde faaliyet MHP'nin ilçe temsilciliğini yapan Kadir Tonguç adlı ajanı kurşuna dizerek ölümlü cezalandırdılar. Bu sırada bazıları kaçırmaya çalışırken parık çıktı ve üç kişi de yaralandı.

Gerillalar, ilçeden ayrılırken, Türk tütün tekeline ait depoyu ateşe verilerek tonlarca tütün balyasını yakarak imha ettiler. İlçede büyük askeri gücüne rağmen, sömürgeci birlikler, gerillalara müdahalede bulunamadılar.

Hezro

Gerillalar büyük bir birlik halinde ilçe merkezini bastılar

Amed (Berxwedan): 23 Aralık '90 günü akşamı ARGK gerillaları, Amed (Diyarbakır)'e bağlı Hezro ilçe merkezini bastılar. İlçenin giriş ve çıkışlarını tutan ulusal kurtuluş gerillalarını, kahvelere dağıtdılar, bildiri dağıttılar, halkla konuşular ve propaganda yaptılar.

Eylemleri sırasında gerillalar, 3 gece bekçisinin silahlarını da aldılar, bekçiler gerillalara karşı direnemediler.

Gerillaların ilçede olduğu tüm halk tarafından bilinmesine ve gerillaların uzun süre ilçede kalmalarına rağmen, sömürgeci askeri güçler, mukabelede bulunmaktan korktular.

Eylemin, Lice halk direnişi ve Zonguldak maden işçilerinin grevyle aynı döneme rastlaması olmasa, bunlarla dayanışma amacıyla yapıldığını göstermektedir. Gerillalar, ilçe merkezinde halka yönelik propagandalarında sürekli direnme çağrılarını.

Gerilla basını, Amed şehit merkezinde de büyük etki yarattı.

Gever

ARGK gerillaları, Betrot'taki düşman karakoluna saldırdı 10 asker öldürüldü

Çolamerg (Berxwedan): ARGK gerillaları, 8 Ocak 1991 gecesi Gever ilçesine bağlı Betrot köyünde konumlanan düşman birliğine karşı sığınan düşman birliklerini, bu saldırıda havan kullandılar. Düşman birliğinin bulunduğu bina, isabet eden havan mermileri sonucu tamamen tahrip oldu. Saldırı sonucu 10 asker öldü, çok sayıda asker de yaralandı. Parçalar kapılan 30 kişilik düşman birliğinin askerlerinden sağ kalanların bir kesimi kaçarken, bir kısmının da gerillaların eline geçtiği, saldırıyı gerçekleştiren ARGK birliği kaynakları tarafından bildirildi. Saldırı da ARGK'nın kayıtlı olmadı.

Şirnex

Gerillalar, il merkezinde bir korucunun evini bombaladılar

Şirnex (Berxwedan): ARGK gerillalarından bir tim, 24 Aralık 1990 gecesi, katil korucu Abdullah Batmaz'ın evini bombaladı. Çetenin evine atılan iki bombadan kapının önüne konan patlamadı, pencereden içeri düşen bomba ise patlayarak büyük bir hasara yol açtı. Gece saat 22.00'de gerçekleştirilen saldırıda can kaybı olmadı.

Şirnex'te koruculuk büyük bir çözüldü. Kalanları il merkezindeki Tatar çeteleri, Cefana (Cevlêdîzî) ve Glindor (Kemerî) korucularıdır. Bu iki köy de boşaltıldığından çeteleri Şirnex il merkezine sığınmıştır. Batmaz'ın ağası Osman Demir'in halen bir korucu grubu bulunuyorsa da, bunlar aktif değil.

Girgê Amo

Sirki köyündeki düşman taburuna ARGK gerillalar saldırdı, 3'ü subay olan çok sayıda düşman askeri vuruldu

Girgê Amo (Berxwedan): ARGK gerillaları, 9-10 Ocak 1991 gecesi, Girgê Amo'nun Sirki köyünde bulunan Türk askeri taburuna roketlerle saldırdılar. Tabur binası uzun bir süre ateş altında tutuldu. Bir bölümü tahrip olan binada bulunan, 3'ü subay çok sayıda asker vuruldu. Alana girtiş yasak olduğundan düşmanın kayıplarının tam kaçığı olduğu öğrenilemedi, halk 3 subay ve çok sayıda askerin ölü ve ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldığını gördü.

Sêrt

Gerillalar, Sêrt-Dih karayolunu kesti

Sêrt (Berxwedan): 28 Aralık günü ARGK gerillaları Sêrt-Dih karayoluna barikat kurarak, araçlarda kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylem sırasında sömürgeci güçlerle herhangi bir çatışma meydana gelmedi.

4 Ocak'ta 11 günü Sêrt Devlet Hastanesi'ne 4 yaralı asker getirildi. Aynı gün durumları daha ağır olan 6 yaralı asker de Amed'e götürüldü. 9 Ocak günü de ambulanslar, Sêrt hastanesine yaralı taşıdı.

6 ya da 7 Ocak 1991 tarihinde de Sêrt-Dih karayolu üzerinde Menuran (Görendurak) köyü civarında ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında uzun süren bir çatışma meydana geldi. Çarpışmaya Hêdarê (Salimîbağlar) köyü karakolunun askerleri de katıldı. Bu çatışmalarda ARGK'nin kayıpları olmadı. 9 Ocak günü, Sêrt hastanelerine kaldırılan yaralı düşman askerlerinin bu çatışmada vuruldukları tahmin edilmektedir.

14 Ocak'ta da ambulansların hastaneye yaralı taşıdıkları tespit edildi. Sömürgecilerin gizlemeleri nedeniyle, boyutlarını tam bilmemek de Botan'da hergün çarpışmalar olduğu ortaya çıkmaktadır.

Pasûr

ARGK, askeri aracı pusuya düşürdü, 3 asker öldürüldü, 1 assubay da ağır yaralandı

Amed (Berxwedan): 27 Aralık 1990 günü, ARGK gerillaları, Amed'in Pasûr (Kulp) ilçesine bağlı Seyrek köyünde bulunan karakola altı bir aracı pusuya düşürdüler. Araçta bulunan askerlerden 3'ü öldürüldü, 1 assubay da ağır yaralandı. Pusyu eylemi ardından meydana gelen kaos çarpışmada gerillaların kaybı olmadı.

Ulû

Yolaçtı köylüleri bir daha ilçe merkezine yürüdüler

Ulû (Berxwedan): 1 Ocak günü Yolçatı köylüleri, Tepeköy karakolunun baskılarını protesto etmek amacıyla ilçe

Botan, Hezex (İdil) ve Girgê Amo (Silopi)'da "Yekdiya Melileyen Welatparêzên Kurdistan-Kürdistan Yurtsever İmamlar Birliği" adına bildiriyi dağıttı. Kesin içeriğini bilmemekle birlikte, bu bildilerle tüm mülûmanlar, tüm Kürdistan halkı, faşist Türk sömürgeciliğine karşı direnişe çağırılıyor. Sömürgecilerin ilçe merkezinde meydana gelen bir çatışmayı fısıltı bilerek, bir camiyi yıkmaları ve dört imamı tutuklamaları, dini yurtsever çevrelerin ERNK bünyesinde örgütlenmesine ve gittikçe artan oranda ulusal direnişe katılmalarına tepki olarak yorumlanıyor.

Amed - Elîh

3 Ocak genel grevinde en büyük başan Kürdistan'da: Elîh'te 4500 petrol işçisi ve Amed'teki işçilerin çoğunluğu işi durdurdu

Amed-Elîh (Berxwedan): 3 Ocak günü Türk-İş Konfederasyonu'nun ilan ettiği bir günlük genel grev çağrısına Amed, Elîh ve Mazra'da binlerce işçi uyararak, grev yaptılar.

Amed'te Petrol-İş sendikasına bağlı işyerlerinin tümünde işçilerin tümü grev kararına uydu. İşçiler, daha önce sendi-

nel greve katılım düşük oldu. Çok küçük iş birimlerinin bulunduğu diğer şehirlerde greve katılım konusunda somut bilgi edilemedi.

Kürdistan'daki genel grev sırasında sömürgeci güçlerle herhangi bir çatışma meydana gelmedi.

Öte yandan Zonguldak maden işçilerinin Ankara'ya yürüyüşlerini durduran Genel Maden-İş Sendikası Başkanı Şemsî Denizler'e Kürdistan'dan büyük tepki geliyor. Maden işçilerinin eylemine katılmak üzere Amed, Elîh ve diğer Kürdistan şehirlerinden sendikacılar ve işçiler girmişti. Ayrıca E-5 karayolu güzergahı boyunca yeralan İzmit-Sakarya vd. şehirlerdeki fabrikalarda çalışan tüm işçiler, işi bırakıp yürüğe katılmaya hazırlanmıştı. Eylemin bu şekilde gelişmesi halkın katılımını sağlayacak ve Türkiye ile Kürdistan'da yaygınlaşmasına yol açacaktı. Böyle bir yürüyüşün, iktidarı dahi düşürebileceği, sömürgeci devletin savaş hazırlıklarına darbe vuracağı genel kanı haline gelmişken, ve işçiler tam direnişin coşku noktasındayken, sendika başkanları tüm yönetimi, işçileri ve destek veren diğer sendika ile halkın beklentilerini bilinçli bir tavırla boşa çıkararak geri dönüş kararı verdi. Denizler'in bu bilinçli tavrı, işçilerin moraline büyük bir darbe oldu. Görüşlerini aldığımız Kürdistan'daki yurtsever sendika yöneticileri, bu tutumu bilinçli bir sabotaj olarak değerlendiriyor.



Gleban - 1990

Foto Berxwedan

nesi arasında gâhleri yaptılar. Kaymakamlık önünde toplanarak kitlesel gösteride bulunan köylülerin eyleminin genişlemesinden korkan ilçe kaymakamı, köylülerle konuşmak zorunda kaldı. Köylüler şikâyetlerini kaymakama iletilirken, baskının devam etmesi durumunda daha büyük kitlesel direnişlerini tekrarlayacaklarını söylediler.

Daha önce de 4 ve 12 Aralık'ta 90 günleri ilçe merkezinde ilçe halkının da katıldığı köylülerin büyük kitlesel gösterileri olmuş. 12 Aralık günü gösteride asker ve özel timler halka ateş açmış, bir kadın ve bir çocuğu katletmişlerdi.

Cizra Botan

Yurtsever İmamlar Birliği bildiri dağıttı

Cizra Botan (Berxwedan): Muhabirimizin aktardığına göre, Ocak ayının ilk günlerinde Cizra

karun tepit ettiği şehir merkezindeki bazı kahvelerde toplanıyorlar. Amed'te Bayındırlık Bakanlığına bağlı işyerleri hariç tüm işyerlerinde genel greve gidildi. Belediye ve karayolu işçileri de kitlesel olarak eyleme katıldılar.

Elîh (Batman)'ta da 4500 petrol işçisinin hiçbiri işbaşı yapmadı. Rafineride petrol işleme işlemleri durduruldu, binlerce ton ham petrolün rafineriyi pompalanması da durduruldu. Elîh'te başında ANAP'lı bir şehrin hâlini gören işçilerin, belediye başkanının işten atılma talimatı nedeniyle greve katılmadılar. Tekelin tütün işleme tesislerinde bulunan kadın işçilerin tümü de, gösteri havası içinde işi bıraktılar. Kadın işçiler, tekel tesislerinin yakınında bulunan işçilerle işi durdurmak zorunda bırakıldılar.

Diğer Kürdistan şehirleri arasında en kitlesel katılım Mazra'da oldu. İdil (Antep)'ta iş yerlerinin dağınıklığı nedeniyle ge-

lenerek değerlendirilmiyor, henüz Derdaz'ı bilinçli pohpohladığını, "Türkiye'nin Walesası" olarak lanse ettiğini, magazin gazetelerinin eşyile birlikte renkli fotoğraflarını yayınladığını, bunun bilinçli yapıldığını, bu abartının

sendika başkanının işçi eylemini darbelemesini kolaylaştırdığını söylediler. Öyle ki, Denizler, yürüyüş sırasında tutuklanan 200 işçinin rehlin tutulmasını bile önleyemedi.

Ayrıca aynı kaynaklar, tutucu Türk-İş yönetiminin, genel grev kararına karşı direndiğini, Petrol-İş, Hava-İş vd. ilerici sendikaların ayrılıp ayrı bir konfederasyon kuracakları tehdidi karşısında bir günlük genel grev kararını almak zorunda kaldıklarını ileri sürdüler.

Amed

Tüm E-Tipi cezaevleri önünde bakanlık genelgesine karşı kitlesel gösteri

1 Ocak günü Barın, Ceyhan, Antep, Amed, Aydın, Nazilli, Çanakkale, Malatya vd. E-Tipi cezaevleri önünde yapılan kitlesel gösterilerde, bakanlığın koğuşlarda görüşü yasaklayan genelgele protesto edildi.

Amed (Berxwedan): Türk Adalet Bakanlığı, çıkardığı bir genelge ile bayram ve yılbaşı gibi özel günlerde, koğuşlarda yapılan açık görüşleri yasakladı. Söz konusu genelgeye göre tutsak yakınları, koğuşlarda değil, özel olarak hazırlanmış, konuşmaların gırtlı cihazlarla denetlendiği ve görüşlerin aklı bir kontrol altında yapıldığı odalarda yakınlarıyla görüşebilecekler.

Yüzlerce km yol alarak yakınlarını görme, çocuklarını görme umuduyla cezaevleri önüne gelen aileler, bakanlığın bu faşist kararıyla karşılaştılar. Tutsak yakınları tepkilerini göstermek için de gecikmediler. Hemen hemen tüm E-Tipi cezaevleri önünde büyük kitlesel gösteriler oldu.

Bu gösterilerden en büyüğü Ceyhan Özel Tıp Cezaevi önünde meydana geldi. 2000 civarındaki tutuklu yakını cezaevi önünde birikerek, "kahrolsun faşist yönetim" vb. sloganlar attılar, çocuklarını görünceye kadar cezaevinin önünden ayrılmayacaklarını açıkladılar.

Ailelerin gösterisine içerden tutsaklar da katıldı. PKK'lı savaş tutsaklarının çoğunlukta olduğu bu cezaevinde, yataklar yakıldı ve direniş sloganları atıldı. Gösterinin devam etmesi üzerine polis ve askerler ailelere saldırdı, sadece Ceyhan'daki gösteride 60 civarında tutuklu yakını gözaltına alındı. Diğer cezaevlerinin önündeki gösterilerde de tutuklamaların olduğu bildirildi.

Yeni Ülke, Amed'e taşınıyor

Berxwedan Merkez Haber Bürosu: Haftalık Yeni Ülke gazetesi, Kêrêz'deki son gelişmeler üzerine merkez bürosunu İstanbul'dan Amed'e taşıyor. Yeni Ülke'den Günay Alan, İsmail Beğlikçi, Münir Ceylan, Musa Anter, Serhat Bucak, Mahmut Alınak ve Metin Çiyaylı adına yapılan açıklamada, "Kürt nüfusunun yoğun olarak yaşadığı bölgelerde, halk arasında panik yaratılmak suretiyle sürgüne hz verildiği" belirtilerek, bu bölgelerdeki "insansızlaştırma"ya son verilmesi çağrısı yapıldı. "Tüm demokratik kamuoyunun Kürt halkıyla dayanışma amacıyla" bölgeye davet edildiği açıklamada Yeni Ülke'nin merkez bürosunun Amed'e aktarılıp belirtildi.

Öte yandan HEP de, merkez yapısının ve milletvekillerinin çoğunu Amed'e taşıyor. Sömürgeci devlet, bağvurduğu son bir uygulamayla HEP milletvekillerinin pasaportlarını toplayarak yurtdışına çıkışlarını yasakladı. Sömürgecilerin, demokratik-yurtsever kurum ve kişilere karşı bu uygulama ve önlemlerinin artması bekleniyor.

Gêxî ve Kislê'deki çarpışmalarda şehit düşen 11 ARGK gerillasının kimliği belli oldu

Dersim (Berxwedan): Aralık ayının başlarında meydana gelen, Dep (Karakoçan), Gêxî (Kış) ile Kislê (Nazîmiye) arasında Yayladere nahiyesine bağlı Seter mülkâsı ile Çırık mevkinde olan ve iki gün devam eden çarpışmalarda şehit düşen kahraman ARGK savaşçıları:



Ahmet ALEV



Hüseyn GÜNÖAR

Ahmet ALEV (Yaşar Zeki): Dersim-Pêrtax, Sorbyan köyünden, ARGK Dersim Eyalet Komite Üyesi.

Mehmet OCAK (Zeki): Dep Kızılca köyünden, ARGK Dersim Eyalet Komite Üyesi.

Hüseyn GÜNDAR (Hasan, Hilmi): Pazarcık, ARGK Dersim Eyalet Komite Üyesi.

Sinan (Kod adı): Pilemorî Kırmızıtoprak köyünden, daha önce Türk ordusunda subaydı, devrimci-yurtsever düşünceleri nedeniyle ordudan atıldı, sonradan ARGK saflarına katıldı, Botan'da gerilla birliklerinde komutanlık yaptı.

Hüseyn ATEŞ (Mehmet): Kislê Cıvırık köyünden, 1988 yılından beri Dersim'de faaliyet yürütmekteydi.

Rodî (Kod adı): Amed-Erzen'den, 1989'da Ankara'dan ARGK saflarına katıldı.

Fuat (Kod adı): Serhedan-Qamûşan'dan, 1989'da Ankara'dan ARGK saflarına katıldı.

Azîz TURHALI (Kazım): Dara Hêndê'nin Mistan (Bulgurlu) köyünden, Ankara Gazî Üniversitesi, Tıp Fakültesi 2.sınıftan ayrılarak ARGK saflarına katıldı.

Fethî ÇAKIR (Serdar): Mazra-Baskil ilçesinden, Erzincan Eğitim Yüksek Okulu'ndan ayrılarak 15 Kasım '90 tarihinde ARGK saflarına katıldı.

Servet KARABAY (Azat): Meclî-Werangîr (Doğangehir) Topraktepe köyünden, Elazığ Fırat Üniversitesi, Fen Fakültesi, fizik bölümünü terkederek, 15 Kasım 1990 tarihinde ARGK saflarına katıldı.

Muhabirimiz ve bölgedeki gerilla kaynaklarından aldığımız bilgilerde çarpışmalar şöyle meydana geldi: Dep yönünden gelen bir ARGK birliği, düşmanın pususuna düştü. Burada meydana gelen çarpışmada gerillalar kayıp vermeden düşman pususunu yarıdılar. Bu gruptaki gerillaların çoğunluğu Botan bölgesinden Dersim alanına yeni gelmişlerdi. Gerilla birliği, 6s olarak kullandığı Yayladere'nin Seter mevkiine çekildi. Buraya yalın ikinci bir 6s mevkinde de diğer bir ARGK birliği bulunmaktaydı. Bu grupta da daha çok yeni katılan savaşçılar bulunmaktaydı.

Gerillaların üslendığı alanları tespit eden sömürgeci düşman büyük bir askeri güçle operasyona başladı. Çarpışma iki gün sürdü. Neticede 11 gerilla direniş içinde şehit düştü, 2 gerilla da yaralandı. Yaralı ya da sağ olarak düşmanın eline geçen gerilla olmadı. Düşmanın operasyonda ağır silahların yanı sıra, roketatörlerle kimyasal silah da kullandığı gerillalar tarafından bildirildi. Çarpışma alanı kapalı tutulduğundan sömürgeci birliklerin kesin kayıpları öğrenilemedi. Çarpışmaya katılan düşman subaylarının birinin bölgedeki halka, "Fakirlen askerlerin vuruşmalarına dikkat ediyoruk, gırtlak durum çok tehlikeli, gerekirse bir gerillaya yüz asker veriniz" dediği tespit edildi.

Aralarında Ahmet Alev ve Mehmet OCAK'ın bulunduğu üç savaşçının cenazeleri ailelerine teslim edildi.

Şehit savaşçının cenazesine halk sahip çıktı.

Xana Hewêlî (Berxwedan): 25 Eylül 1990 günü Xana Hewêlî (Naykan) 'ın Derzelet (Adakale) köyü civarında ARGK gerillaları ile düşman birlikleri arasında meydana gelen ve 2 düşman subayı, bir asker ile bir korucunun öldürüldüğü çarpışmada Zeynel AKYAR (Fırat) adlı ARGK savaşçısı yara almış, kurbanlanmış, şehit düşmüştü, birlik tarafından gerilla yasalarına göre gömülmüştü. 1991 Ocak ayı başlarında şehit savaşçının mezarı tesadüfen keşfedilmiş, durumdan haberdar olan düşman cesedi yerinden çıkarmıştı.

Durumdan haberdar edilen şehit savaşçının Hollanda'daki ailesi, cenazeyi alıp memleketleri olan Dersim'e nakletmek için gittiğinde Xana Hewêlî halkı, O'nun kendilerinin de şehit olduğunu ve ona sahip çıkmanın için onur olacağını söyleyerek, şehidin ailesini ikna ettiler. Şehit savaşçı, Kürdistan'da dini olarak kutsal bir merkez olan Xana Hewêlî'ye bağlı Veyseî Kararî'ye gömüldü.

Şehit savaşçının, Hollanda'dan gelerek özgürlük için Kürdistan'da savaşıp şehit olduğunu duyulması halk üzerindeki etkisini çok daha artırdı.

Reşo köyü, Gütepe mezarındaki çarpışmada 2 ARGK gerillası şehit düştü

Dersim, Mûş (Berxwedan): 1 Ocak 1991 akşamı, Erdrom'un Gogîlî (Karayazı) ilçesine bağlı Reşo köyünün Gütepe mezarında ARGK gerillaları ile sömürgeci askeri birlikler arasında çarpışma oldu. Gerilla kaynaklarından aktarılan bilgilere göre, köydeki küçük gerilla biriminin varlığını haber alan Türk sömürgeci askeri birlikleri operasyon yaptılar. Çarpışmada Aydın KAYA (Diyadin) ile Mehmet A-BAK adlı ARGK savaşçıları şehit düştüler. Sayıları belirlenemeyen diğer gerillalar, düşman kuşatmasını yarmayı başardılar.

Mûş muhabirimiz aktardığı habere ise, düşmanın kayıplarının 3 olduğunu, ancak 6 kadar yaralının da hastanelere kaldırıldığını söyledi.

Kahramanca direniş içinde şehit düşen 2 ARGK gerillasından Aydın KAYA, Bingöl'de olup, Suudi Arabistan'da içişlik yaparken, ulusal kurtuluş saflarına katıldı. Daha sonra askeri ve siyasi eğitimini tamamlayıp, Kürdistan'a savaşa dönüş yapmıştı. Mehmet ABAK adlı şehit savaşçı da Van'ın Payzava (Gürpınar) ilçesinin Şivreg köyünden olup, uzun yıllardır ARGK saflarında savaşıyordu.

Açıklama:

Qazizman'da Şamil Yılmaz adlı yaşı yurtsever ile Suat Atıl adlı yaralı ARGK savaşçısı işkenceye katledildiler

Kasım ayı içinde Qazizman (Kazizman)'ın Akyayla köyünde meydana gelen çarpışmanın ardından tutuklandıktan sonra işkenceye katledilen, yaşı 80 civarında olan Şamil Yılmaz adlı yurtseverin adını o zamanı henüz öğrenemediğimizden, Berxwedan'ın 116. sayısında sadece Hacı Şamil Olarak vermiştik.

Yeni edindiğimiz bilgilere göre, çarpışmanın olduğu gün sömürgeci Şamil ve Sürmeli Yılmaz adlı yurtseverlerin evlerini ile yerle bir ettiler.

Tutuklandıktan sonra geçkin yaşına rağmen Şamil Yılmaz, hem Karşı Jandarma Merkez Komutanlığı, hem de Erzincan Özel Tıp Cezaevi'nde sürekli ağır işkenceye geçirilmiş ve baskı altında tutulmuş, prontos hastalığı nedeniyle sık sık tuvalet çıkarması gerektiği halde çıkarılmayarak katledilmiştir.

Aynı olayda şehit düşen bir bayan üç gerilladan Suat ATIL adlı savaşçı, kurşuna dizilerek katledilmiştir.

Kars Emniyeti İl Şube Müdürü, komiser Ali Yağcıoğlu, Kars Merkez Jandarma Karakol komutanı üstğmî Mehmet ve öteki işkenceciler, bu cinayetlerin başlıca sorumlularındandır.

Erzincan Özel Tıp Kapalı Cezaevi'ndeki PKK, Dev-Yol, TKP-ML Hareketi, Kuruluş, TKP-ML TİKKO davasından tutuklular

TC'nin suç günlüğünden

Sömürgeci devlet terörü doruğa ulaştı:

Kürdistan'ın dörtbir yanında yüzlerce yurtsever tutuklandı

Savaş hazırlıklarını 11li apamaya vurduran sömürgeci-faşist Türk devleti, savaşın provasını Kürt halkı üzerinde deniyor. Planlı ve amaçlı bir şekilde, hemen hemen her il ve ilçeden yüzlerce yurtsever sistemli bir şekilde tutuklanıyor, günlerce bilinmeyen yerlerde işkence ve baskı altında tutuluyor, onlar daha bırakılmadan daha fazla sayıda başka yurtseverler tutuklanıyor. Bunda hiçbir gerekçe gösterilmiyor. Kürt olmak tutuklanmak için yeterli. Ancak bu defa sömürgeci devlet için neden çok açık, Kürt sindirilmeli, korkutulmalı, parçalanmalı ki direnme gücü olmasın.

Derika Çiyayê Mazî (Berxwedan): Derika Çiyayê Mazî (Derik) ve köylerinde Aralık ayı sonu ve Ocak ayı başlarında tutuklanan yüzlerce yurtseverden isimleri tespit edilenler: Mehmet Şen (45 yaşında, serbest bırakıldı), Abdulkadir Erdem (36, serbest), Yahya Deniz (30, serbest), Ali Atay (26, serbest), Murat Atay (28 Serbest) talep metullah Şimşek (18, serbest), Cahit Aktay (24, serbest), Hamdullah Aktay (18, serbest), Hamit Alay (40, serbest), Mehmet Alay (26, serbest) ve babaları Sadun Alay (88, serbest), Eyüp Demir (Millî Eğitim Müdürü Yardımcısı), Ramazan... (29, serbest), Bedri... (28, serbest, elektrikçi, yakalanmasından bir ay önce kafatası kemiğinden ameliyatla parça alınmış), Sinan Ayyab (26), Ali Atay (26, belediye odacı), Fethî Yüklî (26, belediye su işlerinde işçi), Orhan Oruç (23, lokantacı), Nüzgün Önen (20, serbest), Devran Önen (20, öğrenci), Osman Karadağ (60, ağır işkence gördü).

Ayrıca işkenceye katledilen Yakup Aktaş'ın isimleri tespit edilemeyen iki kardeşi ve Qesra Qencu (Adli), Mentegî, Haramiye, Dêgî ile çevredeki diğer köylerden de 200 kadar yurtsever köylü gözaltına alındı.

Tutuklanmalar hakkında Derika Çiyayê Mazî ve Kosar (Kızıltepe)'dan görüşlerini aldığımız yurtseverler, tutuklananların bir kesiminin yurtsever çalışmayla hiçbir bağlantılarının olmadığını, bilinçli bir şekilde bu ilgisiz insanların da yakalandığını ve bunun planlı yapıldığını, heran yeni tutuklanmaların da önüleceğini söylediler. Aynı yurtseverler, Derika Çiyayê Mazî ilçe merkezinde sayıları bu avuç olan yerli ajan ve muhbîrin halka saldırıldığını, bunların sanki her yerde olduğu kuşkusunun yaratılmak istendiğini, bundan da gördülen amacın halkı sindirmek olduğunu açıkladılar, devlet bir savaşla güçsüz düşme durumunda da şiddet gösterilemeye denetimli yitirmeye provaları yapıyor.

Elîh (Berxwedan): Ocak ayının ilk on gününde 20 kadar yurtsever tutuklandı, bunlardan

isimleri tespit edilenler: Sebahat Altun, Metin Sağlam, Mehmet Fidan, Mahfuz Çelik, Şefik Yılmaz, Halit Aydın, Bayram Yılmaz, Salih Yılmaz, Yavuz Fırat, Şefik Kırık, Mahfuz Erkun, Ayşe Karabulut (daha önce de sürgün edilmişti), Zeki Yılmaz, A. Mecit Çeken, Şefik Kırık ve Edip...

Bu kadar geniş tutuklamaya hiçbir gerekçe gösterilmedi. Ancak şehirdeki gizli ulusal kurtuluşçu potansiyel devinin humurdanmasının yarattığı korku, sömürgeciler için tutuklamaya yeterli neden oluyor. Şerif Kırık, Şefik Kırık, Edip... ve adı belirlenemeyen bir dördüncü hariç diğerleri serbest bırakıldı.

Batman'daki muhabirimiz, şehirde eskiden PKK'ye karşı olan feodal-kompradorlardan kaynaklanan ajan yapının büyük bir çözülme içine girdiğini, bu durumda çok kışkırtıcı araya yurtseverleri sokarak, partiden af talep ettiklerini söyledi.

Dih (Berxwedan): 1 Aralık günü 2 düşman askerinin öldürüldüğü, 3'ünün de yaralandığı, Derawûd (Payzavî) köyü civarında ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında meydana gelen çarpışmadan sonra, adı geçen köyden gözaltına alınan 22 yurtseverden 8'inin tutukluluk durumu halen devam ediyor.

Gözaltına alınan yurtseverlerden isimleri tespit edilenler: Ahmet Aslan, Abdurrahman Aslan, Faik Aslan, Salih Erdem, Ömer Erdem, Begir Yılmaz, Osman Yılmaz, Bedri Yılmaz, Mehmet Silig, Timur Taş, İbrahim Özer, Ömer Özer, Hacı Kılıç, Yusuf Kılıç, Ömer Demir, M. Ali Demir, İbrahim Zeng, Ahmet Zeng, Tahir Zeng, Salih Elçiçek, Azî Elçiçek, Cemil Elçiçek, Kasım Beğtaş, Gürl Beğtaş, Ahmet ve Mehmet Güren.

Bu yurtseverlerden tutukluluk durumları devam eden 84'ü hakkında bilgi yok. Hırakılanlar da bir haftalık ağır işkenceye geçirilmiş.

Sêrt (Berxwedan): Ocak ayının 2'sinden 16'ına kadar şehir ve ilçelerinde en az 100 yurtsever gözaltına alındı. Bunlardan Ali Tegu adlı yurtsever, mahkemeye çıkarıldığında tüm vücudunda işkence izlerine rastlandı. Adı geçen yurtsever, verdiği dilekçede işkenceciler hakkında suç duyurusunda bulunmasını rağmen, mahkeme heyeti şikayeti işleme sokmadı.

Berwarî (Pervarî)'nın Omyanus köyünden Emin Tunç adlı yurtseverin, 1986 yılında bir çarpışmada şehit düşen savaşçı Cemil Tunç'un kardeşi olması yeterli neden görülerek tutuklandı. Emin Tunç ve bir kardeşi daha 1985 yılında tutuklanmış, dört yıl cezaevinde tutulmuşlardı.

İkinci defa tutuklanan Bûlcûna (Narlıdere) köyü muhtarı Ahmet Teper, ağır işkencelerden sonra bırakıldı.



Adil Şahin ADUM
Yap. 15
Memleketi: Cizra Botan
(Cizra)-Derbachyan köyü
Suçu: Kürt yurtseverli olmak
Ölüm şekli: 14 Ocak 1990
günü kurşunlandı ve yaralı
halde işlenince edilerek katledildi

Cizra Botan'da Tevfik Timurtaş adlı yurtsever işkencede katledildi

Cizra Botan (Berxwedan): 5 Ocak 1991 tarihinde ilçe merkezinde meydana gelen çarpışmadan sonra gözaltına alınan yurtseverlerden Tevfik TIMURTAŞ, işkencede katledildi. Aktif bir yurtsever olan Tevfik Timurtaş'ın cesedi 15 Ocak günü, belediyenin yanındaki bir evin kapısının önüne atıldı. Feci işkence yapılmış, işkenceden bu yurtseverin beyni patlatılmış, ölümüne de bu neden olmuştur.

Yeni Ülke gazetesinin 11 ve 12. sayısı da toplatıldı

İstanbul (Berxwedan): Daha önce 7,8,9 ve 10. sayıları toplatılan haftalık "Yeni Ülke" gazetesinin 11. sayısının toplatılmasına, gazetede yayınlanan İsmet Ateş imzalı "Düğürlümüş Bir Halk" yazısında, "Milli duyguları zayıflatmak amacıyla bölücülük yapıldığı", 12. sayı için de M. Can Yüce, Tanık Ziya Ekinçi ve Günay Aslan imzalı yazılarda, "Bir kısım vatandaşlar Kürt olarak nitelendirildikleri ve haksun yoluyla milli duyguları yok etmek maksadıyla propaganda yaptıkları" gerekçe gösterildi.

Toplatılma kararları üzerine basın toplantısı düzenleyen gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni Günay Aslan, "Türkiye'de Kürtlerin varlığını söylemenin İngilizasyonun hüsnasına uğramakla eş anlamlı" hale geldiğini söyledi.

Kaybedilen peşmergeden halen haber yok

Amed (Berxwedan): 17 Aralık 1990 tarihinde Amed mülteci kampından alındıktan sonra kendisinden haber alınamayan peşmerge Ahmet Bideği'ni halen haber alınmış değil. Kamp sorumlusunun valiliğe başvurulan da sonuçsuz kaldı. Vali, haberim yok diyor. O zaman ortada lid ihtimal kabıyor; peşmerge ya kendisini alan MİT elemanları tarafından katledildi ya da Irak'a teslim edildi.

80 yaşındaki imam Mele Evdilrehmanê Hendekî, ağır işkence nedeniyle hastaneye kaldırıldı

Hendek köyünden olan imam Abdülrahman Aksoy, çarpışmadan sonra ilçe merkezinde tutuklanan birkaç imamdan en yaşlı ve aktif yurtseverliği ile tanınmaktadır. İmamın toplum üzerinde büyük bir etkisi var.

Ağır işkenceden hastaneye kaldırılan imam, sürekli bakuma alındı. Gezetemir başına girerken bu bilgileri aldık, bu nedenle imamın koma durumundan kurtulup kurtulmadığını öğrenemedik.

Sömürgeci-emperyalist savaş, ulusal baskı, köy göçerme ve işkenceye karşı duyuru:

Petrol-İş Sendikası Amed Şubesi Temsilciler Kurulu, 13.12.1990 tarihinde yaptığı toplantıda şu kararları aldığını kamuoyuna açıkladı

"Bölgemizde son aylarda devam eden Körfez krizi ülkemizi derinden etkilemiştir. Bundan yararlanarak menfaatli ilişkilerle Güneydoğu bölgemizde gelişen Kürt halkının demokratik taleplerini bastırmak istemekte ne emekçi halk üzerindeki haklarını gültüğe getirmeye çalışmaktadır.

Bölgemizde yüzlerce köy boşaltılmış, ormanlar yok edilmiştir, masum ve suçsuz insanlar sınırındaki baskı, işkence ve katliamlar gültüğe yürütmektedir. Kontr-gerilla, köy korucuları ve özel timlerle bölge halkı birbirine kudurulmaktadır.

Bizler, Kürt halkının demokratik talepleri yerine getirilmedikçe Türkiye'ye demokrasiyi getiremeyeceğimize inanıyoruz. İşte bu görüşle hareket

ederek Türkiye'deki tüm demokratik güçlerini, birlikte hareket ederek, özellikle Güneydoğu'daki ilan edilmemiş savaşa hayır demeye çağırıyoruz.

Bu nedenle biz Temsilciler Kurulu üyeleri olarak 13.12.1990 tarihinde yapılan toplantıda aşağıdaki kararları almış bulunuyoruz:

Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıya derhal son verilmesi için tüm demokrasi güçlerini görevli çağırıyoruz.

Olumsuzlukta Hal derhal kaldırılmalı. Kontr gerilla ile özel timin derhal bölgeyi terk etmesi için başta Türk-İş olmak üzere tüm sendikaları görevlerini yapmaya çağırıyoruz.

Sırf ABD'nin çıkarı için Ortadoğu'da çıkacak bir savaşta yer almaya reddediyoruz."

Amed (Diyarbakır)'e bağlı Zevrê (Dalbastı) köyünü basan sömürgeciler, köyde terör estirdiler

Amed (Berxwedan): 3 Ocak günü sabahı, saat 06.00'te Amed (Diyarbakır)'a bağlı Zevrê köyüne basan düzenleyen sömürgeci güçler, köylüleri saatlerce köy meydanında toplayıp eziyet ettiler.

Baskın sırasında, arama adı altında evlerin kapıları kırıldı, ortalık dağıldı. radyo, buzdolabı, televizyon gibi araçları kırıldı. Yasal olmalarına rağmen evlerde ele geçirilen "Yeni Ülke",

"Özgür Halk", "Medya Güneşi" gazete ve dergileri yakıldı, bulunan kasetler de ateşe atıldı. Baskında bu şekilde köylülere büyük zarar verildi.

Operasyon sırasında Berzan Akyol (çiftçi, 25 yaşında), M. Salih Akyol (öğrenci, 18 yaşında), Mahmut Aktaş (Dêrik'te işkencede katledilen Yakup Aktaş'ın kardeşi ve M. Salih Aktaş (köy çobanı) adlı yurtseverler tutuklandı.

İNCELEME RAPORU

Sömürgeci ordu birliklerinin baskını ardından, Amed İHD "İnsan Hakları İhlallerini İzleme Komisyonu" Zevrê köyüne bir gözlem gezisi düzenledi. İHD Başkanı Hikmet Ata ve heyet üyeleri Vedat Aydın ve Av. Hüsniye Ölmaz gözlemlerini heyet adına hazırlanan bir raporda topladılar.

"Köylü Ahmet Geçer: Kapımızı kırarak içi tekmeleyerek içeri girdiler. Neye uğradığımızı şaşırdık. Bu arada ben, eşim ve çocuklarımız yataklarımızdan korkuyla fırladık, önce Irak saldırılarına uğradığımızı sandık. Bir şaşkınlık içindeydik, bir anda dehşet oluyor sandık.

Ancak ne gördüm! Amerikan rambolarını andıran özel timleri karşımıza gördük. Küçük oğlum İskender henüz beş yaşında, dâli tutuldu, şu anda kendinde değil, şok geçiriyor. Ben, şaşkınlığımı ağızdan sonra, neler oluyor dedim, timin yanısı bu oldu, 'sen yine seni taramadığınız şükret, eğer biraz daha kapı ile uğraşsaydık, kesin sırtı tarardık'. Hızım suçumuz ne, ne yaptık dediğimde, alaylı bir şekilde: 'Bizler Körfez krizi için bu tür uygulamaları yapıyoruz, sizlerin nabzını yokluyoruz, bir savaş anında ne yapabileceğiniz, kendinizi koruyabilir misiniz?' Bu sözlenemlere bir anlam veremedim, benim bildiğim daha gece yarısı baskın bir sindirmek, göğsüğü vermek için yapıldı, bizim savaşa ne ilgimiz olabiliirdi? Bu adamlar evimizi darmadağın ettiler, eşyalarımızı, erzakımızı yerele döktüler, çamurlu ayakbaşılarıyla çiğnediler. Tam çıkacakları sırada bize çay kaynatın, daha sonra gelip içeriz deyip güttüler. Aradan birkaç dakika geçtikten sonra başka bir grup gelip evi aradı, oranın üzerinde çay için konulmuş su görünce, 'Bu ne?' dediler, çay dedik, 'Bu çayı teröristlere mi yapıyorsunuz?' dediklerinde de, hayır, arkadaşlarımız çay yapmamızı istedikler, onlar için yapıyoruz dedik. Daha sonra duyduk ki, bizi suçlamak için bütün köylülere yaptırıyorlar.

Köylü Bedrettin Akyol: Saat 06.00'te kapımız hızla çaldı, bizler uyanıp kapıya açınca kadar, kapı özel timler tarafından kırılmıştı bile. İçeri girdiklerinde şaşırdık, uyuklu gözlerle önce tanımadık, tim olduklarını anlayınca kadar, daha neler oluyor sorusunu sormamıza fırsat kalmadan, dipçiklerle yere serildik. Neler olduğunu anlamamıştık, niye döndüğümüzü bilmiyorduk, sızımız içinde en az 20 özel tim elemanı vardı. Eşyalarımızı darmadağın ettiler, çamurlu potinileriyle yataklarımıza basılar.

Gördükleri dergileri, günlük gazeteleri alıp yaktılar, ne kadar Körfez Türkçe kaset varın tümünü yaktılar. Bu arada 'İçinizde öğrenci veya okumaya insan var mı?' diye sordular. Ben de, içimide öğrenci yok ama derhaneye giden bir kardeşim, M. Salih Akyol ve akrabam olan Mahmut Aktaş vardır dedim. Bunun üzerine 'Bu akrabam niye burda kalıyor' diye sordular, ben de, burada derhaneye gidiyor, üniversite sınavlarına hazırlanıyor deyince, 'Peki, bu Yakup Aktaş'ın neyi oluyor? diye sordular, ben de kardeşi oluyor dedim.

Halkımız yapılan uygulamalara bakıldığında şu tablo ortaya çıkıyor: Halkımız yıllardan beri baskılara, soykırımlara ve işkencelere maruz bırakılmış, dâli, költürü ve zenginlik kaynakları sömürülmüş, her türlü hukuk dışı uygulamalara tabi tutulmuş, insanları keyfi katledilmiş, köylerinden sürülmüş, kendi topraklarında mültecileştirilmişler.

Biz, İnsan Hakları İhtisarı olarak halkımıza uygulanan bu yasadışı ve insanlık dışı uygulamaları kınıyoruz. Dünya halklarının sahip oldukları uluslararası boyuttaki haklara Kürt halkının da sahip olduğunu yetkililere hatırlatırız Kürt halkının potansiyel suçlu görülmesi zınniyeti ve uygulamalarının son bulması gerekmektedir. Egemen güçler uluslararası ölçekte insan hakları sözleşmelerine koyduğu imzaları sahip çıkmalı ve onun şartlarını yerine getirmelidir. Bölgemizde yapılan bu haksız insanlık dışı uygulamaları durdurmak için bütün aydın, demokrat, kırıncası kendine insanum diyen herkese sesleniyoruz: Hukuk dışı uygulamalara karşı demokratik haklarımızı savunalım, insanlık dışı uygulamalara karşı direnelim, 4.1.1991

Y.K.Ö. Hikmet Ata, üye Vedat Aydın, üye Av. Hüsniye Ölmaz".

Silahlarına gerillalar tarafından elkonulan koruculardan silahların bedeli isteniyor

Sêrî (Berxwedan): Sömürgeciler, merkeze bağlı Çivanlıkan (Gökçebağ) köyü korucularından, her kalıplıklı'un bedeli olarak 1 milyon 135 bin TL G-3 için de 900 bin TL istiyor.

Çoğu yoksul olan eski koruculardan, bu parayı 18 Ocak tarihine kadar teslim etmeleri isteniyor.

9 Mart 1990 günü ARGK gerillaları, Çivanlıkan köyünü basarak 9 korucunun silahlarını almışlardı. Bu olaydan sonra tutuklanan korucular, bir müddet sonra serbest bırakılmışlardı.

Şemsê köyünde köylüler, asker baskısına direndi

Sêrî (Berxwedan) Sêrî Merkezî bağli Şemsê (Güneşli) köyünde köylülerle askerler arasında çatışma kopuk çıktı.

Köyün yakınındaki karakol yakacak gereksinimini, köylülerin odunlarını gaspederek sağlıyordu. Aralarında toplanan köylüler, direnerek odun vermemeye karar aldılar. Askerler, odunlara yönelince, kadın ve çocuklar onları taşladılar. Kaçmak zorunda kalan askerler, bir çocuğu yakaladılar.

Köyün muhtarı, karakol komutanına giderek, çocuğun bırakılmasını durumunda köylülerin tepkisinin daha büyük olacağını söyledi. Bunun üzerine çocuk bırakıldı.

Sêrî merkezî bağli Bêrî (Sağırtara) köyünde de koruculuk dayatması nedeniyle sadece 4-5 aile kaldı.

Dih'in Govaşlı köyünde yaşam hakkı karakol komutanına akl

Sêrî (Berxwedan) 100 haneli Govaşlı (Elinyolu) köyünde giliç-çizme bağli Bêrî köylülerin de köyden çıkıp yasadık Karakol komutanı, bu köylülere: 'Köyden çıkmayacaksınız, Sêrî merkeze ya da başka bir yere giderseniz bir daha köye dönemezsiniz, eğer dönerseniz vururum' diyor.

Köyde bulunan Özalp ailesinden 3-4 yurtsever, hiçbir gerekçe ile sürülmekten 14 Ocak 1991 günü gözaltına alındılar. Karakol komutanı, köy imami ve muhtarı bu aile üzerine yalan ifade vermeye zorluyor.

Köyün başkanı, istik bahçeleri de 1990 yazında askerler tarafından yakılmış.

Belçika heyetine söylenen

"Fransızların Cezayir'de yaptığını yapamaz"

Sêrî (Berxwedan): Aralık 1990 sonlarında Kürdistan'a giden Belçikalı parlamentolar, işgih gözlemlerinde bulundu ve o ölçüde de işgih davranışlarla karşılaştılar.

Heyet'e bir Türk yazarın, 'Fransızlar, Cezayir'de 1 milyon insan öldürdüler, Irak, bugün Filistinli'ye ne yapıyorlar biz de oynarı yapamaz' dediği tepki edildi.

Geçen yılda yine bir Türk yazarın 'Bizim Hindistan'daki İngiliz askerlerinden farkımız yok' demişti. Sömürgeci ordu katlihan Kürt halkına nasıl baktıklarını hiç de gizleme gereği hislemiyorlar.

Fiili sömürgeci savaşın eşğinde Kürdistan'dan görüntüler



Cizra Botan ve Gırge Amo'dan zorla göçettirilen Kürt aileler - Ocak 1991

Irak'a karşı bir saldırı ve eşgal savaşının hazırlıklarını son aşamasına varıran Türk sömürgeci devleti, en büyük hedefinin Kürdistan olduğunu gösterdi. Önceden yürütülen özel savaşın doruğa ulaştırılması artan askeri yığınakla birleşip, askeri savaş yasa ve uygulamalarıyla beslenince ortaya Kürdistan'da açık bir savaş çıktı.

Türk devleti, Kürdistan demografik yapısını değiştirmeyi amaçlayan uygulamaları hayata geçiriyor. Askeri birliklerle yapılmayanlar şimdi savaşa karşı önlem adı altında yapılıyor, şehir ve köyler boşaltılıyor. Bunları, savaş olması durumunda bile ayaklanma bölgelerini kurutma amacıyla yapıyor. TC'den diğer amaçları arasında da halkın ekonomisini çöktürmek, halkı iç kaosa sürüklemek, dışı öncü güçleri imha etmek ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini dağıtmak şeklinde ortaya çıkıyor.

Bu doğrultuda Kürdistan'ı dört bir yanından muhabirlerimiz, gerilla kaynakları ve demokratik Yurtsever kurumlardan gübilleri alarak derledik.

Amed (Diyarbakır)

Şehirde panik yaratılmak isteniyor. Üniversite hastanesine elkonulmuş. Öğrencilerin direniş, halka yol gösterilebileceği korkusuyla Dicle Üniversitesi kapatıldı. Havaalanı ve diğer askeri bölgeler etrafında büyük bir güvenlik önemi alınmış. Geniş bölgeler yasak olan haline getirilmiş. Otellere elkonularak NATO uzmanlarına tahsis edilmiş.

Bankalarda para işlemleri durduruldu. Şehirden büyük göç var, araçlar ve can telaşındaki küçük-bir kesim kaçıyor. Şehirde yokullar kaldı.

Şehirli bazı karaborsacılar türemiş, bu ara huzursuzluk büyük

boyutlarda. Eczanelerde Atropin adındaki ilaç kalmamış. Halkta kimyasal silah korkusu var, önlem olarak sığınak kazıyor, evlerin pencerelerini naylonla kapatıyorlar. Halk kimyasal silahlara karşı alınması gereken önlemler konusunda bilgisiz. Gaz maskeleri sadece sömürgeci kadroları verilmiş. Sömürgeciler, halkta panik yaratıyor. Şehirde askeri bildiriler dağıtılıyor.

Diyarbakır askeri havaalanında kimyasal ve nükleer silahların bulunduğu gizlenmiyor. Bazı bürokratlar lazer silahlarını da tespit etmişler. Bunlar geçmişte de gerillalara karşı kullanılmış. Reklam firması adı altında bir Avrupa firması bu silahları pazarlıyor. Bu silahların Kürt halkına karşı kullanılacağı gizlenmiyor. Emperyalistler ve Türk devleti, bu silahları Kürt halkına karşı kullanarak, hem Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini etkisizleştirmek, hem de bu toplu imha silahlarına karşı kitle psikolojisini ölçmenin provalarını yapmak istiyorlar.

Bu niyet, şehirde sömürgeci kaynaklarla temasta olan bazı çevreler tarafından da doğrulandı.

Şehirde savaş aleyhine ve direniş isteminde olan büyük bir potansiyel oluşuyor, daha doğrusu varolan potansiyel etkin bir eylemlilikte kayıyor. Bu temelde halk gruplaşmaya. Halkta silahlanma istemi dorukta. Amed'in aksine ilçe ve köyler sakin. Ancak her ilçe, köy ve evde konu savaş. Halk, sömürgecilerin niyetini bozmanın arayışı içinde. Ulusal çapta muazzam bir duygu birliği gözleniyor.

Sömürgeci ordunun kurdaki denetiminde ciddi bir gevşekliğin olduğu şimdiden seçiliyor. Özellikle Lice ve köyleri hareketli. Halk köylere kayıyor. Şehirdeki ailelerini köylere, taradık-

larının yanına yolluyorlar.

Temas kurduğumuz alandaki gerilla birimlerinden bir sözcü, düşmanın büyük bir telaş içinde olduğunu, gerillanın ise halkı teskin etmeye ve geniş bir direnişe katma hazırlıkları içinde olduğunu, gerillaya çok büyük katılım olduğunu, bu kadar büyük katılım karşısında eğitim ve onları donatmakta zorlandıklarını söyledi.

Elh (Bismen)

Şehir merkez Amed'e göre daha sakin. Yine de göç var. Askeri havaalanındaki savaş uçakları ve rafineri halkı korkutuyor. Batman'dan da sığınlar göçüyor. Banka işlemleri durdurulmuş.

Halka ait büyük otobüslere elkonuluyor. İl merkezinde dağıtılan sömürgeci orduya ait bildirilerde, savaş durumunda tüm sivil araçlara el konulacağı yazılıyor.

Sigorta hastanesi, orduya devredildikten sonra, ciddi hastalar bile ortada kalmış durumda. Panikle halk göçe zorlanıyor. Ancak halk olgun davranıyor. Büyük panik yok. Sığınaklar kazıyor. Şehirdeki HEP, İHD ve Petrol-İş Sendikası'na yönelik baskılarda artış gözleniyor. Şehirde uyum var. Halk birbirine yaklaşıyor. Şehir merkezinde yurtsever çalışmaya oldukça artmış durumda. Bunu gören sömürgeciler, çareyi rastgele toplu tutuklamalarda buluyor. Gerilla faaliyetleri şehre kadar sokulmuş durumda.

Won (Van)/Çolamerg (Hakkari)

İki şehirde de durum çok gergin. Çolamerg ve Çalé (Çukurca) asker dolu. Van üzerinden durmadan yeni birlikler aktarılıyor. Çolamerg üzerinden yükü kamyonlar 24 saat suvara gidiyorlar. Gewer (Yüksekova) ve Elh (Beytüşşebap) daha sakin. Elh'de korucular büyük bir telaş ve panik içinde.

Halkta bir tedirginlik var. Arayış içinde. Bir kesim göçedecek Sovyetler Birliği ve İran kaldı diyorlar. Her yerde savaşa karşı önlem tartışılıyor. Silahlanma eğilimi ağır basıyor.

Çalé'nin hudut şeridinde boşaltılan 16 köyün halkı halen kar altında ve perişan. Şax (Çatak)'den göç eden köylüler, köylere geri dönüyorlar. Düşman

yoğun kardan dolayı azalan gerilla faaliyetlerini halkı panikle sevk etme yönünde kullanıyor. Şehir merkezlerinde Halepçe resimli ve "Apo'nun Saddam'ı desteklediği" şeklindeki bildiriler dağıtılıyor.

Halkta silahlanmanın yanında koruculuğu bırakma, askere gitme, savaşan düşmanın işini zorlaştırma, halk millî olma eğilimi ağırlık kazanıyor. Wan'da İHD, halkın darıdığı merkezî bir odak haline gelmiş. Ancak, MİT ve özel tüm de, o düzende bunlara yöneltiyor.

Yoğun kar kırsal alanda düşmanın da askeri faaliyetini çok azaltmış.

Wan'da büyük bir yurtsever çalışma var. Gewer (Yüksekova)'daki karakol baskını halka moral aşıladı.

Sınırın Güney yakasından aldığımız bilgilere göre de Irak ordusu büyük bir yığınak yapmış, amara yakın geniş bir alana yerleştirilen füzelerin tümünün yönü Kuzey'e yönelik.

Irak, birlerce Kürt millî de sınırı yakın alana yığmış. Örgüt-süzlük içinde olan Kürt halk yı-

ğının bu silahlandırılan kesimi, bir denetim boşluğu durumunda heran bir direniş potansiyeline dönüştürüyor. Çoğu eski KDP peşmergesi olan bu milisler PKK'yı tanıyor ve oldukça büyük sempatiyle bakıyorlar.

Irak ordusundan kaçan, 100'ün üstündeki Kürt, Asuri ve Arap asker, Çolamerg şehir merkezinde sivil denetim altındaki bir kampta tutuluyor. Bunlardan bir kesiminin aileleri de yanında. Muhabirlerimiz aktardığına göre, Çolamerg hastanesinde doğum yapan sığınmacı bir Kürt kadını, çocuğuna "Kürdistan" adını taktı.

Şirnex (Şirnak)

Şehir sakin dolu. Bursai cephehin önü olarak görülüyor. Kırsal alan tümüne yakın boşaltıldığından halk şehir merkezinde kalıyor. Şehirden göç çok az. Boşaltılmayan köylerdeki halk şehrin merkezine akın ediyorlar. Şimdiden ciddi erzak sıkıntısı başgöstermiştir.

Qışban (Uludere), sakin sayı- Devamı 10. sayfada

Basınla girerken Cizra Botan muhabirimiz bildiriyor:

Cizra Botan: İlçenin 52 bin kişilik nüfusundan sadece 5000 kişi merkez de kaldı. Yani Cizre boşaldı. Yalnız iddia edildiği gibi Cizra Botan halkı batıya göçmedi. Halkın ezici çoğunluğu köylere ve mağaralara yerleştirildi. Çok az sayıdaki zengin Batıya gitti, ancak göçmek amacıyla değil. Bunlar ve halktan Batıya gidenlerin çoğunluğu çocuklarını bırakıp geri döndüler. Hiçbiri minni göstermedi. Dükkanlar yerinde, eşyalar içinde. Gidenlerin tümü dönecek.

Cizra Botanlular, çemê Qasrik ve Dergulan (Kumçatı) köyleri arasındaki bölgeye, Şirnex'e bağlı Şax Res (Kızılcı), Kinik, Değta Lalo (Kıkkuyu) ile Dergew (Alkemer) köylerinin bulunduğu Gabar dağı eteklerine ve Cûdi dağındaki mağaralara yerleşiyorlar. Cizra Botanluların bir bölümü de Midyad (Midyat), Gerceci (Gercis), Dîh (Eruh), Şirnex (Şirnak), Wan (Van) ve Kosar (Kızıltepe)'a yerleşti. Bir kısım halk da çok sayıda dükkanın bulunduğu Bazîr (Kalkan) köyüne yerleşti.

Şirnex olduğu gibi duruyor, göç çok az. Gırge Amo (Silopi)'nın önemli bir kesimi Şirnex'e yerleşti. Gırge Amo'dan batıya göç abartma. Az bir kesim Mersin'e göç etti. Köylüler de Cizra Botan'a geliyorlar. Halk tarafından boşaltılan evlere geçici olarak yerleştiriliyorlar.

Hezax (İdil) yerinde, ilçe merkezinden köylere göç var. Bunlar daha önce devlet tarafından boşaltılan köylere yerleştiriliyorlar. Midyad'ın sadece Araplar göçüyor. Mîrdin'ın diğer ilçelerinden çok az sayıda göç var. Irak hududundaki tüm köyler devlet tarafından zorla boşaltılıyor. Köylerin halkı batıya göçme yerine şehir merkezlerinde boşaltılan evlere yerleştiriliyorlar.

Bilgeden Batıya göç %20 civarında. Bu da geçici. Cizra Botan'ın Çıldık (Bingöl)'e aktarılması tamamen yalan. Aynı şekilde Gırge Amo'nun Mersin'e aktarılacağı da yalan.

İlçede ortalık boşaldığı için itirazçılar, ajanlar ve polisler civit alıyor, tespit ettikleri yurtseverleri tutukluyorlar. Şu ana kadar 15 yurtsever tutuklandı. Merkezdeki durumdan cesaret alan sömürgeciler, rahatça kudurmuş bir halde saldırıyor ve tutukluyorlar. Salt bu nedenle de aktif yurtseverler sürekli yer değiştirmek zorunda kalıyorlar. Sanki en ufak bir tepkiye karşı kalkanın hazırlanmışlar gibi.

Halk, merkezde sığınak kazıyor, stokları da var.

Ordu araçlara el koymak istedi. Halkın bir bölümü arabasını uzağa kaçırabildi. Bunu başaramayanlar da motorlarını bozdu, tekerlekleri pailantı, şu anda sokaklar otu arabalarla dolu, kimse arabasını vermedi. Ordu, fırınlara el koymak istedi, fırın sahipleri uyarısını kaçır-dılar, kaçıramadıklarını da kullanılmaz duruma getirdiler, fırınlarını da terkettiler.

Şu anda ilçe de 600 kadar tank ve ondan da fazla diğer askeri araç var. Yabancı askerlere pek rastlanmıyor.

Gazetemiz basına girerken Amed Muhabirimiz bildiriyor:

16 Ocak 1991 günü sabah evden çıkam, caddeeler bombos. Kapanık indirme evleri var sandım. Biraz daha ilerledim, bakam, sadece devlet güçleri, polisler ve iş giden memurlar göze çarpıyor. Halktan ise sadece tek tek insanlar vardı caddeelerde.

Bununla gücün boyutlarını aktarmak istiyorum. Batıya göç bızda. Durum iyi sayılmaz. Katanların tümü sivil sığınaklara yerleşmiş, halk evlerinden çıkmıyor.

Elh (Bismen)'te durum daha iyi. Halkın büyük bir kesimi, Hasanköy ve Sikestan mağaralarına yerleşmiş. Fakat çok soğuk, akaryakıt ihtiyaçlarını Diyarbakır'a taşıyorlar.

Yurtseverlerden yeni yıl mesajları

Gazetemis Berxwedan'a

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ve bağımsızlık düşüncesinin ülke genelinde yayıldığı ilk dönemler 1977-78 yayın çıkarmak ve kitlelere götürmek illegal ve zor koşullar altında gerçekleştiriyordu.

O zamanın küçük notları ve telisimleri, bugün Kürdistan halkıyla PKK-ERNK ve ARGK arasında iletişim görevi gören Serxwebunlar'a ve Berxwedanlar'a dönüştürülmüştür. Devrimci, güçlü, bilinçli ve gerçekleri yansıtan gazetelerimizle gurur duyuyoruz.

Devrimci ve yurtsever selamlarımızla yeni yılda ve gelecekte başarılar diliyorum.

Hoca Kassel / 19.12.1990

Sayın Berxwedan çalışanları

Yeni yılın tüm emekçiler ve ezilen halklar için birlik ve mücadele yılı olmasını diliyorum.

Devrimci selamlar

Nasrabin Gazetesi

Yeni yıl vesilesiyle Berxwedan sayfalarında bir kaç satıra da olsa halkımıza selamı duyurmak istiyorum.

Bağıt ulusal önderimiz APO ve PKK olmak üzere dağlarda savayan gerillalarımıza, hapishanelerde özgürlük için yatıp mücadele eden yoldaşlarımıza ve ERNK bayrağı altında geleceğini yaratmak için toplanan halkımıza candan selamlarımızla birlikte, yeni yıllarını tüm kalbim ve hasretimle kutluyorum.

Özel olarak; halkımızın göda bebeği ve eşsiz önderi Serok APO'dan birlerce kilometre uzakta olsam da, canım, malım, kanımı, sazım ve sözümle yanında olduğumu, ona ve Kürdistan devrimine inancımın sonsuz olduğunu bir kez daha belirtmek istiyorum ve yeni yılını en derin dileklerle kutluyorum.

Kürdistan her zamanı gibi:

- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK
- Yaşasın Serok APO!

Ozan Dilgeç

14 Aralık 1990

Kahraman Kürt gençliği, yurtseverler!

PKK-ERNK-ARGK önderliğinde verilen halk savaşımıza gelişen aşamada düşmanı her alanda köpeye sokuşturarak, 1990 yılı içerisinde mücadelemizi SERHILDANLARLA taçlandırmıştır.

SERHILDAN'lar da ön saflarda kahramanca bir birlikte savaşımı veren Kürt gençliği, analarıyla, babalarıyla ve küçük kardeşleriyle düşmanın tankları, panzerleri ve toplarının üzerine taşlarla, sopalarla saldırması, Kürt kahramanlığını, yiğitliğini, yine Kürdistan'ın ismini tüm dünyaya duyurarak, insanlık aleminde yer almaya kararlı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Dünya kadar kendisine bir miras bırakılmayan, sömürgeci faşist zulüm altında inledilen,

Eğitim adına; Kemalizm okullarında asimilasyondan geçirilip, kendi kişiliğine yabancılaştırılan, anasından, babasından, bacasından dahi utanır bir hale getirilen;

Askerlik adına; halkına, vatanına düşman bir kuruma kendisine yabancılaştırılan, yoksulluğu bilmeyen, TC'nin kemalist kollarlarında kişilikleştirilen, pasifleştirilen, çarpıtılan,

İş adı altında; en tortu, en ağır işlerde çalıştırılan, horlanan, küçümseren, aşağılanan, iş bulamadı diye TC ve Avrupa metropollerine sürgün edilen, idrili işlerin ayak takımı haline getirilen,

Köylülük adına; cahil bırakılan, ağaların, feodallerin baaskısı altında inim inim inledilen Kürt gençliği, kurtuluş umudunu Kürdistan'ın hafızında bir güneş gibi doğan Parti Hareketimiz saflarında yakalamış ve somut akıncıya başlamıştır.

Mücadele tarihi içerisinde her zaman yerini almasını bilen Kürt gençliği, destansı direnişler yaratıp, mücadeledeki rolünü oynamaya her zaman hazır olduğunu vatan topraklarına döktüğü kanla ispatlamış, vatanına, halkına layık ortatlar olduklarını ispatlamıştır.

Her dönem bu sorumluluk ve kararlılıkla mücadeleye yönelecek olan Kürt gençliğinin dönemin kendisine atfettiği görevleri yerine getirmede hiç çekinmeyeceği açıktır. "Örgütlenmemiş tek bir Kürt bırakılmaz" ilanesiyle hareket eden Cepheimiz ERNK'nin çağrısına "Örgütlenmemiş tek bir Kürt gencek kalmayacaktır" sloganıyla cevap veren ve bunu hayata geçirmekle kararlı olan YXE (Yekitiya Xortê Xorêwêrê Welatparêzê Kurdistanê)'nin saflarında sömürgecilik, emperyalizm ve her türden gericiilik karşı verildiği ulusal savaşımızı zafere ulaştıracaktır.

İşte müthiş bir emek sonrasında yaratılan kazanımlarla yeni bir savaş yılına giriyoruz. Her yeni zaferlerde birlikte olmak dileğiyle yeni yılınızı coşkuyla kutluyor, ve diyruz ki; zindanda direnen yoldaşlara, dağda savayan gerillalara, vatan topraklarıyla bütünleşen göbtilere verilen sözle davaya bağlıyız.

Söz onurdur, onuru çiğnetmeyeceğiz.

- Ya özgür vatan Kürdistan, ya ölüm!
- Yaşasın gençliğin örgütlü gücü YXE!
- Yaşasın APOCU çağı!
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

YXK / Hamburg Bölge Örgütü
21.12.1990

1991 yılını Kürdistan şahsında insanlık kazanacaktır!

Dünyamız yeni bir yıla girmenin son hazırlığını tamamlamak üzere! İlk kuşkusuz, yeni yılda yıllarda, insanlık düşmanları yer küremizin her alanında, asalak sömürü düzenlerinin devamı için daha çok insanlığı katletmeye devam edeceklerdir.

İnsanlığın-emeğin-tüm yüce erdemlerinin sentezi Bilimsel Sosyalizm; ezilen halkların ve tüm emekçilerin biricik umudu ve kurtuluş bilimi olarak dünyamızın bir çok alanında ve ülkemizde yükselen emek barış ve özgürlük mücadelesiyle, emek düşmanların uykularını kaçırma devam edecektir!

Sosyalizmin yetkin temsilcisi Partimiz PKK'nin insanlığa karşı işlenen/işlenecek tüm suçları yüce muhteşem mücadelesiyle yargılamaya devam edeceğine dair inancımız her geçen gün daha da güçleniyor.

Yeni yılda emekçi halkımızın SERHILDANIYLA gerilla ile elele, Başkan APO'nun ıslıklı yolunda PKK-ERNK-ARGK Allah'larıyla İlahi İktidar'ına doğru yürüyüşünün daha çok güçlenerek mevzi kazanacağına inancımız tamdır.

Başkan APO'nun şahsında, gerilla yoldaşlara, zindan kahramanlarımıza, Serhildan ruhlu halkımıza ve tüm dostlarımıza yeni yılda saygı ve selamlarımızla kutluyoruz. Bu yılda da başarılarımızla inancımız ve sonuna kadar sözlerinde yürüyeceğimizi belirtiyoruz.

Trabzon ERNK Taraftarları

Berxwedan gazetesi çalışanlarına!

Geride bıraktığımız 1990 yılı Kürdistan için çok görkemli geçti. Girdiğimiz 1991 yılının halkımız, Partimiz PKK, Ordumuz ARGK ve Cepheimiz ERNK için kurtuluş yılı olmasını diler, yayın organımız olan Berxwedan ve Serxwebun'a yeni yılda da başarılar temenni ederim. Önderim APO'ya uzun ömürlük dilerim. Berxwedan'da çalışan tüm yoldaşlarımıza başarı dilekleri ve saygılarımızla.

Lage'deki Kürt yurtseverleri adına Mustafa Ay

Sevgili Dostlar

Berxwedan emekçilerinin yeni yılını canı gönülden kutlar, yarınlarında sağlık, mutluluk, başarı dolu günler dilerim. Yarının mutlaka tüm ezilenler ve sömürülenler için güzel günlere gebe olduğuna inanıyor, saygılarımı sunuyorum.

Selamlar

Özgür Yılmaz / Viyana

Berxwedan çalışanlarına

1990 yılının kazanımlarıyla girdiğimiz 1991 yılının, sizlere ve tüm halkımıza örgütlü serhildanlar yaşatacağı inancıyla, 1991 yılınızı candan kutluyorum.

Şadan Medya / Bleisfeld

Zindanlardan yeni yıl mesajları:

Belli ki bir gün yeniden döneceğiz, sevdiğimiz dağlarımız, ellerimizde kelleçe yüreğimizde menene almaktan döneceğiz, sarımsak parmaklarımız derin-kemik kollarımızla saracağız dağ yığını hasretimizle...

Değerli dost Mazlum, senin, büyük alemizin, biricik varlığımız ve tüm dostların yeni yılını kutluyoruz!

İrfan Montoroğlu / 4. Koşuş/Nazim

Sevgili arkadaş,

Yeni bir yıla daha ghyoruz.

Yeni yılda sevdamıza daha kararlı, daha dirençli adımlarla koşalım. Sevgimizi, direncimizi birleştirelim. Yaşamı onurlandıran emek kahramanlarının onusuna daha çok sarılsak, yaşatalım.

Bu duygularla yeni yılınızı kutlar, yaşamınızda sağlık, esenlik ve başarılar dilerim.

Nice mutlu yıllara

Saygı ve sevgilerimizle 9 ve 13 Koşuş

Hasan Şerif, Erdoğan Sönmez, Ali Poyraz, Ali Zoroğlu, Hüsnü Altun, İrfan Açıko, Muhammed Karabulut, Ahmet Cerenbelli, Kemal Aktaş, Mustafa Çelik, Mehdi Gökçen, Sali Üçü, Hamdi Yıldırım, Erkan Uzun, Kazım Aleş, Dağın Kılıçkaya, Mustafa Keser, Mehmet Doymaz, İhami Adıyaman, Münir Ağcakaya, Resul Karahan, Hamdi Kandal, Bayram Güneş, Yusuf Onal, Zeki Yılmaz, Hasan Özen, Ali Kaskalmış, Melin Aslan, Şükrü Göktaş, Kazım Kılıç, Şamil Batmaz, Ali Aksoy

Arkadaş

Engin alışıyla önüne çıkan tüm engellerin yerle bir edildiği SERHILDAN'la dhyarımdan merhaba.

Yenilemişimizin verdiği azimle, bizi bugün hakettiğimiz yere oturtan, haklarımızın verdiği ve yine geleceğe olan inançla gelmekte olan yeni yıl; Sizlere ve tüm insanlık için savaşanlara KUTLU OLSUN

İbrahim Kılıç / E-Tipi Cezayirli Dhyarbakır / 24.12.1990

Merhaba arkadaş...

Gönül i herdeki sizlerle yürek yüreğe kuttayalım bu mutlu günleri. Ama bir gün mutlaka sizlerle özgürlüğün bol olduğu ortamda böylece umut dolu günleri kuttayacağımıza eminim ve inancım tamdır. Bu vesileyle senin şahsında tüm ailemin yeni yılını candan kutlar hepimize sağlık, mutluluk ve huzur dolu günler dilerim. Sizler en güzel şeylere, en yüce bir yaşama layık olan insanlarız. Hakk olarak böylesiniz.

Aydın Keleş / E-Tipi Cezayirli / Dhyarbakır

Değerli dost...

Anlamak, anlamak olduğu kadar halkımızın ve bölge halklarının kurtuluşuna ıslık kullarak gelişip güçlenen sayılı mücadelemizin 1991 yılına daha şimdiden sağlık ve güçlü olarak girdiğini görüyoruz.

Senin şahsında tüm dostların yeni yılını kutluyor, mutlu ve özgür yarınların ezilen ve sömürülen tüm halkların olması dileğiyle. Esen kalın.

Nurettin Kara / 24.12.1990

Canım oğlum

Bir yıl daha sevinçleriyle, özlemleriyle, acılarıyla 14 ve 15. günleriyle gende bırakırken, yeni yılda, çocuklarını aç susuz kalmayacağı, panzer patlatırlı altında ezilmeyeceği, ana, baba ve ülke özlemleriyle uzak dhyarlarda yaşamaya mahkum olmayaacağı bir dünya için, çocuğuyla, yaşıyla, kadınıyla, erkeğiyle, Latin Amerikalı-Afrikalıya, Ukrakdoğulusu-Ortadoğulusuyla, tek bir yürek, tek bir yumruk alalım. İslam zincirleri çıkaralım kasmadan, dikkatli en yoldaşlara çağdaş KAWA'nın 21 Mart'ta ateşlendiği Özgürlük meşalesini.

Sevgili oğlum, bu duygularla yeni yılınızı yüreğimizin derinliklerinden gelen umutla bir sevgiyle kutlar, seni ve tipin senin gibi sevdiğim Özgürlük çocuklarını gelecek güzel günlerin özlemleriyle kucaklar, doyurayım dilerim.

Seni çok seven babam / Hasan Saroçkılıç / 19.12.1990

Sevgili arkadaş

Büyük umut, özlem ve beklentilerle girdiğimiz yeni yılın halkımıza ve tüm ezilen halklara özgürlükler yılını olmasını dhyar ve kutluyoruz. Selamlar, sevgiler.

Muzaffer Ayala, Sabri Ok, Rıza Altun, Ferhan Gülü, Haydar Geçilmez, Hüseyin Poyraz, Ahmet Serin, Davut Ufkun, Mahmut Aktaş, Kazım Yaşlıoğlu, Ali Bingöl, Sali Boğa, Mehmet Kaya, Ali Milyones, Ziver Aslan, Rahmi Batır, Mehmet Yurdakul, İsmail Alan

Sevgili dayım

Bugün halk olarak gerçekleştirmiş zihvashinde seyreilmekteyiz. Yılınızı güçlü kazanımlarla geçmekte ve zafere giden yolda yeni olımlara zemin yaratmaktadır.

Kazanımlarımız zafere taçlandıracağımıza olan inancımız daha da pekişmiştir. Onurlu yaşamın vazgeçilmezliği ilkesini kavgamızda bulmaktadı.

Onurlu yaşamınıza ve yeni yılınıza en içten duygularla kutlar, mücadele yaşamınızda başarılar dilerim. Selamlar, saygılarımızla.

A. Rahman Demir / E-Tipi Cezayirli Dhyarbakır

Saygı değer arkadaş

Sizin şahsınızda Almanya'da bulunan tüm arkadaşlara:

1990 yılını görkemli bir şekilde gende bırakır ve yeni yıla girenken insanlığı yüceltmek için her şeyi hiç tereddütsüz feda edenlere kulu olsun dhyaruz.

Saygı ve sevgilerimizle

Latif Cebce / E-Tipi Cezayirli 24. Koşuş adına / Dhyarbakır

Celle (Berzwedan): Almanya'nın Celle kentinde 8 Ocak 1991 tarihinde yeni bir PKK davası açıldı. 24 Ekim 1989'da Düsseldorf'ta açılan davadan sonra Almanya'da açılmış bulunan bu ikinci PKK davasında Adil Aslan, İsmail Özden, Ahmet Yüksel ve Adil Kılıç adlarındaki dört yurtsever politikacı yargılanmak isteniyor. Federal Başsavcılık tarafından bu dava için hazırlanan iddianame, Düsseldorf davasındaki benzerlik iddianamelerin bir kopyası niteliğindedir. Aynı olayların üç ayrı mahkemede dava ve yargılama korumu yapılmamış, taraflar gücmenliklerce, davaların hukuki değil politik birer dava olduğunun somut kanıtı olarak yorumlanmaktadır.

Almanya'daki yeni Kürt davasının açıldığı 8 Ocak günü, Celle Yüce Eyalet Mahkemesi binasının önünde, yananlar, emperyalistlerin hukuk ve demokrasi anlayışlarının ne olduğunu bir kez daha somut biçimde gözler önüne serdi. Sözün ona teröristleri yargılamak amacıyla açıldığı söylenen bu davanın ilk duruşma günü yananlar, aslında kimin bu sıfatı hak ettiğini, yargılayanların mı yoksa yargılananların mı bu işe layık olduğunu barizce ortaya koydu.

Rezaletin ikinci perdesi :

Kürdistan halkına karşı Almanya'da yeni bir dava



Celle - 1991

Duruşma salonuna girişte sömürgeci Türk faşizminin askeri mahkemelerini aratmayan "önlüler", Düsseldorf'taki gibi Celle'de de ekatik değildi. Savunma

avukatları bu anti demokratik ve göstermelik uygulamaları tepki ile karşılayarak bu koşullarda salona girmeyi reddettiler. O nedenle duruşma üç saati aşkın bir

zamanla başlayabildi. Yargılanmak isteyen insanların yalnız bırakılmayan 300'ü aşkın Kürdistanlı kitle, salonun önünde toplanarak, bir hukuk skandalı

Foto Berzwedan

niteliğindeki bu rezaletli protesto etti. Ancak kitlelerin bu tamamen demokratik ve barışçı gösterisini Alman polisi terör ve şiddet kullanmak suretiyle dağıtmak istedi. Bu kaba ve provokatif saldırıya karşı koyan yurtseverler, dağılmak istemediler. Polis, aralarında ilerici ve demokrat Almanların da bulunduğu göstericileri zorla, yerlerden sürükleyerek ve coplayarak dağıtmaya girişti. Bunun üzerine çıkan itişme ve kargaşa uzun süre devam etti. Olayda gözaltına alınan Ahmet Yatin, Esat Aktaş ve Yaşar Alptekin'in daha sonra serbest bırakıldıkları açıklandı.

Çıkan olaylar nedeniyle ancak öğleden sonra saat 13.00 civarında başlayabilen duruşmada kimlik tespitine geçildi. Bu anda salonda gür slogan sesleri yankılandı ve ardından Kürtçe marşlar okundu. Birinci duruşma günü böylece kimlik tespit işlemi bitirilmeyen sona erdi.

Celle davasında yargılananlardan Adil Aslan ve Adil Kılıç tutuklu, İsmail Özden ve Ahmet Yüksel ise tutuksuz olarak mahkemeye çıkarılmaktadır. 8 Ocak günü yapılan birinci duruşma kamuoyunda ilgi ile izlendi. Çeşitli ulusal ve yerel gazeteler fotoğraflarıyla olaya yer verirken radyo ve TV haber programları da aynı gün olaya geniş yer ayırdılar.

Celle-PKK Davasını protesto yürüyüşü

Alman emperyalizminin Celle'de ikinci bir PKK davasının açılmasını protesto etmek amacıyla yapılan yürüyüş, Celle ve çevre illerden 2800'e yakın Kürdistanlı kitlelerin yarısına 150 kadar da ilerici ve demokrat Alman dost katıldı.

Yürüyüş Celle rezaleti önünde başlatıldı. ERNK'ye bağlı işçi, kadın ve gençlik birlikleri kendi pankartları altında kortejdeki yerlerini alarak saat 11.00 civarında yürüyüşe başladılar. Coş-

ku ve bilinçli davranışları ile yaratılmak isteyen provokasyon boşa çıkarıldı. Yapılan Kürtçe, Türkçe ve Almanca konuşmalarda, bu davaların NATO ve Alman emperyalizminin Kürdistan halkına yönelik saldırılar zincirinin bir halkası olduğu vurgulandı. Davayı açanların esas amaçlarının neler olduğu ortaya konurken özellikle Körfez krizi gölgesinde Kürdistan'a yönelik emperyalist ve sömürgeci planlara dikkat çekildi.



Libya-Tripoli - 7 Aralık 1990

Foto Berzwedan

ku sloganlar eşliğinde yürüyen kortej, Celle Yüce Eyalet Mahkemesi binasının önüne geldiğinde, burada 10 dakika kadar durdu ve bu binanın salonlarında hukuk adına sergilenmek istenen komedinin niteliğini izah eden Almanca bir kısa konuşma yapıldı. Daha sonra kortej şehir merkezinde bulunan miting alanına doğru yürüyüşüne devam etti.

Miting alanında sivil sivil bazı polis görevlilerinin kitlelere yönelik çeşitli tehdit ve kışkırtmalarla bulunduğu gözlemlendi. Ancak tertip komitesinin uyarısı ve yurtseverlerin olgun

Siyasi konuşmaların yanı sıra canlı ve coşkulu bir kültür programının da sergilendiği yürüyüş ve mitingte çeşitli dört güçler dayanışma mesajları sundular. Baştan sona gür ve canlı sloganlar ve halaylar eşliğinde eylemlerini bir düğün ve gençlik havasına çeviren Kürdistanlı kitleler, emperyalist saldırıların beyhudedeliğini ve sonuçsuz kalacağını bir kez daha kanıtlamış oldular. Çevreden insanların da ilgi ile izlediği miting, Almanca dilinden atılan "Yaşasın PKK" ve "Alman Askerleri Kürdistan'ı Terketsin!" sloganları ve halaylarla sonuçlandı.

Kürdistan'a Alpha-jet uçakları - Celle'de ikinci PKK Davası

NATO Çevik Kuvvetleri'ne bağlı Alman jetlerinin Kürdistan'a gitmek üzere Oldenburg'dan havalandığı günlerde, Celle'de de yeni bir PKK davası açıldı. Bu bir tesadüf değildi kuşkusuz. Alman emperyalizminin Kürdistan üzerindeki hesap ve planlarının birer parçasıdır.

Düsseldorf'tan sonra Celle davasını açanların, hukuk olgusunu bir kez daha kirli emperyalist amaçları uğrunda kullanarak politik hesaplarını gizlemeye ve bu davaların politik davalar olduğunu gözlerden kaçırmaya çalışmaları, daha ne kadar süre mümkün olabilir?

Düsseldorf'ta yakdaşık 15 ay önce büyük gürültülerle açılan Federal Almanya-PKK davası, tam bir komediye dönüşerek, davayı açanların altından kalkamaz olduğu bir hal aldı. Bugüne kadar yapılan duruşma sayısı 100'ü aştı. Federal Başsavcılığın hukuki temellerden yoksun iddianamesini dayandırdığı esas unsur durumundaki hastanıklardan biri hiç konuşturulmaya bile cesaret edilmezken, ikinci ve, efendilerini zor durumda bırakacak ve tutucu, sağcı basın tarafından bile alaya alınacak kışkırtıcı ölçülerde yalan ve çelişkilirevelemelerle kendisine güvenenleri hayal kırıklığına uğrattı. O halde Celle'de ikinci bir dava neden açılıyor?

ERNK-Avrupa Örgütü'nün 5 Ocak'ta yayınladığı bildiride bu soruya şöyle karşılık veriliyor: "Celle davası Düsseldorf'da görülen davadan hiç bir ayrı "ruç" isnadının ada konusunu oluşturmaz, aynı savların tekrarlendiği bir dava. İddianame aynı içerikte ve iddianame "tanıklar" aynı. Buna rağmen ayrı bir davaya ihtiyaç duyuldu. Çünkü:

- Düsseldorf davasında Alman emperyalizmi amaçladığı hedeflerine ulaşamadı. Düsseldorf davası ne zaman biteceği belli olmayan, davayı açanlar açısından bir çık-

maz dava haline geldi. Bu nedenle daha dar kapsamlı ve kısa süre içinde halledilecek yeni davaların ihtiyacı doğdu.

- Başta Türk sömürgeci olduğu olmak üzere Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelelerini kendileri için tehlikeli gören güçler, Kürt sorununu "önce ez sonra çöz" formülüyle 1992'ye kadar halletme konusunda kesin bir anlayışa içindediler. Bu amaçlarından vazgeçmeleri de beklenemez. Alman emperyalizmi yükümlendiği rol gereği, FAC-PKK Davası'nda en azından 129'a maddesine göre "Terörist Örgütü" kararına ulaşmak istiyor. Ancak, Düsseldorf davası yukarıda belirttiğimiz nedenlerle buna olanak vermiyor. Düsseldorf davasında bu süreçte bir kararın çıkması mümkün görünmüyor. Bu nedenle, ek bir dava açılması uygun görülerek, daraltılmış birle bir dava ile sonuca gidilmek isteniyor.

- Düsseldorf davasının mahkeme heyeti yaptığı bir açıklamada, Savcılığın bu kadar olayı mahkeme önüne getirmekle hiç bir hizmetle bulunmadığını, kendileri için davanın bir yük haline geldiğini söylüyor. Bu önemli bir itiraf. O halde şu bir gerçek ki, Celle davasının açılışıyla bu yük paylaştırılmayı çalışılmıyor Federal Alman yasalarına göre Devlet Güvenlik Mahkemelerinde alınan bir karar diğer tüm mahkemeleri de bağlar. Celle davası "Terörist Örgütü" davasını karara bağlarsa, Düsseldorf davasında ayrıca görülmesi gereken "Terörist Örgütü" davası otomatik olarak karara bağlanmış olacaktır. Böylece, Düsseldorf davası alınmış bir karar üzerinde hareket etme imkânına kavuşacaktır.

- Celle davasındaki iddialar Düsseldorf'da sunulan iddianamenin içinden alınmış bir bölümün tekrarı ve aynı biçimde temelsiz ve çürük olsa da, peş peşe dava açılarak kamuoyun-

da aleyhlerine gelmiş imajı yeniden değiştirme çabası da vardır. Çünkü, herkes en azından aynı şeylerin tekrar edildiğini bilmeye olanakına sahip değildir. Böylece, siyasal içerik geri plana itilerek, kamuoyu gözünde yeniden kriminal yönü öne çıkarma hesapları yapılmaktadır.

- Dikkat çekilmesi gereken bir yön de, Düsseldorf'da süren ve Celle'de başlayan davaların duruşma günlerinin aynı tarihlere denk düğürlenmesidir. Öndört aydır süren Düsseldorf davasında kitlelerin yoğun desteği davayı açanları ciddi biçimde rahatsız etmektedir. Bütün tehditlere, yıldırma çabalarına rağmen Kürdistanlı yurtseverler her duruşma gününe tam bir miting havasında gelerek davanın gerçek sahipleri olduklarını kanıtlamışlardır. Bu durum, PKK'yi kitle desteğinden yoksun bir "Terörist Örgütü" olarak göstermek isteyenlerin suratına inen ağır bir gamaz gibidir. Şimdi, her iki davanın duruşma günlerini aynı tarihlere denk getirerek kitle desteğini bölme amaçlanmaktadır. Ancak bu, davayı açanlar için bir "kurnasık" olarak kabul edilse de, bizim açımızdan hiç bir değeri olmayan adı bir oyundur.

Kürdistanlı yurtseverlerin mücadelesine ve PKK Önderliği'ne nasıl sahip çıktıkları bugün artık tüm dünyanın gördüğü bir gerçektir. Kürdistanlı işçiler, Celle davasında da gereken duyarlılığı göstermekten asla geri durmayacaklardır.

PKK davası Kürdistan'ın sömürgeciğe karşı bağışmazlık ve özgürlük davasıdır. Kürdistan insanına insanca yaşamı sağladır. Yaşamımıza ve geleceğimize uzanan her türlü eli etkisiz kılacak en doğal hakkımız ve görevimizdir."

NATO Çevik Kuvvetleri Kürdistan'a yerleştirilmeye başlandı:

Avrupa'da Çevik Kuvvetleri protesto ve işçi direnişiyle dayanışma eylemleri yoğunlaşıyor

Brüksel-Bonn (Berxwedan): TC'nin resmi talebini yerinde incelemek üzere Kürdistan'a gönderilen Alman ve Belçika heyetlerinin dönüşünden sonra NATO, Çevik Kuvvetin gönderilmesine karar verdi. Bu karar, 4 Ocak 1991 günü Brüksel'de toplanan NATO Savunma Planlama Komitesi tarafından alındı. Ve karardan hemen sonra, belirlenen uçak filolarının Kürdistan'a sevkı başlatıldı.

NATO yetkililerinin resmen yapılan açıklamaya göre, Çevik Kuvvet Hava Gücü'ne bağlı 18 Alman Alpha-Jet, 18 adet Belçika Mirage ve İtalya'ya ait 8 adet F-104 savaş ve bombardıman uçakları, Malatya-Erhaç hava üssüne en geç 10 Ocak'ta varmış olacak. Ayrıca bu uçaklarla birlikte Almanya'dan 300, Belçika'dan 200 ve İtalya'dan 67 teknik personelin de gönderileceği açıklandı.

NATO tarihinde örneğine girm-

diye kadar hiç rastlanmayan bu karar, Alman ve Belçika parlamentoları başta olmak üzere Avrupa'da yoğun tartışmalara yol açtı. Alman Sosyal Demokratları (SPD) karara karşı çıkarak, Kohl hükümetini, ülkeyi savaşa sürüklemekle suçladı. Almanya'nın Oldenburg kentinde uçak filosunun havalandığı gün, yüzlerce kişinin katıldığı protesto gösterileri yapıldı. Bu uçaklarda görevlendirilen personel arasından gitmeyi reddederek görevinden istifa edenler oldu. NATO Savunma Planlama Komitesi'nin (DPC) bu karara uymakla Almanya, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana ilk kez bir savaş bölgesinde güç konumlandırılmış oluyor. Tartışmaların yoğunluğu biraz da burdan kaynaklanıyor. Berxwedan tartışmalar Belçika ve diğer Avrupa ülkelerinde de yapılmakta, radyo ve basın konuyu yoğun biçimde işlemektedir. Hükümetlerin kararına rağmen kamuoyunun büyük

kesiminin böyle bir olayı onaylamadığı anlaşıyor.

Öte yandan Devrimci Birlik Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen Kürdistan ve Türkiye'de 16 örgütün temsilci ve taraftarları, NATO Çevik Kuvveti'nin Kürdistan'a yerleştirilmesine karşı çıkmak ve Türkiye'deki işçi direnişiyle dayanışmak amacıyla eylem birliği yapmayı kararlaştırdı. Avrupa'nın birçok ülkesinde ve kentinde bu amaçla yaygın ve çeşitli eylemler yapılmaktadır.

Önce, saat 10.30'da NATO binasına giriş kapısını tutarak, yaklaşık saat 12.00'ye kadar hiçbir aracın giriş veya çıkışına izin vermediler. Olay yerine gelen TV-basın muhabirleri protestoocularla çeşitli röportajlar yaptılar. Ayrıca Belçika televizyonu da akşamki ana haber bülteninde olaya yer vererek geniş kesimlere duyurdu.

NATO binası önünde protesto eyleminin devam ettiği sıralar-

da, saat 11.30'da, Uluslararası Basın Merkezi'nde de aynı konuya ilişkin bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Devrimci Birlik Platformu (PKK, TKP-Kıvılcım, TKP-B, DKP, THKP-C Aclı, 16 Haziran) ATİK, Devrimci Partizan, TDKP-YDÖ, Devrimci İşçi, EKİM-YDK, Kurtuluş Hareketi, Devrimci Dayanışma, TİKB-Sem-patizanları, KAWA-Almanya ve Devrimci Sol Güçler'in içinde yer aldığı toplam 16 örgüt adına yapılan açıklamada, TC'nin Ortadoğu bölgesinde sınırlar yeniden belirlenir ve kendisine bir pay düşeceğini hayal ettiği vurgulanarak, özetle şu görüşlere yer verildi:

"TC devleti, NATO Çevik Kuvveti'ni çağırarak, emperyalizmin bölgedeki saldırılarına bütünüyle katıldığını ve bu konuda yeni roller yüklenmeye hazır olduğunu ilan etmiştir. NATO Çevik Kuvveti Kürdistan'da konumlanırsa bu sadece sözde Irak'a karşı bir

tedbir olarak kalmayacak. Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı savaş fırsatı bilerek TC'nin yöneteceği her yeni saldırının gemisiyle olacaktır. NATO Çevik Kuvveti objektif olarak TC'nin Kürdistan halkına karşı yürüttüğü savaşa katılmış olacaktır.

"Halklarımız bu alçakça o-yuna direnişini yükseltmek ce-vap verecektir.

"Biz yukarıda adı geçen örgütler olarak Çevik Kuvvetlerin Kürdistan'a yerleştirilmesine karşı çıkarak, Kürdistan halkıyla her türlü dayanışmayı yükselttiğimizi ilan ediyor, tüm ilerici insanlığı mücadelelerimizle dayanışmaya çağırıyoruz."

Toplantı ve açıklamaya basının geniş ilgi gösterdiği gözlemlendi. Toplantıya Ajansa Frans Press (AFP), Le Standart, Amerika'nın Ses, Belçika Ajansı (BET), RBC, Güneş ve Hürriyet adına muhabirler izlediler.



Oldenburg'da protesto gösterileri

Oldenburg / Berxwedan: Kürdistan'a gönderilecek NATO Çevik Kuvveti'ne bağlı Alpha-Jet'lerin Almanya'nın ikinci büyük hava üssü olan Oldenburg-Fliegenhorst'tan havalanacağını açıklanması üzerine, Oldenburg ve çevresinde Aralık ayının başından beri yoğun protesto gösterileri yapıldı. Çeşitli demokratik Alman gruplarına mensup 250 kişi, ayın başında bir toplantı ile ne tür eylemler yapılabilirlerini tartıştılar.

Aralık ayı ortasında Oldenburg merkezinde 500 kadar kişinin katılımıyla bir yürüyüş ve miting gerçekleştirildi. Burada yapılan konuşma ve dağıtılan bildirilerde, Türkiye'nin Irak tarafından tehdit edildiği, NATO Çevik Kuvvetleri çerçevesinde gönderilecek Alman güçlerinin Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşırılacağına dikkat çekildi. Bununla, Alman devletinin Kürt halkına karşı savaş ilan etmesi anlamına geldiği vurgulandı.

4 Ocak 1991 günü, Fliegenhorst hava üssü önünde 250 kişinin katıldığı bir protesto gösterisi daha yapıldı. Ayrıca Alman çevik kuvvet komutanının aynı gün yaptığı basın toplantısına karşı, alternatif bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Bu toplantıda da, gidecek Alman asker ve jetlerinin Kürdistan halkına

karşı savaşta kullanılacağı vurgulandı ve buna karşı çıktı. Alpha-Jet bombardıman uçaklarının havalandığı 6 Ocak pazar günü aynı yerde 200 kişilik bir grup tekrar gösteriler yaptı. Uçakların kalkışını engellemek için havaya gaz balonları fırlattığı gerekçesiyle gözaltına alınan 3 demokrat daha sonra serbest bırakıldı.

Aralarında Yeşiller ve bazı küçük mensuplarının da yer aldığı güçler, Kürdistan'a gönderilecek Alman askerlerine savaşa katılmama ve sığınma çağrısı yaptı. Bu amaçla askerlerin ailelerine de mektuplar gönderildi. Bu çağrıya uyan bir asker sığınmadı, bir diğeri de tatil dilekçesi verdi.

Brüksel'de protesto eylemi ve basın toplantısı

Brüksel: (Berxwedan) Belçika'nın başkenti Brüksel'de bulunan NATO karargahı önünde, Kürdistan ve Türkiye'de 100'den fazla demokrat ve ilerici bir protesto eylemi gerçekleştirildi. NATO Savunma Planlama Komitesi'nin karar almak üzere toplandığı 4 Ocak 1991 günü yapılan eylemde, Çevik Kuvvetin Kürdistan'a gönderilmesine karşı çıkan ve bunu protesto eden bildiriler yoğunca dağıtıldı.

Kürdistan ve Türkiye'de eylem-

Fiili sömürgeci savaşın eşiğinde...

Baştarafı 7. sayfada

lır. Askeri yardım az. Halk oldukça duyarlı. Ayaklanmaya en yakın kitle durumuna gelmiş.

Qilaban'da, ARGK çok aktif. Halk savaş ve alınması gereken tutum konusunda çok duyarlı.

Sêrî (Sîrî)

Bu bölgede sömürgecipler tüm den halka yöneliyorlar. her gün operasyon ve tutuklamalar var. En önce şehir merkezindeki Araplar göçetti. Ardından zenginler. Bu uygulamalar planlı yapıldı. Halk tedirgin. Göçe karşı direnç var. Şehre yakın çevredeki köylerde halk sığınak kazanıyor. Şehir merkezi ve köylerde yiyecek sorunu var.

11 Ocak'ta Merkez Bankası'ndan gelen fax'la şehri ve ilçelerdeki tüm bankalar, para işlemlerini durdurdu. Sêrî Petrol Tüneli'nin ocakları, tümüyle göçedenleri taşıyarak kullanılıyor. Başın günde 9-10 uzağa dolusu insan göçüyor.

Halk, burada da kimyasal silahları karşı önlemler konusun-da bilgiz. 11 Ocak günü, sömürgeci sivil savunma müdürlüğü elemanları sözde önlemler konusunda halkı bilgilendiriyorlar. Bu cuma namazı vazinde verilen bilgiyi almıyor. Vazide bulunarak, konuşmaların Türkçe yapıldığını birşey anlamadıkları söylediler.

Şehir merkezinde de açığa çıkan etkin yurtsever potansiyelle yönelik imha tehditleri de artıyor. 13 Ocak günü, bir kahvede polisin biri, orada bulunanlara, "Savaş çıkar çıkmaz, elimizde listeler var, vurucu timlerimiz hazır, tarayacağız, öldürüceğiz" diyor. Bu bir tehdit de olsa, bir gerçekçi yanısıyor. Sêrî Valisi de, belediye başkanına "Bize genelge geldi, savaşa karşı çıkabilecek, kitleleri yönlendirebilecekler gözaltına alınmış deniyor" diyor.

Planla yapılan bu açıklamalarla, halkta tedirginlik ve panik yaratılmak isteniyor.

Dih (Eruh) ve Berwarî (Perva-

ri)'de ARGK gerillaları ile düşman birlikleri arasında yoğun çatışmalar var. Korumak kırıma aşamasında. Düşman, bu bölgeye gerillanın askeri ayaklanma bölgesi olarak bakıyor.

Mêrdîn / Cizra Botan

Cizra Botan ile Gîrgê Amo (Sîrî)'ye sömürgeci askeri sevkıyat tüm hızıyla sürüyor. Sadece Cizra Botan civarında çoğu Alman yapımı 600 tankın yerleştiği muhabirimiz tarafından aktarıldı. İki ilçede boğalmış durumda, halk göçe direndiği halde, zorlama ve yaratılan panik nedeniyle halk göçetmek zorunda bırakıldı. Gîrgê Amo'nun dışındaki 30'a yakın köyünün tümü boğalmış durumda. Bazı köylerde, köyünde ölmek isteyen yaşlılar kalınmış sadece.

Halk kamyonlarla göç ediyor. Nusabın caddesi (İpek Yolu) sivil araç trafiğine kapatıldı. Bu da Cizra Botan'a yeni bir darbe oldu. Cizra Botan'dan göçtüğümüz yurtseverler, göç karşılaştırmaya duydukları özintüyü açılarak anlattılar. Bunları "öldürürsün ama göçetmeyiz" diyorlar. Üstün tek nedeni Türk devleti. Tanıkları, namuslarının yönünü ilçe merkezine çevirmiş durumda. halkta her an ateş edebilecekleri tedirginliği var.

10 Ocak günü bağlantı kurduğumuz, muhabirlerimizle bir daha konuşmamız mümkün olmadı. Göçedenler ağırlıklı Mêrdîn, Arslan ve Diluk (Antep)'e gidiyorlar. Gerçekten Mêrdîn'de göç önce Midyad'taki (Estil) Araplarından başladı. Ardından varlıklar kaçırıldı. Sıra yoksul halka geldi. Terör, baskı, propaganda ve telaş yaratma savaşı, yığılmal göçselini doğurdu. Sömürgeci devletin Cizra Botan ve Gîrgê Amo halkı, Mêrdîn ve Çewlik (Hîngöl)'e yerleştirilecek açıklamalarına rağmen, halk düzensiz olarak göç ettirildi. Dolayısıyla yapılan açıklama zorla yapılanın, kılıfı oldu.

Nisêhîn (Nusaybîn) / Koser (Kızıltepe) ve diğer ilçelerde durum daha sakin. ERNK, 14 Ocak günü Nisêhîn ilçe merkezinde bildiri dağıttı. Ancak bunlarda da göçe ve savaşa karşı birşey yapamamanın ezikliği ve bunun yarattığı tedirginlik var. Özellikle Mêrdîn il merkezindeki Araplar kaçıyor, bunları ilçelerdeki zenginler izliyor. İlçelerde, herhangi bir kitlesel başkaldırıyı önlemek ve halkı sındırmak amacıyla operasyon üstüne operasyon yapılıyor.

Mûş / Çewlik / Dersim / Erzîrom / Bedlîs / Maza / Rîha ve Gûrîngum'dan da bilgiler aldık, tümünde de gündem savaş, yoğun operasyonlar var ve zenginler batışı kaçıyor.

Bu haberlerin tümünden şu net sonuçlara vardık; Kürdistan'ın tümü savaş bölgesi haline gelmiştir. Kürdistan'da kimyasal silahlar halka karşı kullanılmak isteniyor. Sömürgeci devlet, Kürdistan'ı, özellikle ayaklanma bölgelerini kurutmak istiyor, bu amaçla açlık, yokluk ve kaos yaratılıyor.

Buna karşılık; gerillaya büyük katılım var, ülkede bir ulusal uyum ve birlik ortamı oluşmuştur. Halk hızla direnme noktasına kayıyor, sömürgeci devlet, askeri gücünün heybetine rağmen hızla denetimini yitiriyor, özellikle kırsal alanda bu denetim zayıflıyor net gözleniyor. Halk ayaklanmalara kayıyor. Her yerde PKK'nın otoritesine güven ve bağlılık arayışı var. Mêrdîn, Sêrî, Wan, Çolamerg, Licê, Çewlik, ve Dêrsim gerilla kaynaklarından doğrudan bilgiler aldık. Tümünde ortak tespitler vardı. Tümünde, yakın gelecekte büyük direnişler vaadedilen haberliklerini aktarıldı, halkın silahlanma istediği ve paniklini aşılması istemini tam karşılayamamalarına rağmen ARGK ve ERNK hakkın tek güvencesi durumuna gelmiştir.

Türk sömürgeciliği, Kürdistan'a felaket yayıyor, fakat bütün göstergeler asıl felaketin Türk sömürgeci sistemi içti olduğunu gösteriyor. Türk devleti, ayaklanma dışında yaşam çareleri kalmayan halkı dev karşı-

Libya'da PKK'nin 13 Savaş yılı coşkuyla kutlandı



Tرابلس (Berxwedan): Ulusal Kurtuluş mücadelemizin şanlı önderi PKK'nın 13. kuruluş yılını gırtlı, düzenlenen "Ulusal Direniş Gece"inde bir araya gelen

2000'i aşkın Kürdistanlı yurtsever tarafından coşku ile kutlandı.

Ulusal Direniş Gece'si 7 Aralık 1990 Cuma günü Saat 11.30 da

Genel grevcilerle dayanışma:

Avrupa'nın birçok kentinde meşaleli yürüyüşler yapıldı

Köln, Berlin, Hamburg, Stuttgart ve Frankfurt Züriç (Berxwedan):

3 Ocak 1991 tarihinde Türkiye ve Kuzey-Batı Kürdistan'ın birçok kentinde uygulanan ve yaşamı önemli oranda etkileyen genel grev eylemine yurtdışında yaşayan Türkiye ve Kürdistanlı kitlelerce de çeşitli biçimlerde destek sunuldu. Bu amaçla, ERNK taraftarlarının da içinde ağırlıklı olarak yer aldığı, Kürdistan ve Türkiye'de 16 örgüt tarafından oluşturulan "Devrimci Eylem Platformu"na düzenlenen eylemler Avrupa'da geniş yankılar uyandırdı.

Aynı çerçevede, grevci işçilerle dayanışma amacıyla 3 Ocak günü akşamı Almanya'nın Köln, Stuttgart, Hamburg, Frankfurt ve Berlin gibi önemli merkezleri ile İsviçre'nin Züriç kentinde toplam 2000'e yakın ilercinin katıldığı meşaleli yürüyüşler yapıldı. Her kentte hemen hemen aynı anda, akşam saat 18.00 sıralarında başlayan ve 2-3 saat kadar süren meşaleli

yürüyüşlere Züriç'te 150, Köln'de 300, Hamburg'da 800, Stuttgart'ta 500, Frankfurt'ta 150 ve Berlin'de 3500 kadar dayanışmacı katıldı.

Birçok yerde "Türkiye ve Kürdistan İşçi Sınıfı Mücadelesini Destekliyoruz" tarzındaki tek pankartın taşındığı yürüyüşler, adı geçen kentlerin en işlek ve kalabalık semtlerinde başlatıldı ve sonuçlandırıldı. Yürüyüşler sırasında Kürtçe-Türkçe ve Almanca konuşmalar yapıldı; çeşitli dillerden çok sayıda bildiri dağıtıldı. Ayrıca yürüyüş güzergahları boyunca Kürtçe-Türkçe müzik çalındı, sloganlar atıldı, bazı yerlerde bunlara folklor gösterileri de eşlik etti. Gecenin karanlığında ellerinde alev alev meşalelerle yüzlerce kişinin, a-deta harekete geçen ateşten bir ırman andıran yürüyüşleri çevreden büyük ilgi ile izlendi. Yürüyüşler önemli bir olumsuzlukla karşılaşmadan başarıyla sonuçlandırıldı.

ölümsüz şehitlememizin anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından Kürtçe, Arapça, Türkçe dilinde "PKK'nin 13. savaş yılı halkımıza ve tüm ilerici insanlığa kutlu olsun" açıklaması, dakikalar süren allos ve "Bîfî Serok APO", "Bijî Partiya Karkerên Kürdistan" sloganları yurtseverlerin anlamlı coşkusu ile dile getiriyordu. Konukların selamlanması ardından 20 kişilik Koro Partî Cephe-Ordu bayrakları önlerinde müzik eşliğinde askeri yürüyüş ile sahnede yerini alarak devrimci marşlarıyla programlarını sundular.

PKK Libya Temsilciliği'ni temsilen günün anlam ve önemini belirten konuşma Arapça dilinde okundu. Ardından şehit İbrahim BÜLBÜL (Rûstem) yol-dag'ın anısına atfen oluşturulan "Koma Şehit Rûstem" Müzik ekibinin sunduğu devrimci halk türkülleri büyük beğeni topladı.

Koma Karker Folklor ekibinin çeşitli yörelerimizden sergilediği halk oyunları ardından günün anlamını dile getiren Türkçe siyasi konuşma yapıldı. Konuşma'da "PKK'nin 13. savaş yılında topyekân örgütlenip ayaklanma görevlerine sahip çıkarak, İktidara yürüyüşümüzü göç-lâ kalem" mesajı, yoğun alkış ve sloganlarla karşılık buldu.

Kültür programının beğenile izlendiği gece, çok un halaylarla sonuçlandı.

Kürdistanlı yurtsever işçilerden Zonguldak maden işçilerine destek

Kürdistanlı Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK'nın Berlin Şubesi, 4.1.1991 tarihinde yaptığı bir açıklama ile, Türk egemen güçlerine karşı işçi sınıfının yükselttiği direniş mücadelesini desteklediğini duyurdu. Açıklamada şöyle denildi:

"Sömürgeci Türk egemen güçleri bugün Kürdistan'da yürüttüğü kırıltı savaşına faturnasını işçilere, emekçilere ödetmektedir. Devlet bütçesini Kürdistan'da sürdürdüğü haksız savaşa göre düşürmektedir. Savaş ekonomisine dayandırılan sistemleri bugün ıflaştırmıştır. 60-70'lere varan enflasyonla işçiler, emekçiler ekmeğe muhtaç bir duruma getirilmiştir."

"Bizler Kürdistanlı emekçiler olarak Zonguldak'taki ve Türkiye'deki sınıf kardeşlerimizin haklı direnişlerini selamlıyor ve tüm yürüyüşlerle destekliyoruz. Daha dün Cilve'de halkımızın binlerce tım baskı işkence ve tutuklamalara rağmen Zonguldak işçilerini destekleyen sloganlarıyla ortaklığı inlettikleridir. Bugün başta Zonguldak'taki işçiler olmak üzere tüm Türkiye'deki sınıf kardeşlerimiz Körfez'deki haksız savaşa karşı direnişleri gibi, Kürdistan'da Türk egemen güçlerinin yürüttüğü kırıltı savaşa da karşı direnişleridir. Çocuklarımız bu kırıltı savaşa buluşturmak için askere gönderilmemektedir."

"Biz Türk ve Kürt emekçileri devrim olmadan kurtulamayız. Şunu da unutmayınız: Kürt halkı özgür olmadıkça, Türk halkı özgürleşmez!"

Berlin'de "Türkiye Ve Kürdistan İşçi Sınıfı ile Dayanışma Komitesi" oluşturuldu.

Berlin (Berxwedan): Berlin'de Kürdistan ve Türkiye'de çeşitli devrimci ve demokratik örgütler ve sendika-işçi temsilcileri 17 Aralık 1990 tarihinde bir araya gelerek "Türkiye ve Kürdistan İşçi Sınıfı ile Dayanışma Komitesi" oluşturduklarını açıkladılar. Oluşturulmasında ERNK'ye bağlı Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği-YKWK, Devrimci İşçi, Ekim Grubu, Halkevî ve Sosyalist Parti taraftarlarının aktif olarak yer aldığı komite, yaptığı açıklamada, çalışmalarının tüm demokratik örgüt ve kuruluşlara açık olduğunu belirtti. Açıklamada ayrıca, "Zonguldak'taki grevci maden işçileri ve direnen, ayağa kalkın Türkiye işçi sınıfı ve Kürdistan'daki ulusal kurtuluş hareketi ile dayanışma içinde ol-

duğumuzu açıklama" görüşüne de yer verildi.

Söz konusu komite kurulduktan bu yana şu etkinliklerde bulundu: Zonguldak madencilerinin grevine maddi destekte bulunmak amacıyla bir, başlı başına kampanya açıldı. Ve ilk elde Genel Maden-İş Sendikası'na 5000 DM gönderildi. Ayrıca Berlin çapında binlerce afiş, bildiri ve el ilanı basılarak dağıtıldı. Çeşitli yayın organlarına duyurular yapıldı, ilanlar verildi. Komite, çalışmalarını kalıcı ve uzun vadeli kılmak amacıyla Berlin'de semt alı komiteleri de oluşturdu.

6 Ocak 1991 tarihinde, 200'dü aşkın bir katılımı, maden işçilerinin grev ve direnişlerini destekleme ve bilgilendirme toplantısı yapıldı.

2000'e Doğru'ya yayın durdurma tehdidi

Haftalık 2000'e Doğru dergisi, 30 Aralık 1990 tarihli 26. sayısında yer alan "8 Aylık Kararname/Güneydoğu'da Özel Harp Bilançosu" başlıklı yazı nedeniyle, doğrudan İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksoy imzalı bir mektupla tehdit edildi. İçişleri Bakanlığından gönderilen mektupta, derginin "Olajınüstü Bölge" yani Kürdistan'da yaşanan gelişmelere ilişkin benzer yazı ve haberlerinin devam etmesi halinde süreli veya süresiz olarak yayınının durdurulacağı, dergiyi basan matbaanın ise kapatılacağı "İhtar"ında bulunuldu. Sömürge Valisi'nin isteği üzerine derginin 26. sayısı toplatılmış ve Kürdistan'a girişi yasaklanmıştı.

Toplatılan 26. sayıdaki "8 Aylık Kararname / Güneydoğu'da Özel Harp Bilançosu" başlıklı yazıda, SS Kararnamelerinin çıkarıldığı ilk günden bu yana geçen sürede Kürdistan'da yaşanan gelişmeler, ARGK eylemleri, kitle gösterileri, artan devlet terörüne karşı yükselen direnişin bilançosu veriliyor ve gelişmeler çok çeşitli yönleriyle değerlendiriliyordu Kürdistan'da direniş ve savaş gerçeğinin sınırlı bir yansımaya bile hazzedemeyen, hem sömürgeci devlet terörü ve hem de Kürdistan halkının yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini Kürdistanlı surlarına hapsetmeye çalışan ve en ilginç yöntemlerle sürdürülen sömürgeci özel savaşı, Körfez krizinden de yararlanarak daha da tırmandırmak isteyen Sömürge Valisi Hayri Kozakçıoğlu'nun isteği üzerine 2000'e Doğru dergisi Sorumlu Yayıncısı Müdürü Adnan Akhrat'a gönderilen İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksoy imzalı mektupla, kapatma ihtiarına sunlar gerekçe gösteriliyor:

"1-Derginin '8 Aylık Kararname/Güneydoğu'da Özel Harp Bilançosu' başlıklı yazısında; '1990, devletin girdiği politika'nın ıflaşıyor oldu, SS Kararnamesi hiçbir amacına ulaşmadı, kitle hareketi yasakları serbest bıraktı. Kepenkler 8 ayda 13 kez kapandı. Toplam 92 eylem yapıldı. 'alt bağları altında; kepenk kapatma eylemlerinin Güneydoğu'da bir protesto biçimi olarak yerleştiği, 5-10 kişilik gerilla gruplarının 50-100'e çıktığını vur-

gulandığı, özellikle bölgedeki terörist eylem ve faaliyetlerle ilgili olarak Olajınüstü Hal Bölge Valiliği'nin yaptığı resmî açıklamaların gerçeği yansıtmadığını belirttikçe 'resmî açıklamaların Güneydoğu'da en ufak bir güvenirliğinin olmadığını iddiasına yer verildiği; yasadışı terör örgütünün yayın organlarında çıkan haberler kaynak gösterilerek özellikle terör örgütünün kayıplarının bilinçli olarak önemelenmiş gibi gösterilmeye çalışıldığı, güvenlik kuvvetlerimizin kayıp ve sayımlarını ise kasıtlı olarak abartılmaya çalışıldığı,

2- Bunların temel nedeninin de, bölgede yasadışı terör örgütüne karşı mücadele içinde bulunan güvenlik kuvvetlerimizin başarılarını göstererek Devletin acı içinde olduğunu, terör örgütünü ise halk nazarında güçlü göstererek bölge halkının Devlete olan güvenini yitirmesini sağlamak olduğu,

3- Gene aynı yazıda, kepenk kapatma eylemlerinin kitle hareketinin bir süreklilik kazandığını gösterdiği, il ve ilçe halklarının ise gerilla hareketinin ulaştığı boyutun ifşareti olduğu belirtilerek yasadışı terör örgütünü halk nazarında güçlü göstermek bölge halkının devlete olan güvenini yitirmesini sağlamak amacıyla yapıldığı, gerekleri yansıtmayan bir biçimde ve bilinçli olarak olduğundan çok daha güçlü gösterme ile de, sağduyulu bölge halkına, yasadışı terör örgütünü yansıtmada yer alması gerektiği yönünde bir mesaj verildiği ve hatta önce pasifize edilip bilahere galipana getirerek devlete karşı toplu eylemlere teşvik edildiği, tespit edilmiştir."

Bildirildiği gibi, 2000'e Doğru dergisinin yayını, Kürdistan'daki halk ayaklanmaları ardından çıkarılan SS Kararnameleri gerekçe gösterilerek 27 Haziran 1990'da süresiz olarak durdurulmuştu. 424 sayılı KHK'nin iptali ve yerine 430 sayılı KHK'nin çıkarılmasıyla birlikte yeniden yayın hayatına başlayan derginin toplatılma kararı verilen 26. sayısı, yeniden yayınlanmaya başlamasından sonraki 2. sayıydı.

Türkiye'deki genel grev destek eylemine İngiliz polisinin ırkçı saldırısı

Londra (Berxwedan): Türkiye'de 3 Ocak günü yapılan genel grev desteklemek amacıyla oluşturulan ve içinde ERNK'nin de yer aldığı platform, Londra'da çalışan Kürt ve Türk işçilerini bir günlük greve çağırdı. Bu çağrıya uyarak bazı fabrikaların önünde toplanan işçilerin iş sahipleri tarafından ihbar edilmesi üzerine olay yerine gelen İngiliz polis işçi kütlemine saldırdı ve birkaç işçiyi döverecek gözaltına aldı.

İrkçi İngiliz polisinin bu anti-demokratik tutumuna karşı bir tepki duyan kitleden 500 kadarı polis karakolunun önüne yürüdü. Yürüyüşçüler arkadaşlarının serbest bırakılmasını talep etmekteydiler. Burada saldırıya hazır bekleyen polis tekrar kitleye saldırarak 84 demokrat ve

ilericiyi daha gözaltına aldı. Bu arada kitleden yaralananlar oldu.

Akşam saat 18.30'da tekrar aynı karakolun önünde toplanan işçiler, arkadaşlarının burakılması isteği yerine getirilmediği için ertesi gün saat 16.00'ya kadar bekleme eylemiyle olayı protesto etti. Halaylar ve sloganlarla devam eden bu eylem geniş yankılar uyandırdı. TV haber bültenlerinde iki kez duyurulurken, çok sayıda gazetede de fotoğraflarla ve geniş biçimde yer aldı. Daha sonra TV'de canlı yayınlanan bir basın toplantısı yapıldı. Eylemcilerin kararlılığı ve kamuoyunun ilgisine üzerine geri adım atmak zorunda kalan ırkçı polis, tutukluların tümünü serbest bırakmak zorunda kaldı. Ancak eylemciler hakkında dava açılacağı bildirildi.

Yurtsever Kürdistan halkı

Görevimiz özgür Kürdistan için savaşmaktır!

Körfez kriziyle derinleşen ve hızla topyekûn bir savaşa sürüklenen Ortadoğu'da bunalımın faturası halkımıza çıkartılmak istenmektedir. Bunalımda doğrudan taraf olan faşist Türk sömürgeciliğinin fiili savaş hazırlıkları son aşamasına ulaşmıştır. Türk devletinin bu savaşta niyetleri açık ve nettir: ulusal halk direnişimiz karşısında çaresiz kalan sömürgeci rejim, yeni bir paylaşım savaşına varlığını idame ettirmenin tek yolu olarak görmektedir. Türk devleti, savaşa genişlemek, ülkemizin Güney parçasını da işgal etmek, özel savaşını doruğa ulaştırarak ulusal kurtuluş mücadelemizi dağıtmak, bölgede emperyalist çıkarların korunması için jendarmalık rolünü güçlendirmek istiyor. İşte bu nedenlerle sömürgeci Türk devleti, tüm bölge halklarını hedef alan, savaş tahrik eden bir savaş makinesine dönmüş, tüm güçleriyle fiili bir savaşın planını adım adım hayata geçirmektedir.

Kürdistan'da fiili bir özel savaş yaşanıyor!

Körfez bunalımı şimdiden Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin etkisizleştirilmesi ve Kürdistan'ın yeniden paylaşılması savaşına dönmüştür.

Bu savaşın başlıca yürütücüsü faşist sömürgeci Türk devleti, Körfez krizini bahane ederek Kürdistan'ı kimyasal silahlar, tanklar, topalar, nükleer başlıklı roket taşıyan savaş uçakları ve sadece Botan'da yekûn 300 binin üstünde olan askeri birliklerle doldurmuştur. Malatya-Erhaç, Diyarbakır, Batman ve Muş askeri hava üsleri saldırıya hazır yüzlerce savaş uçağı ile doldurulmuştur. İdil, Cizre ve Cudi dağı eteklerinde füze rampaları yerleştirilmiştir. Kimyasal ve lazer ışınli silahlarla Kürdistan emperyalist yıkım silahlarının deney alanı ve Kürt insanı da bu silahların kobayları olarak kullanılmak istenmektedir.

Türk devleti, askeri yığınağı, propagandası ve zor yöntemleriyle halkta kaos yaratmayı, sindirmeyi ve bu yolla halkı göçettirmeyi hedeflemektedir. Şimdiden Silopi ilçesinin nüfusunun yarısı göçmüştür, sınır alanına yakın tüm köyler boşaltılmıştır.

Diyarbakır ve Batman ile

daha pek çok şehirde hastaneler orduya devredilmiş, ağır hastalar dahi kabul edilmemektedir. Devlet ve devlete bağlı karaborsacı tüccarlar, şimdiden mal stokuna başlayarak halkı açlığa mahkum etmenin uğraşı içine girmişlerdir. Zenginlerin kaçışı hızla teşvik edilerek halk göç psikolojisine sokulmaktadır. Bankalarda para ve döviz işlemleri durdurulmuş, eczanelerde ilaç sıkıntısı yaratılmıştır. Halkın zaten çok kısıt olan yerel ekonomisi çöküntüye sokulmuştur. Şimdiden halkın sivil araçlarına el konulmakta ve yapılan resmi devlet açıklamalarında bir savaş durumunda tüm araçlara ordu hizmetleri için el konulacağı belirtilmektedir.

Bu uygulamaların bir parçası olarak tüm il ve ilçelerde büyük bir terör estirilmekte, güvenlik adı altında yasak bölgeler yaratılmakta, günde yüzlerce yurtsever tutuklanmakta, otel gibi halktan insanlara ait yapılara Çevik Kuvvet ve diğer emperyalist askeri kadrolar için el konulmaktadır. Bir fiili savaş durumunda yasal demokratik kuruluşların kapatılması ve bilinen etkin ve topluma yön verecek yurtsever potansiyelin safdışı edilmesinin provaları yapılmaktadır.

Bu vahşi savaşın yürütücüsü Türk devleti, diğer yandan da büyük bir demagojiye başvuruyor. Özel savaşın en ahlaksız propaganda yöntemlerini kullanarak, bir yandan "Halepçeyi unutmayın" başlıklı bildiniler dağıtırken, diğer yandan ulusal kurtuluş öncümüz PKK ile önderliğini asılsız iddialarla karalamaya çalışıyor. Devletin tüm propaganda kurumları ve basını, PKK'nin halk üzerindeki otoritesini zedelemek ve hızla yıkıma doğru giden sömürgeci otoriteyi tekrar egemen kılmak için özel savaşın hizmetinde yoğun bir biçimde kullanılıyor.

Bunalımın ve sömürgeci paylaşım savaşının diğer tarafı faşist Saddam rejimi de boşalttığı Güney Kürdistan alanını yönünü Kuzey Kürdistan'a çevirdiği nükleer füzelerle doldurmuş, zorla silahlandığı Kürt halkını, millis adı altında savaşın kobayları olarak en önde mevzilendirmiştir. Yani her iki tarafta da hedef olarak Kürdistan halkı seçilmiştir ve sömür-

geci güçler birbirleriyle hesaplaşma adına Kürdistan'ı boğazlamanın ve yeniden paylaşmanın hesabı içindedirler.

Yurtsever Kürdistan halkı ve sorumlu politik güçleri!

Mevcut savaş hazırlıklarına, olabilecek bir bölgesel savaşa ve şimdiden Kürdistan'da sürdürülen fiili özel savaşa karşı tutumumuz nettir: görev hem Türk, hem Irak sömürgeciliği ve arkalarındaki işgalci emperyalist güçlere karşı savaşmaktır. Bir Kürt yurtseverinin görevi sadece ve sadece "Özgür bir Kürdistan için savaşmaktır." Aydınından çobanına kadar her Kürt insanı, hazırlığı yapılan savaşın bizim savaşımız olmadığını ve bu savaşta amacın halkımızın köleliğini daha da katmerleştirmek olduğunu bilmektedir. Ulusal olarak karşı karşıya bulunduğumuz büyük tehlike şimdiden duygu ve düşüncede halkta bir birlik yaratmış, geniş bir ulusal uyum ve direniş ortamı doğmuştur. Kürdistanlı yurtsever güçler arasında oluşan bu diyalog ve uyum ortamında sorumlulukla davranılması durumunda geniş bir ulusal birlik içinde direnmek mümkün olacaktır. Son işçi eylemleri, Türkiye'de de Kürdistan halkının direnişine omuz verecek büyük bir emekçi halk potansiyelinin canlı bir eylem hareketliliği içinde olduğunu göstermiştir. Kürdistan'da merkezileşen sömürgeci emperyalist savaş tehditi, Kürdistan halkını ve direnişini bölge çapında halklararası dayanışmanın odağı durumuna getirmiştir. Avrupa'da gelişen dirl savaş aleyhtarı hareketin dayanışma gücü halkımıza doğru kaymaktadır. Unutmayalım ki, savaş sömürgeci güçlerin güçlüğünden değil, tam aksine zayıflıklarından gündeme gelmiştir. Bu savaşta Türk sömürgeciliğinin upkı Irak faşist rejimi gibi kazanma şansı yoktur. Bir savaş durumunda Türk rejiminin çıkmazı daha da derinleşecek, halkımız üzerindeki denetimini büyük ölçüde yitirecek, halkımızın ulusal direniş etrafında büyük bir dayanışma çemberi doğacaktır. Bunalımın mevcut aşamasında i-

leri gitme durumunda da varlığını savaşa bağlayan faşist devlet, güçlü ulusal muhalefetimiz ve halk ayaklanmalarımız karşısında kesinlikle tutunamayacaktır.

Yurtsever Kürdistan halkı!

● Sömürgeci devletin yarattığı baskı, açlık, kaos ve ölüm tehditi psikolojisine kanarak ülkenizi, ilçenizi ve köyünüzü terketmeyiniz. İnsan ülkesini terkederek kurtulamaz, sömürgeci savaştan kurtuluşu Kürdistan'da halk varlığımızda, dağlarımızda ve birbirimize kenetlenerek direnmekte arayalım!

● Sömürgeci devletin propagandasına kanarak, Türk ordusuna hiçbir şekilde destek vermeyelim, yakınlarımızı faşist orduya göndermeyelim, ordudan firara ve ordu içinde sabotajlara teşvik edelim, sabotaj, bildiri, pul, sloganlarımızla faşist ordunun hareketini güçleştirelim, en küçük ordu birimini bile taciz edelim, morallerini bozalım, savaş maneviyatlarını kıralım!

● Araçlarımızı ve diğer mülklerimiz hiçbir şekilde katiller ordusunun hizmetine vermeyelim, böylesi durumlarla karşılaşmışta aracımızı yakmaktan bile geri durmayalım!

● Çevik Kuvvet ve diğer NATO uzmanlarının kaldığı otel vb. binaların önünde kitlesel gösteriler yapalım, TC'ye yardıma gelen her yabancı askeri düşman bilelim, yurtseverler olarak Çevik Kuvvet ve diğer yabancı asker ile kadroları, masum yabancılardan ayırma duyarlılığı içinde olalım!

● Devlet ve işbirlikçisi fırsatçılar eliyle yaratılan stokçuluk ve karaborsacılığa karşı duralım, karaborsacıları teşhir ve tecrit edelim, kıtlık durumunda aramızdaki dayanışmayı güçlendirelim ve devletin gıda ofisi ile diğer kurumlarındaki mallara el koyalım!

● Halk olarak silahlanalım, iç örgütlenmemizi derinleştirelim, ayrım yapmadan sömürgeci savaş karşıtı olan ve ulusal kurtuluş ile direnişten yana tüm güçleri bünyemize alalım, ulusal uyum ve direniş ortamını daha

da genişletelim, göçetme yerine düşmanın denetiminin zayıfladığı kentsel alanı çözelim, ARGK'ye katılalım, şehirlerde her birimde ERNK direniş komitelerinde gücümüzü birleştirelim!

● Koruculara artan tehlikeyi kavratalım, silahlarını asıl düşmana çevirmelerini sağlayalım!

● İşçilerin ve diğer emekçi halk kesimlerinin parasıyla kurulan hastanelerin ordunun hizmetine ayrılmasına karşı özellikle sendika olarak karşı duralım!

● Demokratik yurtsever sendika, parti ve insan hakları demekleri olarak, göçetme, açlık, devlet terörü ve kimyasal silah tehditine karşı, olanakların azlığına rağmen elimizdeki mevzilerden eylemsel tepki ve direniş yükseltme yönünde yararlanalım, bir savaş durumunda bu kurumların kapatılabileceğini de gözönünde bulundurarak, halka yön göstermeye illegal koşullarda da yerine getirmenin hazırlıkları içinde olalım!

● Düşmanın bu politika-sına alet olan ajanları aramızda yaşatmayalım, bunları en ağır ve en ibret verici şekilde cezalandırmaktan geri durmayalım!

● Halk olarak ulusal kurtuluş öncümüz PKK, cephemiz ERNK ve halk direniş ordumuz ARGK'ye güven ile desteğimizi pekiştirelim. Öncümüz PKK, süreci en büyük duyarlılıkla değerlendirmekte, halkımızı süreçten kazançlı çıkarmanın ve ulusal kurtuluş zaferine vardırmanın yoğun siyasal, örgütsel ve eylemsel hazırlıkları içinde bulunmaktadır.

- Kahrolsun sömürgeci emperyalist savaş!
- Kahrolsun faşist Türk ve Irak sömürgeci rejimleri!
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

- Faşist Türk sömürgeciliği kaybedecek, Kürdistan halkı kazanacaktır!
- Yaşasın ulusal halk ayaklanmamızı!

ERNK-Avrupa Örgütü

14 Ocak 1991

Türkiye halkına çağrı!

Yaşadığımız günlerde bölgesel bir savaşın iltl ateşlenmek isteniyor. Türkiye'yi yönetenler ise savaş kıskırtıcılığının başında yer alıyor ve bunalmalarını çözenin tek yolu olarak savaşı görüyorlar.

Kardeş Türkiye halkı: "Savaşa Hayır!" şiarınız haklı bir şiarıdır. Ancak, bunun içinin iyi doldurulması gerektiğine inanıyoruz.

Başta Özal olmak üzere devleti yöneten kişi ve kurumlar, sizlerin kanı üzerinde gerçekten de Türkiye'yi bir kumar masasına yatırdılar. Türk burjuvazisi kumar oynuyor ve buna kendisini mecbur hissediyor.

Nedenleri var ve bu nedenler çok açık.

Türk devleti zaten bir savaş içindedir. Bu savaş, Kürdistan'da veriliyor. Bu savaş, Türkiye'de bizzat sizin çıkarlarınızla Türk burjuvazisi arasındaki karşıtlıkta yaşanıyor. Ve sizler, böylesine bir savaş içerisinde ikinci bir cepheye ve hem de Türk burjuvazisi adına sürülmek isteniyorsunuz. İradenize rağmen sizler, bütün mücadele silahlarınızı teslim etmeye ve Türk burjuvazisi adına haksız bir savaşa zorlanıyorsunuz. Sizin kanınızla gerçeklerin üstü örtülmek isteniyor. Üstü kanla örtülmek istenen gerçeklerin başında ise Kürdistan yer alıyor.

Önce belki habersizdiniz. Kürdistan'da yaşanan vahşeti göremiyor, duyanuyordunuz. Ama, özellikle 15 Ağustos 1984'den sonra yükselen ulusal kurtuluş mücadelesiyle Kürdistan halkı kendi sesini tüm dünyaya olduğu gibi sizlere de ulaştırdı. Bugün Kürdistan'da Türk sömürgeciliği ile Kürdistan halkı arasında koyasıya bir savaşın yaşandığını tüm dünya biliyor, yakından izliyor.

Kürdistan'da gelişen savaşın çok yönlü sonuçları var. Türk faşist burjuvazisi ve ordusu Kürdistan'da savaşı yoğunlaştırdıkça kendi çıkmasını da derinleştirdi. Bunun siyasal ve ekonomik sonuçları kendisi açısından çok ağır oldu. Kürdistan halkının bağımsızlık özgürlük ve demokrasi talebi tüm dünyada yankı bulduğu gibi Türkiye işçi sınıfında da yeni bir atılımın kışkırtıcılığı yarattı. 1990 yılında Türk burjuvazisi iki korkunun esiri haline geldi. Birincisi, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük savaşı; ikincisi ise, Türkiye

işçi sınıfının demokrasi mücadelesidir. Türkiye cephesinin yaşadığı zayıflıklara rağmen, Türk burjuvazisi kendisini kuşatmanın içinde hissetmektedir. İşte bu noktada, Irak'ın Kuveyt'i işgaliyle doğan bölgesel ve uluslararası ortamı kendisi için bir fırsat bilmiş ve tam bir savaş ağılığına soyunmuştur.

Amaçları şunlardır: Öncelikle Kürdistan'daki vahşi sömürgeci savaşı emperyalist efendilerinin doğrudan desteği ve Irak'a karşı müdahale adı altında çözümlenmek istemektedir. Sözde Kuveyt'i işgal ettiği için Irak'a yönelik savaş çıkırtkanlığının başını çeken Türk devletinin kendisi Kuzey Kürdistan'ı elinde tutan sömürgeci bir güçtür. Onun, işgalciye karşı tavır alması gibi bir derdi asla yoktur ve olamaz. Tıpkı onun gibi, başta ABD olmak üzere emperyalist güçlerin durumu da budur. Onlar hep birlikte Ortadoğu üzerinde yeni bir güç hesaplaşması yapmaktadırlar. Nitekim, sömürgeci Türk devleti, bu ortamdan yararlanarak hem Kuzey Kürdistan'daki bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini en öldürücü savaş tekniğiyle boğmak ve hem de kendi egemenlik sahasını Güney Kürdistan'a doğru kaydırmak istemektedir. Türk ordusunun bütün gücü Kürdistan'a yığılmıştır. Kürdistan'da köyler yakılmış, yıkılmış, insanlar yüzlerce yıldır oturdukları topraklardan sürülmüşlerdir. Irak egemenliği altındaki Kürdistan parçasında da olan bundan farklı değildir. Güney Kürdistan'daki halk kimyasal silahların daha yakın zamandaki kurbanıdır. Ve bu kimyasal silahları Saddam rejimine verenler, bu kez de sözde Saddam'a karşı aynı silahlarla Kürdistan üzerine konumlandılar. Kürdistan tam bir uluslararası savaş alanı haline getirildi. Çevik Kuvvet adı verilen emperyalist askerî güçlerin Kürdistan'a yerleştirilmesinin amaçları çok açıktır. Bu güçler hiç bir zaman doğru ve haklinin, yani halkların yanında yer almadırlar. Bugün tankları, uçakları, özel timleri ve kimyasal bombalarıyla Kürdistan'a gelirken de ne Türk, ne Kürt ve ne de bölgenin diğer halklarının yanındadırlar. Onlar doğrudan doğruya kendi emperyalist çıkarları ve Türk faşist burjuvazisinin varlığı için gelmişlerdir. Fakat gös-

terdikleri gerekçe "Türkiye'yi tehditten korumak" gibi Türkiye halkını utanca boğacak bir gerekçedir. Şu gerçeği çok iyi bilince çıkarmalıyız: Kürdistan, Türk sömürgecileri ve emperyalistler tarafından son bir kez daha kana bozulmak isteniyor.

İkincisi; Türkiye işçi sınıfında son yıllarda uyanan demokrasi bilinci ve eylemleri çarpıtılmak ve ezilmek isteniyor. Son örneği, Zonguldak'daki maden işçilerinin çok haklı temelde gelişen eylemlerine karşı alınan tutumdur. Sizler, son grev eylemiyle insanca bir yaşam ve demokrasi talebini dile getirdiniz. Ama, bu eyleminiz bile "Sarıdam'ın kıskırtmaları"na bağlandı. Savaş kıskırtıcılığının nedeni bu noktada bile çok açık değil midir? Sizler, özgürlük, demokrasi ve ekmek istiyorsunuz. Türk burjuvazisi sizlere bu yolu kapatmak için sözde ulusal çıkarları dayatıyor. Türkiye'nin Irak'dan yönelen bir tehdit altında olduğunu, özgürlük-demokrasi-ekmek ve barış isteyemeyeceğinizi söylüyor. Sözde "Savaşa Hayır" diyen Türk burjuva politikacıları ve yazarları da, ikili oynayarak hem sizlerin taleplerinize sahip çıkmış gibi görünüyor ve hem de eğer bir savaş çıkarsa tarafsız kalınamayacağı ve bir Türk olarak devletin yanında yer alınması gerektiğinin propagandasını yapıyorlar. Ama, devletin yanında yer almanın oğullarınızı bir kurban gibi Türk burjuvazisine ve emperyalistlere adanmanız, bütün demokratik haklarınızı vazgeçmeniz, bir lokma ekmeği bile kaybetmeniz olduğunu söylemiyorlar.

Türk burjuvazisi ve emperyalistleri sizleri içine çekmeye çalıştıkları savaş sizin savaşınız değildir. Tam tersine, Türkiye işçi sınıfı ve halkı yeni yeni oluşmaya başlayan kendi mevzilerinden geri sürülmeye çalışılmaktadır. Sizlerin görevi, sömürgeci ve emperyalist mevzilerde kanınızı heba etmek değil, kendi mevzilerinizi sağlamlaştırmak ve Kürdistan halkıyla ittifakınız güçlendirmektir. İşte Zonguldak işçileri mevzilerinden geri sürüldüler. Oysa adınların kararıca atılması mevcut oyununu bozmaya yetecekti. Bu geri adım mücadelede bir son olmasa da, ciddi bir kayıptır ve gerekli derslerin çıkarılmasını dayatmaktadır.

Türkiye emekçileri!

Eğer en sıradan ekonomik ve demokratik haklarınızı bile korumak, sınıf onurunuzu yüksekte tutmak istiyorsanız, savaş ağılığı yapan hakim sınıflarınıza karşı kendi mevzilerinizi kazanmanız ve bu mevzilerde siper almanız gerekir. Kürdistan'daki imha savaşına HAYIR demek en başta sizlerin görevidir. Savaş Kürdistan'da yoğunlaşmaktadır. Savaş, sizlerin emeği ve kanı üzerinde sizlere karşı kullanılmak istenmektedir. Halklar arası kardeşliğin gereği güçlerimizi birleştirmektir. Silahlarımız birbirimize karşı değil, sömürgeci faşist Türk devletine ve emperyalist güçlere karşı yönelmelidir. Emeğinizin sizden alınarak size ve kardeşlerinize karşı ölüm araçları haline getirilmesine izin vermeyin. Silahı üreten ve bu üretime katkıda bulunan sanayi dallarında üretimi durdurun. Her fabrikayı, her iş yerini birer mücadele mevzisine dönüştürün. Sizin elinizdeki en büyük silah emeğinize sahip çıkmanızdır. Burjuvaziye karşı başlattığınız yürüyüşü güçlendirin. Sizi yolunuzdan geri çevirmek isteyen sahte önderleri burjuvazinin yanına gönderin. Çünkü onların gerçek yeri sizin yanınız değildir. Karşılıklı olarak yürüyüş kollarını birleştirilim ve zaferi hep birlikte yaratalım.

Türkiyeli kadınlar!

Oğullarınızı, eşlerinizi, babalarınızı sizin olmayan bir savaşta tümüyle yitirme tehlikesiyle yüz yüzesiniz. Kürdistan'daki sömürgeci savaşta Türk ordusunun üniformasını taşıdığı için oğullarınızı ve eşlerinizi nasıl yitirdiğinizi ve bunun acısını en iyi sizler bilirsiniz. Vatanı görev adıyla Kürdistan'a yolcu ettiğiniz her evladınızın Türk ordusunun üniforması altında kendi kişiliğine ve çıkarlarına yabancılaştığını, Kürdistan'da birer katil olmaya zorlandığını bilmelisiniz. Kürdistan'a savaşmak üzere yolladığınız her erkeğin ardından sizi bekleyen iki gerçek var: Ya bir katilin anası, eşi ya da kızı olmak; veya bir ölünün anası, eşi ya da kızı olmak! Bunu önlemek biraz da sizin elinizde. Oğullarınızı, eşlerinizi, babalarınızı, erkek kardeşlerinizi savaşa gön-

dermeyin. Sevdiklerinize ve sevgilerinize sahip çıkın.

Türkiyeli gençler!

Kendi yaşamınıza ve geleceğinize sahip çıkmak bizzat kendi ellerinizdedir. Kaderinizi Türk burjuvazisi ve ordusuna teslim etmeyin. Türk ordusunun üniformasını giydığınız, bu ordunun silahını elinize alıp Kürdistan halkına yönelttiğiniz gün, sizler artık kendi kişiliğinizle değerlendirilemezsiniz. Bu durumda sizi bekleyen ya bir ölüm makinası olmak, ya da gerillanın kurşunlarıyla can vermektir. Bu yolu tercih etmeyin. Tam tersine, insanlığınıza ve gençliğinize sahip çıkarak birer ölüm makinesi olmayı reddedin.

İlerici, demokrat, savaş karşıtı ve insanlıktan yana olan Türkiyeli tüm güçler!

Sömürgeci ve emperyalist savaşa karşı çıkmak her şeyden önce bir insanlık görevidir. İnsanın onurunu kırılı bir savaşta lekelenmesine ve insanın en değerli varlığı olan yaşamın yok edilmesine izin vermeyin. İnsan yaşamı ve onurunun savunulması noktasında tarafsız kalınamaz. Bugün Türkiye'de iki seçenek vardır. Ya emperyalist ve sömürgeci savaştan yana olarak başta kendinize, halkınıza ve bölge halklarına düşman olmak; ya da emperyalist ve sömürgeci savaşın karşısında yer alarak kendinizin, halkınızın ve insanlığın çıkarlarını savunmaktır. Çağrımız, kendine insanın diyen herkesin bu sözün gereğini yerine getirmesidir. Türk burjuvazisi ve emperyalist efendilerinin Kürdistan'ı boğazlamasına ve Türkiye'yi yeni maceralara sürüklemelerine izin vermeyin. Gücünüzü Türkiye işçi sınıfı ve Kürdistan halkının gücü ve haklı mücadelesiyle birleştirin.

- Kahrolsun emperyalizm ve sömürgecilik!
- Kahrolsun emperyalist-sömürgeci ve faşist savaş ağılığı!
- Yaşasın Türkiye ve Kürdistan halklarının kardeşliği ve mücadele birliği!
- Yaşasın halkların bağımsızlık ve özgürlük savaşı!

ERNK-Avrupa Örgütü
14 Ocak 1991

Türkiye işçi sınıfından tarihî eylem:

Genel grev ve büyük yürüyüş

Birinci sayfadan devam
İstanbul, Ankara, Adana, İzmir, Mardin, Iznit, Eskişehir, Antalya gibi işçilerin yoğun olarak bulunduğu Türkiye merkezlerinde, özellikle belediye işçilerinin çalışmadığı yerlerde günlük yaşam felce uğradı. Şehir içi, hava ve deniz ulaşımı önemli oranda yapılamadı. İstanbul'un I. Mayıs, Ümraniye, Kağıthane, Gültepe, Kartal gibi işçi semtlerinde esnaf kepenk kapattı. Bazı hastanelerde doktorlar da işe gitmeyecek eyleme katılırken, İstanbul'da yer yer gaza alınmalar oldu.



Maden (Bolu) - Ocak 1991

Ayrıca Ankara ve İstanbul üniversitelerinde boykot, gösteri ve forumlar yapılarak işçilere destek sunuldu. Ankara'da ÖDTÜ, SRF, Hukuk, Hacettepe ve Bilkent'te derslere girilmedi. İstanbul Üniversitesi'ne bağlı İktisat, Hukuk, Basın-Yayın ve Çapa Tıp'ta da form ve gösteriler olurken, İTÜ boykuta girdi.

Öte yandan Batman, Diyarbakır, Van, Elazığ, Mardin gibi Kürdistan merkezlerinde Petrol İş, Yol İş, Çimser-İş, Maden-İş gibi iş kollarında %100'e varan katılımlarla üretim tûmden durdu.

4 Ocak günü ise, Ankara'ya gitmek üzere 70 bin maden işçisi Zonguldak'tan yürüyüşe geçti. "İktidar yürüyüşü", "Özgürlük yürüyüşü" ya da "Halk İhtilali yürüyüşü" gibi adlarla nitelenen ve genel grevin ertesi günü başlatılan bu yürüyüş, iktidar ve muhalefetle düzen sahiplerini endişe içinde bıraktı. Madenci eyleminin yanısıra yol boyunca katılanlarla birlikte sayı 100 bine yaklaştı. Faşist rejim korkusunu gizleyemedi. Ankara ve Çankaya adeta kat kat asker ablukasıyla korunmaya alınırken yol boyunca da çeşitli yerlerde tabur asker, polis, çevik kuvvet timleri, panzer ve dozerlerle harikatlar kuruldu.

Çevre il ve ilçelerden gönderi-

len otobüs vb. araçların Zonguldak'a girmesinin engellenmesi üzerine, maden işçileri 4 Ocak sabahı yürüyerek yola çıktı. Yürüyüşe HEF ve SHP'den bazı milletvekilleri ile diğer bazı sendika başkanları katıldı. Bolu'nun Mengen ilçesine varıncaya dek iki yerde oluşturulan harikat işçilerin kararlılığı ve ısrarı ile ağıldı. Ancak E-5 karayoluna 7 km kadar kala, jandarma komandosu ve çevik kuvvetlerden oluşan bir tabur asker ve polis tarafından işçilerin yolu yeniden kesildi. Bu 3. barikatın önünde

iki gün beklendi. Bu arada sendikacılar Bolu'da Akbulut'la bir görüşme de yaptılar, fakat bu görüşmeden herhangi bir sonuç alınamadı.

Mengene 12 km uzaklıktaki Yılanlık Köprüsü'nde oluşturulan harikatın önünde bekleyen işçilere gönderilen yiyecek, hatırlanır gibi malzemelerin ulaştırılması engellendi. Yürüyüşün 4. gününde barikat önünde bekleyenlerden 200 kadar işçi, polis tarafından gaza alınarak Ankara DGM'ye sevk edildiler. Genel Maden-İş Başkanı Şemsi Denizler'in "kadınlar geri dönün" talebi reddedildi; kadınlar da geri dönmeyi kabul eden olmadı.

8 Ocak 1991'de, yani yürüyüşün 8. günü hükümet çevreleriyle yaptığı çeşitli görüşmeler sırasında Genel Maden-İş geri dönüş kararı aldı ve bunu Mengen'de işçilere açıkladı. Aynı gün Zonguldak sanayinin işçileri de yarıyama üzere kepenk kapadığı ancak ertesi gün kepenklerin polis tarafından zorla açıldığı bildirildi. Sarı sendikaların geri dönüş kararı işçiler tarafından öfke ve üzüntüyle karşılandıysa da, başka bir yol gösteren olmadıktan sonra madenciler istemeyerek, hatta hazırları görüyorlarken geri dönmek durumunda kaldılar.

Direniş platformunda birlik

3 Ocak 1991, Türkiye işçi sınıfı hareketinin tarihinde önemli bir gün olarak anılacaktır. 1989 ve '90 yıllarında farklı biçimlerde gelişen işçi eylemlerinin, '91'in bu ilk günlerinde bir günliğüne de olan genel grev düzeyine yükselişi ve ardından Zonguldak'tan Ankara'ya başlatılan büyük yürüyüş hareketi, sömürgeci burjuvazinin egemenliğini iyice sarımsarak onu büyük bir telaşa düşürdü. Öyle ki, varolan sızde çatışmaları hemen bir yana atarak hükümete çok dikkatli davranmasını öğütleyen İnönü, ilgili çevreleri "iş savaşı çıkabilir" diye uyarıktan kendini alamadı. Çünkü bu eylemlilik, devrimin iki temel dinamiğinin, Kürdistan'daki gerilla ve Serhildanlar ile Türkiye işçi hareketinin direniş platformunda buluşması anlamına gelmekteydi.

Bu anlamlı buluşma, içinde bulunduğu ağır bunalımdan, kılcal damarlarına dek etkilenen sömürgeci-faşist rejimin, 2000'li yılları görebilmesi şurada kalsın, '90'lı yılların yarısına bile ulaşabilmesinin olanaksızlığını açıkça ortaya koymaktadır.

Kımlı çevreler, 12 Eylül faşizminin acımasız baskısı altında 10 yıl hüküm haklarından yoksun kalmış bulunan Türkiye işçi sınıfının, '91 yılına korku ve sindirilmişlik setlerini yıkarak girdiğini söylemektedir. Bunda halklık payı olduğunu belirtmek ve ayrıca bir gerçeği de altını çizerek vurgulamak gerekir. Bu olguda Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, özellikle 1989 yaygın gerilla saldırısı ve 1990 Serhildanlarının rolü ve etkisi büyüktür.

Diğer yandan 12 Eylül rejimi gerçekten işçi ve emekçilerin "anasını ağlatmak" üzere teskin edilmişti. Bu gerçeklik 12 Eylül rejiminin daha ilk günlerinde dönemin iktidarları sendikacı "TİRK" Başkanı Halit Narin tarafından, "şimdiye kadar hizmet anamız ağladı, biraz da onları (işçiler kastediliyor bn.) ağlasın" biçiminde dile getirilmişti.

Şimdi işçi sınıfı 12 Eylül'den bu yana gerçek anlamda ilk kez faşist rejime "yeter" diyor, "yaşamaya hakkın yok artık!" Hatta bu çıkışın önemli 12 Eylül yıllarının da çok ötesine uzanmaktadır. Maden işçisinin yürüyüşü, -ki bazı işçiler bunu niteliklilik yürüyüşü diye nitelendirmişti- Türkiye işçi sınıfı tarihinde ilk kez karşılaştığımız bir olay ve en büyük yürüyüş niteliğindedir. 3 Ocak tarihinin çoğu çevrelerce toplumsal yaşamda bir dönüm noktası biçiminde değerlendirilmezse boşuna geçmiştir. Gerçekten bu bir fırtınadır; "dipten gelen dalga"nın Kürdistan'dan sonra Türkiye'yi de marsuğu bir devrim fırtınasıdır. Bazıları bilinçli

olarak, bir kısmı da gerçeği kavrayamadığından bu direniş salt Özal'a yönelik bir olay biçiminde algılasa da; bunun aslında burjuva egemenlik sistemine ve onun somut ifadesi faşist-sömürgeci TC rejiminin topuna birden meydan okuma ve bu anlamda kapsamlı bir hesaplaşma olduğu kuşkusuzdur. Olayı salt Özal boyutuna indirgemek, istemeyerek veya istemeyerek özel savaş yönetiminin oyununa gelmek demektir. Ve bu noktanın kavranması son derece önemlidir.

Çünkü toplumsal muhalefetin oklarını Özal'a yöneltmek, çökmekte olan Kemalist rejimi kırmak planları bizzat özel harp yönetimi kurmaylarıncaya yapılmaktadır. Öte yandan "Türkiye'nin Walesa'sı" diye pohpohlanan sarı sendika Türk-İş mensuplarından Şemsi Denizler ve benzerlerinin, işçi direnişinin boyutlarını çarpıtmak için, olayı ekonomik amaçlarla sınırlı göstermesi, hatta "para için yürüyoruz" diyecek kadar bayağılaştırmak istemeleri de, aynı planın bir uzantısı olarak değerlendirilmelidir.

Oysa işçi hareketinin tamamen siyasal boyutlar içeren bir eylem olduğunu belirtmeye bile gerek yoktur. Zaten maden işçisinin savaşı ve rejim karşıtı siyasal talepleri, direniş sürecince haykırdığı sloganlarında somutlaşmıştır.

Çok kısa hatırlar da olsa, burada değinilmesi gereken başka noktalarda var. Öncelikle ve özellikle eylemin amacına ulaşip ulaşmadığı gerekli sorunun alınıp alınmadığı sorusuna yanıt vermek kaçınılmaz oluyor. Doğrusu buna olumlu bir yanıt verebilmek fazla mümkün görünmüyor. Barikatların önünden geri çekilen bir çok madencinin bunu tasvip etmediği burjuva basını bile yazdı. Peki tabanın bu görüşü memnuniyetine rağmen yürüyüşçüler barikatların önünden neden geriye döndürüldü? Bu ve benzeri soruları, hiç kuşkusuz herkesin öne, Türkiye proletaryasının öncüsü olduğunu iddia edenler yanıtlamalıdır. Böylece muazzam bir potansiyele neden değerlendirilemediğini iyi düşünmelidirler.

En çok da kitleler açısından ders çıkarılması gereken diğer önemli bir husus, ne denli keskin laflar edilecek olsanlar, Denizler ve aynı soydan olanlar hiçbir zaman düzenle aralarındaki köprüleri tûmden atamaz, şu sıralar çokça kullanılan bir deyimle hiçbir zaman genileri yalamazlar. Dolayısıyla da, böyleleri her zaman işçi sınıfını yanı yolda bırakırlar.

Şunu da hemen belirtmek gerekir ki, öncü düzeyinde görülen olumsuzluklar ne denli büyük olursa olsun, maden işçilerinin bu görkenli çıkışı ve taşıdığı anlamı gölge düşürmez. Tam tersine öncünün olumsuzluğuna ve yetmezliğine rağmen taban-

daki büyük kararlılık daha da anlam kazanır.

Öncü yetersiz ve başlatılan yürüyüş başarıyla sonuçlandırılmamış da olsa, Zonguldak maden işçisi; dünyadaki son gelişmelere bakarak sosyalizmin iflas ettiği masalı sayımlı ağızlarından eksik etmeyenlere de, proletaryanın nasıl bir çözüm gücü olduğunu, sınıf olarak söyleyecek sözünün tükenmediğini ve tükenmeyeceğini kendi pratiğiyle kanıtlamış oldu. Bu da önemli bir noktadır.

Bir diğer önemli husus da, direnişdeki maden işçilerinin en dar anında gözlerini kendisine en yakın gördüğü müttefiki Kürdistan ulusal direniş hareketi üzerine çevirmesi, bu anlamda bazı talep ve beklentilerini dile getirmesiydi. Elbette ki bu, son derece anlamlı ve saygın bir taleptir. Sömürgeci-faşist rejimin Körfez krizi güdümlerini fırsat bilerek Kürdistan'ı, NATO çevik kuvveti de dahil bir silah ve asker deposuna çevirerek koğullarını alabildiğine ağırlaştırmasına rağmen, ulusal kurtuluş hareketi dayanmaz davranmadı. Lice ve Cizre kitlelerinden başlatılan gerillaya ve yurtdışındaki yoğun kitleli eylem faaliyetlerine dek somut destek sunmaktan geri durmadı. Koğullar elverse, kuşkusuz daha fazlası da yapılmalı ve gelecekte yapılması için nerden de yoktur.

Kesinlikle dar kıyaslama, hesapçı bir yaklaşım ve bir misilleme mantığıyla değil, ama bir gerçeği de burada dile getirmenin dostluk kavramına daha bir anlam kazandıracağını düşünmekteyiz. Küçük küçük birimler halinde Kürdistan gerillası, yılbaşı günü ordu sürüleriyle son derece eşitsiz koşullarda ve yürekli avuçlarında savaştıkları, gözlerini benzer duygularla Türkiye işçi sınıfına yönelttiğinde, neyle karşılaştığı, anlayış dahi çıkarmadığı bilinir. Ama O, bu olumsuzluğun mutlaka ağırlaştırıcı duyduğu inançla -ki bu bilime inanç anlamına da geliyordu aynı zamanda- dostluk duygusunu hiç bir zaman yitirmedi ve buğünlere ulaştı.

İşte bugün sömürgeci Türk burjuvazisinin göven mülliyetçi anlayışı parçalanarak Kürdistan ve Türkiye halklarının kucaklaşmasında önemli adımlar atıldı, atılıyor. Eğer Kürdistan ulusal kurtuluş hareketiyle, Türkiye işçi sınıfı hareketinin direniş platformunda bu tarihî buluşması gerçekleştirdiyse bugün, hunda ezeli edilen inançlı ve sorumlu yaklaşımın önemli rolü vardır. Ve bu sağlam dostluk temeline dayanarak geleceğe atılacak her yeni adım, Kürdistan ve Türkiye halklarını ulusal ve toplumsal kurtuluşa taşıyarak en emin yol olacaktır.

Niye bizim için de olmasın?



Anılar, kodinleri

Yıllar geçip de savaşın yaraları sarıldığında; nefret dinip de yerini özgürlük, sevgi, huzur aldığında; birgün tüm İspanya özgürlüğüne kavuştuğunda, bu zorlu ve kanlı günleri hatırlayıp çocuklarınıza anlatın, anlatın onlara ULUSLARARASI TUGAYLARI. Bu insanların dağları denizleri aşarak, süngülerle kapatılmış sınırları geçerek, ülkemizin özgürlüğü için savaşmaya nasıl geldiklerini anlatın... Onlar herşeyi geride bıraktılar Vatanlarını, yaşamlarını, ailelerini, çocuklarını... Geldiler ve işte burdayız. Sizin davanız, İspanya'nın davası bizim davamızdır, tüm ilerici insanlığın davasıdır dediler. Bugün geri dönüyorlar. Ama binlercesi burada, İspanya topraklarına gömülü kaldı İspanya halkı onları unutmal

PASIONARIA (Solares İBANURI)

(15 Kasım 1938 günü İspanya'yı terk eden Uluslararası Tugayların veda geçişinde yapılan konuşmadır.)

Enternasyonalizmin en kutsal örneği, başka bir halkın özgürlük davası uğruna döğüşmek ve o halkın topraklarına kanlarını akıtma davalarında bulunabilmektir. Tarihte olduğu gibi, yüzyıllımızda da bunun sayısız örneği vardır. Tekal örnekleri kadar, kitlesel, grupsal örnekleri halkların belkelerinde canlılığını sürdürüyor hala.

Bir Ernesto Che GUEVARA'yı efaneleştiren en belirleyici boyut, kuşkusuz O'nun enternasyonalist kişiliğidir. Küba'ya, Küba'dan Bolıvya dağlarına koşan enternasyonalist bilinç ve yürekli ruhsal biçimlenişler.

Bizim pratiğimizde de seçkin enternasyonalist kişilikler vardır. Halkı KAREER ve Kemal PİLLİ Kürdistan devriminin bölgesel ve enternasyonal boyutlarını erkenden öngörmeleri ve kavramaları, Türkiye ve Kürdistan devrimleri arasındaki enternasyonalist ilişkileri konusundaki düşünceleri, Onları Kürdistan devrimine yöneltti. Henüz ortada çekim merkezi olabilecek bir gelişme, kullanılacak olanak ve ilişkiler yokken, olumsuzluk ve umutsuzluğun, olanaksızlıkların egemen olduğu bir ortamda, Kürdistan ve Kürt adlarını telaffuz etmenin bile yürek istediği bir dönemde devrim teorisinin oluşum ve kuruluş çalışmalarına atıldılar. Ve bu uğurda kanlarını akıtmaktan geri durmadılar. Bu devrimci enternasyonalist yaklaşım ve pratik, Türkiye ve Kürdistan halkları, giderek bölgesel ve dünya çapında salıylandırılması gereken proleter enternasyonalizminin örneğidir. (Öyle devrimci olmak gerekirse...)

İspanya savaşında gerçekleşen Uluslararası Tugaylar deneyimi, denilebilir ki, çağımızın en seçkin ve en anlamlı enternasyonalist örneğidir. 1936'da başlayan İspanya iç savaşında Cumhuriyetçilerin yanında faşizme karşı savaşmak için dünyanın dört bir yanından devrimci, ilerici, demokrat, komünist kişi İspanya'ya akın etti; Uluslararası Tugaylar'da bir araya gelerek İspanyol kardeşleri yanında omuz omuza döğüştü, binlercesi İspanyol topraklarına kanlarını akıttı.

PASIONARIA'nın da vurguladığı gibi, "Onlar her şeylerini geride bırakarak İspanya'ya geldiler. "Vatanlarını, yaşamlarını, ailelerini, çocuklarını" geride bırakarak cumhuriyetçilerin, bütün bir İspanya'nın özgürlük davasını sahiplendiler. Hiç bir kişisel kayıp ve beklenti içinde olmadan. Tek bir duygu ve inanç onları yönlendirdi İspanya'ya: Enternasyonalist dayanışma, zor da olan, çetin günler yaşayan bir halkın dişe diş süren özgürlük kavgalarına omuz vermek!..

Uluslararası Tugayların oluşumları sadece komünistler değildi. Dünyanın dörtbir yanından yüzlerce devrimci ve anti-faşist aydın Halk Cephesi saflarında döğüştü. Uluslararası Tugaylar'da savaşanların arasında Mlaurax, Henningway, Coudwell gibi yazarların yanı sıra hepisi sonraki yıllarda kendi ülkelerinde önemli roller oynamaya başlıyan Lükacs, Tita, Ulbricht gibi önderler de bulunuyordu. Denilebilir ki, İspanya iç savaşında somutlaşan Uluslararası Tugaylar deneyi, İnsanlığın en soylu ve yüce dayanışma ve kardeşlik-dostluk örneğidir.

Evet, Cumhuriyetçi İspanya yenildi. Fakat İspanya topraklarına akan Uluslararası Tugayların kanı boşa mı aktı? Ezleri, kemikleri, kanları şu anda İspanya topraklarına karışmış bulunan Uluslararası Tugayları şehitlerinin soylu idealleri bir ütopya mıdır? Bu soruya kesinlikle hayır diyoruz. İdealleri kitlesel kavramıştır, ezilen halkların özgürlük ve ulusal kurtuluş kavgalarında yaşıyor ve somutluk kazanıyor... Onlar insanlığın en güzel ve soylu duygu ve değerlerinin ayakta tutulmasında hep esin kaynağıdır. Kürdistan halkının özgürlük kavgasında da yaşıyorlar...

Ve, soruyoruz: 1930'lu yıllarda gerçekleşen "Uluslararası Tugaylar" deneyi, Bizde niye yaşanmıyor/yapılamıyor? İlerici insanlığın, dünyamızın bu örneği yeniden yaşamasına, yaşatılmasına giddetle ihtiyacı olduğuna inanıyoruz. Bu insanımızın altında yalnız yurtsever duygular yoktur, tersine enternasyonalist gereklilik ön planda ve belirleyici konumdadır. Sorun salt çağımızın en vahşi kırımını ile yüz yüze olan bir halkın varlık yokluk, özgürlük davasına destek verme sorunu olarak da görülmemelidir. Yardıma koşulan ülke devriminin bölgesel ve uluslararası boyutları muazzam olduğu için, içinden geçmekte olduğumuz dünya ve bölge koşullarında devrimlere tarihsel açılım sağlayan olanakları ve olanaksız bu ülke devrimi ile yaratılabildiği için en soylu enternasyonalizm örneklerine hak kazanıyor...

Devrimcilik ile karşı-devrimcilik, ilerilik ile gericilik arasındaki kavganın en çok yoğunlaştığı bu coğrafya parçasında süren savaşa, öncelikle bölge halkları ve onların en seçkin evlatları yeni enternasyonalist örnekler gösterebilmelidirler... İspanya'ya koşanların evlatları, torunları! Kürdistan sizi bekliyor, emert ve bağrını açmış olarak...

Kürdistan devrimi, ulusal kurtuluş savaşımız "Uluslararası

Tugaylar" örneğini yaşamaya hak kazanmıştır, bunun çok boyutlu nedenleri vardır. Ve halkımız, başka halkların gösterdiği bu seçkin, müstesna dayanışma örneğini ve bunun kahramanlarını bağrına basmakta oldukça cömert davranacaktır...

Aslında halk olarak tarih sahnesine çıktığımız da, çağımızın en güzel enternasyonalizmi ile gerçekleştirmiş ASUR'a karşı MED-LER'in zaferi, bölge çapında geliştirilen geniş ittifakların ve dayanışmaların bir sonucudur. NEWROZ'un bir bölgesel bayram niteliğini binlerce yıldır sürdürmesi boğuna değildir. NEWROZ; bölge halklarının enternasyonalist dayanışmasının ve Asur üzerindeki görkemli zaferlerinin simgesidir. Asur'un yıkılmasının bölge halklarına sağladığı tarihsel ve toplumsal açılım, hiç kimse için sıradışı değildir. Uyarışın beğeni olan bölgemizin bu tarihsel zenginliği bugün, niye yeni tarihsel, toplumsal ve ulusal açılımların dayanışması yapılmasını ki?

Güncel nedenler daha az yalancı değildir:

Son Körfez krizi gösterdi ki, Ortadoğu'nun bulunduğu konum ve taşıdığı potansiyellerden dolayı dünya siyasetinde çok önemli bir yere ve role sahip. Yine denilebilir ki, Ortadoğu statükosunun devrimci alt-üst oluğu, salt emperyalizmin güncel politikalarına vurmakla kalmayacak, aynı zamanda, bölge ve dünya çapında çok sayıda sonuçlara yol açacaktır... Dünya devrimine en büyük açılım, buradan, Ortadoğu bölgesinden sağlanacaktır. Dolayısıyla "devrimler çalı kapandı", "sosyalizm öldü" gibi tekerlemelere en iyi yanıt Ortadoğu devrimleri ile verilebilir... Devrim ve sosyalizm davasının prestij ve saygınlık kazanabilmesinin, ve giderek dünya çapında çekim merkezi olabilmesinin olanakları ve olanaksız en çok Ortadoğu'da bulunuyor. Uygarlığa beğenilik etmiş bu topraklar, bu tarihsel zenginliği ve güncel çelişkileriyle yeni bir büyük devrimci tarihsel açılıma en çok aday görünüyor... Bu, bir tarihsel fırsata işaret ediyor, aynı zamanda.

(Ölümün nesnel statüsü, devrimimize Ortadoğu devrimlerinin lokomotif olma ruhunu veriyor. Bu motor rol, bugün, ulusal kurtuluş kavgası pratiğimizde doğrulanıyor, siyasal sonuçlarına günden her kesime hissettiriyor. Açmaya gerek yok. Bu rolü ve konumunu ulusal kurtuluş hareketimiz, başta komünist bölge halkları ve devrimci, yurtsever güçleri olmak üzere, giderek ilerici insanlığın ilki odağı olmaya başlıyor.

Dolayısıyla bütün bu özellik ve potansiyelleriyle mücadele-miz, enternasyonalist ilgi ve dayanışmaya hak kazanıyor. Gönümüzün gerici ve karşı-devrimci "yeniden biçimlenişine" karşı insanlık değerlerini yeniden güçlendirip egemen olmak için bölge ve ülkemiz devrimlerine bütün gücümüzle yüklenmek ve bu noktada da enternasyonalizmin en anlamlı göstermek gerekıyor. "Uluslararası Tugaylar" örneği bu dayanışmanın bir biçimi olabilir... Enternasyonalist duygu ve değerleri yeniden canlandırmanın bir örneği böylece yaratılabilir... Mücadelemiz buna zemin oluşturmuyor..."

"Düşman nerdeyse orda, kale düğene dek sürecektir Savaş. Bayrağımız hep o bayrak!"

(Uluslararası Tugayların veda töreninde)

Bu türkünün en çok Türkiye sol aydınları, demokratları, ilerici ve devrimci çevreleri ve kişileri arasında yankı bulmasını istiyoruz. Bu konudaki istemimizin çok daha güçlü ve yalancı nedenleri vardır. Türkiye halkı ile halkımız arasındaki tarihsel ve güncel ilişkilerin yakınlığı ve çok yakın durumu biliniyor. Ülkemiz ve mücadelemize gösterecek bir ilki, sıradan bir enternasyonalizm ile açıklanamaz. Devrimimiz gösterilecek ilgi ve ilgi doğrudan Türkiye içli soru ve halkının çıkarı gereğidir.

Fakat ideolojik ve siyasal pratik açılarından Türkiye'de tarihsel somut koşulların dayattığı görev ve sorumlulukların kavranması ve gereklerinin yerine getirilmesi ayrılmaz. Bu olumsuzluğun çetilli nedenleri var... Buna girmiyoruz.

Gönümüzde Türkiye solu ve halkı önünde yalancı enternasyonalist görevler duruyor. Bu aslında, kendi kurtuluş kavgasında açılım ve atılım yapmanın da aşırı koşuldur; hem de olmazsa olmazı elinden...

Ne var ki, 12 Eylül'ün vurduğu darbenin sol saflardaki etkileri tüm kırdı ile sürüyor... Sayısız devrimci olarak, ilki, potansiyel devrim kanalları aklıla bilmiş değil, dağınıklık, atalet, kan kaybı devam ediyor... Kısmen, bu henüz toparlanabilmiş değil, toparlanma sancılarını çekiyor.

Ancak öte yandan halkımız özgürlük kavgasını yükseltiyor, buna karşılık katlanır ve soyutun politikalarıyla yüz yüze yaşıyor. Pis bir özel savaş altında çağımızın en zorlu savaşını yürütüyor. Bu somut güncel olgunun dayattığı enternasyonalist görevler hatırlatıldığında, konu ile ilgili devrimci eleştiriler yapıldığında, sol saflarda yükselen karşılık "Toparlanıyoruz, bir örgütlenerek, siz o zaman görün" vb. biçiminde oluyor. Bu kaçamak bir yanittir.

Kuşkusuz, mücadelemize verilecek en etkin ve köktenci enternasyonalist karşılık, gerçek anlamda Türkiye devrimini geliştirmek ve yükseltmektir. Aslında bunun koşulları vardır, giderek daha da olgunlaşıyor. Ne var ki, sol buna gerekli özel karşılık veremiyor.

Peki, tam da bu noktada mücadele ateşi ile yanıp tutuşan, bir an önce devrimci görevlerini militanca yerine getirmede sabırsız davranan insanlar, özellikle enternasyonalist duyguları, vicdan huzursuzluğuna yol açan devrimci, demokrat, ilerici bireyler ne yapmalıdır, eli boş mu oturmalarıdır?

Esas aşırı İspanya devrimine verilmesi gerekiyor kuşkusuz! Dolayısıyla esas gücün bu cephede yoğunlaştırılmasını anlıyoruz. Ancak en başta sembolikte olsa küçük bir çekirdek, gönüllü militan bir grup Botan'da ve ülkenin diğer alanlarında özgürlük ve enternasyonalizm savaşına katılabilir mi? İspanya iç savaşının "Uluslararası Tugayları" örneği bizim kadırbilir dağlarımızda yaşatılabilir mi? Bu yönü bir adım, küçük bir başlangıç, insanlığın yüreğini tutuşturmak da bir kıvılcık olmaz mı?

Evet, Türkiye'de enternasyonalizmde sınımlı olan devrimcilerin olduğuna inanıyoruz. Militan dayanışma duygularına sahip olup çıkış arayışı içinde olan devrimciler de var. Bu gibi kişi ve çevrelere ülkemiz ve halkımızın kucak açtığını, onları beklediğini vurgulamalıyız.

1970'li yıllarda, "bir iki üç, daha fazla Vietnam!" diye haykıran binlerden bugün ayakta kalanlar! Nostaljiye takılacağınıza bu düşünümü gerçekleştirmek için ülkemiz bağrını tüm mertliği ile size açıyor! Yeni Çöller, daha çok Halk ve Kemal'ler yaratmak sizin elinizde...

Filistin devrimine, Yunan devrimine kanunı akıtan Türkiye devrimci ve demokratları, aynı soylu davranış ülkemizde göstermek için çok daha yakıcı ve dayatıcı nedene sahiptiriz!

Enternasyonalizmin bu soylu örneğine yaptığımız çağrı, salt Türkiye halkına ve devrimcilerine, ilerikilerine, demokrat aydınlarına değildir. Başta komünist halklar olmak üzere tüm bölge halklarıdır. Öncelikle bölgesel enternasyonalizmin güzel bir örneğini sembolik düzeyde de olsa ülkemizin somutunda başarmalıyız. Bu, denenmeye değer bir çağrıdır!

Tıha şimdiden başka halklardan devrimcilerin tek tek mücadelesinde yer aldıklarını duyuyoruz. Bu katılımın "Uluslararası Tugaylar" düzeyine çıkmasını istiyor ve diliyoruz. Ve bu örneği gerçekleştirdiğimizde, uluslararası dayanışmanın yeniden ve devrimci temellerde canlanışına tarak olacağız.

Unutmayalım! Halkımız bugün bir insanlık savaşı veriyor. Enternasyonal bir davadır bu. Çağdaş ASUR'a karşı çağdaş MED hareketidir yükselen. En aradan insanlık değerlerinin ne kadar ağır bedelleri pahasına kurtarıldığı biliniyor.

O halde özünde enternasyonal olan özgürlük davamıza her yönüyle ve biçimiyle destek ve dayanışma isteminde bulunmak bizim hakkımız.

Yeni bir "Uluslararası Tugaylar" deneyi ülkemizde neden gerçekleştirilmelidir?

M. Can Yüce
Çanakkale E Tipi Cezaevi
15 Aralık 1990

Körtez de son dakika

Savaş çanlarına karşı barış gösterileri

Barışmı? Milletler Güvenlik Konseyi'nin Irak'a Kuveyt'ten çekilmesi için tarudış süre 15 Ocakta bitiyor. Geçen 15 günde olup bitenlere baktığımızda görürüz ki, Irak da ABD de i- çinde bulundukları duruma bir çözüm getiremiyorlar, ne geri ne de ileri bir adım atabiliyorlar. Zaten ABD Dışişleri Bakanı James Baker'le Irak Dışişleri Ba- kanı Tariq Aziz arasındaki gör- rüşmede ortaya çıkan biriz de buydu.

Baker - Tarık Axlz gördümeni

ABD Başkanı George Bush, 3 Ocak günü yaptığı bir açıklamayla Saddam'a görüşme çağrısında bulundu. Bu çağrının ardından bir süre Irak'ın ne yapacağı üzerinde tartışmalar yürütüldü. Saddam böyle bir görüşmeyi kabul mu, yoksa red mi edecekti? Bu sorunun yanıtı, Saddam'ın böyle bir görüşmenin Bağdat'ta yapılmasına karşı önerisiyle verilmiş gibi görünüyorsa da, bunu da ABD kabul etmeyince sonunda iki ülke dışişleri bakanlarının Cenevre'de bir araya gelmesinde karara ulaşıldı. Ancak bu kez de görüşmenin ABD'nin istediği Ocak ayının başlarında mı, yoksa Saddam'ın talebi olan 12 Ocak'ta mı yapılacağı sorunu çıktı ortaya. Sonunda 9 Ocak günü Leviçre'nin Cenevre şehrinde görüşülmesinde karar alındı.

Özellikle ABD'nin başta büyük çoğunluğu savaş istemeyen kendi halkı olmak üzere tüm dünya kamuoyunu savaş değil, barış istediğine inandırmak ve bu doğrultudaki tüm çabaları gösterdiği imajını vermek için, Irak'ın ise, gerçekte savaş kendisinin istemediğini ve barış doğrultusunda atılan adımlara katkıda bulunmaya hazır olduğunu kanıtlamak amacıyla, ama her iki gücün ve kamuoyunun önemli bir bölümünün de sonuç çıkmayacağını bildikleri halde 6 Ocak günü iki ülke dışlıkları bakanları Cenevre'de bir araya geldiler. İyimeslik havası estirmeye çalışan bazı güçlerin dışında üç kimsa 6 saat süren görüşmelerin sonuçsuz kalmasına ve ortaya ortak bir çözüm çıkmamasına şahit olmadılar. Her iki tarafın da kendi görüşlerinde dayattığı şartlar süren görüşme sonunda, Bush'un tehditlerini içeren bir mektubu Saddam Hüseyin'e iletmek üzere Irak Dışlıkları Bakanı Tarık Aziz'e vermeye çalışan James Baker'in eli-leri havada kaldı. Çünkü Tarık Aziz böyle bir mektubu kabul etmedi ve Bush'un kendi görüşlerini çözümleri verilebilir, ama sık sık dile getirdiği una eden sözler sarfetti.

Kürtler krizi bağladığından bu yana ilk kez gerçekleştirilen bu karşılıklı ziyaretin görüşme, bölgeye sonuçları kalmış oldu. ABD Bakanı Bush görüşme öncesinde yaptığı bir açıklamada; "Saddam'ın Kuveyt'ten çekilmesi krizin bitmesi anlamına gelmez. Eğer böyle bir durum olursa, o zaman da Saddam'ın başka bir sahrada buhranının için kontrol altına alınması gerekecek" diyerek, kendi çağrısıyla yapılan bu görüşmenin bir formaliteden ibaret olmadığını ifade etmişti. Dolayısıyla oynanan, sahte ba-

neçdik oyunu olarak kaldı.

Diğer yandan ABD, Ocak ayı başlarında Körfez ülkelerine bir geziye çıkan ve nahız yoklayan ABD Başkan Yardımcısı Don Quayle aracılığıyla Suudi Arabistan'da bulunan askerleri ve "Çöl Kalkanları" operasyonunun mali giderlerini karşılamak için Suudi Arabistan ve devrik Kuveyt yönetiminden daha fazla destek istedi.

Körfez krizi nedeniyle ABD'deki ekonomik bunalım ve işsizlik daha fazla artmış durumda. Halkın önemli bir bölümünün savaşa karşı çıkması ve



barışçı tüm yolların denenmesi için gösterdiği tepki de cabası.

BM Genel Sekreteri Bağdat'ta

BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar, Baker-Tarık Aziz görüşmesinin sonuçsuz kalması ve Güvenlik Konseyi'nin Irak'a tanıdığı sürenin bitimine iyice yaklaşılmaması üzerine bir çözüm umuduyla 10 Ocak 1991 günü Bağdat'a gitti. Cuellar, Saddam'la görüşme ardından Bağdat'tan ayrılırken havaalanında yaptığı açıklamada; "Körfez'de barış mı, savaş mı olacağını ancak Allah bilir" diyerek, görüşmeden bir sonuç alınmadığını ifade etti. Aynı gün Bağdat'ta bulunan FKÖ lideri Yasser Arafat'ın ise, gazetecilere "Savaş yok, savaş yok, savaş yok" diye ısrarla vurgulanması, görüşmelerde açıklanmayan gizli noktalar ve uzatılan belli öneriler varmış gibi bir izlenim yarattı. Ancak son güne kadar bu konuda herhangi bir iz görülmeli.

Rağdat'tan doğru Fransa'ya giderek Saddam'la görüşmesi hakkında Devlet Başkanı Mitterrand'a bilgi veren Cuatlar, burada yaptığı açıklamada da, Körfez'deki gerginliği ve yakınlaşan savaş tehlikesini ima ederek, "Yapılabilecek hiç bir şey yok" dedi. Bu sözler, aynı zamanda BM Genel Sekreteri'nin barıştan umudunu kestildiği ve savaşın önünün alınmayacağına ifade ediyordu.

Tabil, BM Genel Sekreteri'nin Saddam'la görüşmesinin ardından hemen Fransa'ya gittiği olmasa, aklı bir arabuluculuk misyonu yüklediği ve Fransa'nın da dünya politikasında kendi ağırlığını daha fazla hissettirmek için gittiği bir takım anlaşmalar önerdiği düşüncesini getiriyor.

Baker'ın muammalı Türkiye ziyareti

Aslında Tank Aziz'le görüşmenin hemen ardından Ankara-

ra'ya gısmen kararlarının ABD Dışları Bakanı James Baker, Türkiye'den önce İngiltere'ye giderek savaş hazırlıklarının son şeklini alması için gerekli görüşmelerde bulunmayı tercih etti. 10 Ocak akşamı Türkiye'ye giden Baker, ötede "havanın ısıll olması ve uçayının ılış yapamaması" nedeniyle doğrudan Adana'daki İncirlik Üssü'ne gitti. Ve geceyi burada bulunan Amerikan askeri komutanlarıyla son savaş hazırlıkları ve planları üzerinde görüşüp, bilgi-verişinde bulunarak geçirdi. Yarı gerçekte sialı olan Baker'ın İncir-

venlik Konseyi'nin Irak'a taradığı sürenin bitimine çok kısa zaman kala, Almanya Dışişleri Bakanı Genascher ve Fransa Devlet Başkanı Mitterand çeğıtli önerilerde bulundular. Genascher, soruna diplomatik görümler yoluyla çözüm bulunması ve bir ulusallararası konferansın düzenlenmesi çağrısında bile bulundu. Mitterand ise, 12'e 5 kala bir barış planıyla ortaya çıktı. Irak'ın Kuveyt'ten çıkması koşuluyla Filistin sorununu da içeren ve bölgenin tüm sorunlarını kapsayan bir ulusallararası konferansın düzenlenmesi, Irak'ın Kuveyt'ten çekilmesi halinde Irak'a saldırılmayacağı garantisi verilmesi vb. konuları içeren plan, kabul görmedi. Almanya ve Fransa'nın hemen hemen ortak tutumu, İngiltere dışında kalan diğer Avrupa ülkeleri tarafından da onaylandı gibi bir görünüm yaratıldı.

Ancak diğer yandan, aynı zamanda NATO ülkesi bazı Avrupa ülkeleri Türkiye'nin talebi üzerine Kürdistan'a çevik kuvvet, askeri malzeme, savaş uçağı, tank, top, askeri personel vb. göndermekten de geri durmadılar.

Bu süre içinde Ortadoğu ülkelerinden Suriye, Mısır, Libya ve Sudan devlet başkanları da bölgede giderek beliren savaş tehlikesi hakkında görüşme ve belli kararlara varma ihtiyacı duydu lar. Bu amaçla 3 Ocak günü Libya'da yapılan zirvede, Libya, savaş durumunda Mısır'ın yanında yer alacağını açıkladı.

15 Ocak'a doğru da kriz bölge-
sine yakın ülkeler, otonom bir laral
saldurısına karşı sınır boylarını-

daki güvenlik önlemlerini arttırdılar. Suriye Devlet Başkanı Hafez Esat, Saddam'a yaptığı bir çağrıda, Kuveyt'ten çekilmesini istedi. Suriye, ABD karşısında İran hatlarını yanında yer alacaklarını açıkladı. İran da Irak sınırında askeri tatbikatlar yaptı ve herhangi bir ABİ saldırısına karşı duracaklarını, gerekirse cevapacaklarını açıkladı.

Ortadoğu'da savaş çanlarının çalınmasına halk ne diyor?

Savaşın ciddi bir tehlike olarak belirlenmesi üzerine tüm dünyada kitlesel barış gösterileri düzenleniyor. Özellikle son bir hafta içinde yoğunlaşan barış gösterilerine yüzbinlerce, milyonlarca insan katılıyor ve böyle bir savaşa barışı olduklarını dile getiriyor.

"Kuvvet için ölmeye değer mi?", "Savaş değil, barış istiyoruz" vb. sloganlarla ifade edilen barış talepleri, gösterilerde yoldanlara insan tarafından hep birlikte haykırılıyor. Barış gösterilerine her koldan insanlar katılıyor. Gösteriler Pakistan'dan Almanya'ya, Amerika'ya kadar bu durumda rolü olan olmayan tüm ülkelerde yapılıyor.

Evet halklar savaş çarlarının durdurulmasını ve barışın sağlanmasını istiyor. Bunun olağı bir savağı engelleyip engelleyemeyeceği elbette belli değıl. Ancak, tüm dünya halkları emperyalistlerin ve ıghırıkıslar rejimlerinin bu suçlarına ortak olmamakta kararlı olduklarını, giderek daha gür bir sesle ifade ediyorlar.

Yüzbinler Körfez savaşına karşı yürüdü

**Almanya, Fransa, İngiltere, Avusturya, Hollanda (Benzer-
den):** Avrupa'nın birçok önemli başkenti ile diğer büyük kentle-
rinde 12 ve 13 Ocak tarihlerinde yüzbinlerce kişinin katıldığı savaş
karşıtı miting ve yürüyüşler yapıldı.

Birçok merkeze yapılan yürüyüşlere ERNK taraftarları da katıldılar. Çoğu mitinglerde ERNK adına konuşmalar yapıldı. Gerek ERNK ve gerekse çeşitli Avrupalı kişi ve kurumlar adına yapılan konuşmalarda Irak ve ABD'nin yansırı TC'nin savaş logortuculuğu biçiminde somutlaşan politikası da eleştirildi ve Kürdistan'da gerçekleştirildiği insanlık dışı uygulamalarına dikdört çeldi. Razi getirildi yürüyüş güzergahlarına denk gelen Türk kömencehuldarının bağlandı görüldü.

Ayrıca toplantılarda yapılan çoğu konuşmalarla, Ortadoğu'da bir konferans toplanarak sorunların barışçı yöntemlerle çözülmesi talep edildi. Bu tür konferanslarda Kürdistan ve Filistin halklarının kendi kaderlerini tayin haklarının da mutlaka gündeme getirilmesi gerektiği vurgulandı.

Almanya: Çok sayıda parti, sendika, dernek vb. kuruluş ve anti-savaş komitelerinin düzenlediği yürüyüş ve mitinler, başta Berlin, Münih, Hamburg, Köln, Hannover, Heidelberg gibi önemli merkezler olmak üzere Almanya'nın toplam 120 bölgesinde yapıldı. 12 Ocak tarihinde yapılan bu yürüyüşlere yüzbinlerce kişi katıldı.

Fransa: Ayın açılışı 13 Ocak günü de Paris, Marsilya, Lyon, Lille, Boerdenux, Nice gibi merkezlerde yine yüzbinler "Körfüz savaşına hayır" sloganıyla yürüdüler. Fransız Komünist Partisi, CGZ Sendikası, Yeşiller, Lutte Ouvrière, SOS Racisme, SOS Kürdistan, Pasifistler, Komünist Gençler Birliği ve daha birçok kuruluşuna yansın ERNK de etkin katılım sağladı.

Hollanda: Rotterdam'da yapılan aynı amaçlı yürüyüşe de bin kişiye yakın katılım oldu. Eski otarak 16 Ocak'ta geniş çaplı yerel yürüyüşler yapılması, savaç çıkması halinde 16 ve 17 Ocak'ta da parlamentoya yürünmesi kararlaştırıldı.

Avusturya: Başkent Viyana'da 12 Ocak günü yapılan yürüyüş 6000'i aşkın katılım oldu. Burada da sesli karşıtı kitle gösterilerinin süreklileştirileceği bildiriliyor. Ortadoğu sorununun tartışıldığı her platformda Kürdistan ve Filistin sorunlarının da gündeme getirilmesi ve Avusturya'nın muhtemel bir savaşta tarafız kalması, kitlenin ortak talepleri olarak Dışişleri Bakanlığı'na iletildi.

İngiltere: Başkent Londra'da da 12 Ocak günü 20 bine yakın kişinin katıldığı benzer bir gösteri yapıldı. Ancak İngiltere'de daha geniş çaplı gösterilerin pazar günü yapılacağı bildiriliyor.

ATnin Körfez politikası

ABD'nin eteğine sıkıca tutuşmuş olan İngiltere dışında kalan diğer AT ülkeleri, özellikle de Fransa ve Almanya, Körfez krizinde başından beri farklı bir politika izlemeye çalıştılar. Sorunun daha çok görüngüleri yoluyla çözümlenmesi gerektiğini yinelediler sık sık. Hatta BM Gü-

Avrupa basınından

De Morgen / Belçika

“Türkiye Kürdistan’ı sürgün diyarı”

Kuzey Kürdistan’da Türk ordusunun baskıları sonucu yüzlerce köy boşaltılmaktadır. Köyler ve ekili araziler yakılıp yakılıyor. Köylüler beş parasız bir biçimde çadırlarda yaşamaya zorlanıyorlar. Türk hükümetinin amacı, bu yöntemle PKK gerillalarının desteğini kesmektir. Zaten Ankara Türkiye’de Kürtlerin de yaşadığını inkar etmekte. Belçika’daki Türkiye büyükelçisi ise bölgede herhangi bir baskının söz konusu olamayacağını iddia ederek yorum yapmaktan kaçınmaktadır. Ancak büyükelçi tarafından bir Belçikalı milletvekiline verilen bir mektupta, Irak sınırını TC vatandaşlarının kendi istekleri doğrultusunda boşaltıklarına değinilmektedir.

Türk politikasındaki labu: Kürtler

Mustafa Kemal’den Kürtlere kalan

Türkiye’de 15 milyon Kürdün yaşadığı tahmin ediliyor. Buna

nin kurtarıcısı olan Atatürk’ü eleştirmek yasak olduğu gibi, herkes propaganda yapmak zorundadır.

Politik partilerin tümü tamamen Kemalizmin etki altında. Programlarında sürekli olarak Türklerin üstünlüğünden, azınlıkların yokluğundan bahsetmek zorundadırlar. Kağıt üzerindeki en büyük yenilik işi herkesin kendine göre yorumladığı Laiklik. Adının gizli kalmasını isteyen bir gazeteci, “70 yıldan bu yana Kemalizme çok değişik yorumlar getirildiğini, özellikle ordunun, Kemalizmi her dönemde ‘Türklerin üstünlüğü’ olarak algıladığını, solcu kemalistlerin ise yenilikçi yönünü işleyerek kendilerine pay çıkarmaya çalıştıklarını” dile getiriyor.

1988’den beri senede bir kaç ayını Kuzey Kürdistan’da geçiren Belçikalı Michele Meunier’e göre “Bu yüzyılın başında Kemalizm, değişik kesimleri bir araya getirip emperyalizme karşı savaşmak için bir zorunluluktur. Po-

Bu eski 7 SHP’li parlamenter Mayıs 1990’da yeni bir parti, HEP’i kurdular. Diğer bağımsızların bir kısmının da katılımıyla 16 milletvekiline sahiptir. Hemen hemen hepsi Kürt kökenlidir. Yasal partiler içerisinde Kürtlerin bir azınlık değil, ulus olduğunu savunan tek parti konumundadır.

7 Kürt kökenli parlamenterin iliracı SHP’nin popülaritesinden çok kaybetti. Kasım 1989’dan bu yana Kürt kökenli üyelerinin yarısı itifa ederek HEP’e geçtiler. SHP lideri Erdal İnönü, uzun tartışmalardan sonra, parti programına Kürt dilinin ve kültürünün serbestisi için madde koymak zorunda kaldı. Bilindiği gibi son 1987 seçimlerinde Kürtlerin büyük çoğunluğu partisini desteklemişti.

Mayıs ayı başında Kürdistan’da 5 günlük bir gezi yapan SHP lideri Kürtler nezdinde umduğunu bulamadı. Gittiği her yerde kendisine, Kürtlere karşı alınan önlemler söz konusu olunca ANAP ve Özal ile işbirliği yaptığı hatırlatıldı. İnönü her ne kadar bunun ANAP propagandası olduğunu iddia etse de pek inandırıcı olamadı.

23 Nisan 1990’da Guy Spitaels’in konuştuğu olarak Belçika’da bulunan İnönü, Kürtlere dil ve kültür alanında bazı haklar tanıyabileceğini, fakat başsız bir politik ve sosyal statünün tanınmasının yüksek talepler olduğunu dile getirdi. İnönü’ye göre “Altında İngiltere, Fransa, İtalya ve Yunanistan imzaları bulunan Lozan Antlaşması’na göre Türkiye’de üç azınlık grubundan bahsedilebilir. Yahudiler, Ermeniler ve Rum Ortodokslar. Ancak bunlara bazı ayrıcalıklar tanıyabiliriz.”

Serbest Alman gazeteci Elisabeth Smith politik yapının birazcık olsa olumlu yönde bir gelişim gösterdiğini belirtti. Sonra, geçen seneye kadar Türk politikacısı için Kürtlerin varlığı kabul edilmemiş bir olguydu demektir. Onlar da olsa olsa dağ Türkleri olabilirlerdi. Şimdi ise Ankara’da hemen hemen her gün Kürtler konusunda ne yapılabileceği tartışılmakta. Parlamento da üyesi bulunmayan Sosyalist Parti’nin bu konuda yoğun çalışmaları gündemde. Bütün partiler kendilerini Kürtler konusunda bir durum değerlendirmesi yapmaya zorunu hissetmektedir. Yanlış gurası bir gerçekçilik yapıları aydındır. Yoksa Kürtlerin karakağı ve gözü için değil. Tahminen 15 milyon Kürdün yaşadığı Türkiye’de doğaldır. Çünkü bu konuda sağlıklı bir bulmak hemen hemen imkansız. Çünkü yaşamak için bir yerde buna zorunlu. Ancak köyde yaşayan köylü Kürt öyle fazla olanağa sahip değil. Konuştuğu ve anladığı tek dil Kürtçe, yaşam tarzı ise Kürt aklarının yaşam tarzıdır.

Bir Türk gazetecisine göre: Politikacılar için yöre seçimden seçime birer kazanmaktır. Bu seçim kampanyalarında görmek mümkün. Bütün partiler, ağır sağırlar, yörede kampanya süresince mümkün olduğu kadar Kürtçe propaganda yapmaktadırlar. Bu büyük bir çelişkidir. Kendilerinin anlaşmak zorunda kaldıkları bu dil ne gariptir ki tanımlıyor ve yasak... Catherine Vuylsteke

Belçika’dan giden Heyetin sözcüsü:

“Avrupalı demokratlar PKK ve Kürdistan halkını desteklemelidir”

Aralarında 6 parlamenter, 4 gazeteci ve 4 sendikacının da yer aldığı bir Belçika heyeti, araştırmalarda bulunmak üzere 26 Aralık 1990 ile 6 Ocak 1991 tarihleri arasında Kürdistan’ın çeşitli bölgelerinde incelemeler yaptı. Gözlem heyetinde yer alan parlamenterlerden 5’i dönüplerinde Brüksel’de yaptıkları basın toplantısında izlenimlerini aktardılar.

Sadece Cizre ile Sirt arasında 16 kez aranmak üzere durdurulduklarını belirten üyeler, diğer bazı gözlemlerini de şu sözlerle aktardılar:

Jef Sileeckx (Sosyalist Parti milletvekili):

“Kürdistan’da ulusal kurtuluş mücadelesi verilmektedir. Halk PKK’yi desteklemektedir. Tüm Belçikalı ve diğer Avrupa ülkelerindeki demokatlara düşen görev, bu haklı savaşlarında PKK ve Kürdistan halkını desteklemek olmalıdır.

“Yıkılan köyleri gözlerimizle gördük. Zorla göçettirilenlerin ağızından, devletin kendilerine yaptığı baskıyı dinledik ve gözlemledik.”

Willy Kuypers (Halkın Birlik Partisi Senatörü):

“Kürdistan’da vahşet var. Bu-

nu gözlerimizle gördük. Çok acı şeyler yaşıyor, bunların tanıyoruz. Olanlara ‘Uluslararası Af Örgütü (AI)’nın sessiz kalmasına anlam veremiyoruz. Bir küçük Kuvvet için yapılanlar ve koparılan güvâh ortadayken, 25 milyonluk bir halk ortadan kaldırılırken hiç ses çıkarılmamakta, buna seyirci kalınmaktadır.”

Hugo van Rompaey (Hristiyan Halk Partisi):

“Ben de arkadaşlarımla gözlemlerime katılıyorum. Kürdistan’da insan hakları yok. Türkiye AET’ye giremez ve girmemesi için elinden gelen her şeyi yapmalıdır.”

Hugo van Diendren (Yeşiller Partisi Parlamento İngilizlikler Komisyonu Üyesi):

“TC, halkın PKK’den korktuğunu söylüyordu. Gözlerimizle gördük ki durum tam tersi. Halk, bir savaşın çıkması durumunda PKK’nin yanında yer alarak devlete karşı savaşacaklarını söyledi.”

TJL Declercq (Pax Christi Komisyon Başkanı)

“Gözlerimizle gördüğüm vahşeti anlatacağım ve Belçika halkından bu vahşete karşı durmasını istiyorum.”

IAZ, 9 Ocak 1991 / Almanya

“Emirlere uymayabilirler”

Köln’lü binbaşı Helmut Prieß, 51, “Darmstädter Signal” isimli subay birliğinin temsilcisidir. Bu birlikteki 200 asker 1983 senesinden beri silahsızlanma ve ordunun demokratikleştirilmesi ile uğraşmaktalar

Taz: Ordunun Türkiye’deki hareketi anayasa ile bağdaştırılabilmir?

Prieß: Harekatı birkaç yönden süzgeci buluyorum. Hukuksal yanına bakılırsa federal hükümet uluslararası hukuk bilimsel ilkelerinin çoğunluğunun görüşüne dayanmaktadır. Ben bunu genede tartışılabilir olarak görüyorum. Eğer NATO-üyelerinden birisi tehdit altında bulunuyorsa, antlaşma müzakerelere başvurulmasını öngörüyor. Bir saldırı anında antlaşma ortakları askeri hareketlere kadar varabilecek önlemleri alabilir. Türkiye’ye yönelik bir tehdidin olduğunu hiç zannetmiyorum. Hele hele saldırıdan hiç bahsedilemez. Onun için Alman Ordusu’nun bu hareketinin NATO antlaşması ile hiç bir alakası yoktur, daha ziyade Irak’a yönelik bir tehdittir, dolaylı bir Körfez harekâtıdır.

Taz: Türkiye’deki durum hangi rolü oynamaktadır?

Prieß: Alman hükümetinin Alman askerlerinin orada bulunmasına izin vermesine izin vermiyorum. Türkiye en fazla 2/3’lük bir demokrasidir. Muhalefetin ve basının hakları önemli bir şekilde kısıtlanmıştır. Binlerce siyasal tutuklu vardır ve cezaevlerinde yattığı görülmektedir. Ve Alman askerlerinin koruma sunacakları bölgede, yani Türkiye Kürdistan’ında, hemen hemen hiç demokrasisi yoktur. Orada sürgün, işkence ve katliam var.

Taz: Askerler bu durumdan haberdarlar mı?

Prieß: Somut durum hakkında yeterli bilgileri yok. Kürt direnişçilerini takip etmek için Türk ordusu’nun senelerden beri Irak’a girdiğini bilmemektedir. Bu sürekli bir savaş tehlikesi demektir. Böyle bir durumda Alman bir pilot savunma eylemlerine katılıp katılmadığını nasıl değerlendirebiliriz?

Taz: Yeni Alman ordusu Kürtler’e yönelik saldırılara yardımcı mı oluyor?

Prieß: Doğrudur. NATO bütçelerinin kanatları altında daha çok şiddet kullanılarak, Kürt sorunun çözümüne gidilmeye çalışılacaktır.

Taz: Körfez’deki direkt katliamları için sadece anayasa değişikliği değil, aynı zamanda yeni bir yemin metni de lazımdır.

Prieß: Evet, Şu anda Alman askerlerinin kaçmasına bile gerek yok. Yeminlerine ataf yapılarak red edebilirler. Yani hukuksal belirlemeler olmadan emirlere uymaları gerekmez. Eğer bir gemide görevlerini yerine getiriyorlarsa en geç Süveyş Kanalı’nda suya atılmaları gerekir. Ben sadece Alman halkını korumak için yemin ettim. Üzeride Alman askerinin dünyanın dört bir köşesinde savaşması için değil.

Taz: Savaş patlarına mücadele reddetme olaylarının artacağını zannetiyor musunuz?

Prieß: Reddedenlerin sayısı artacaktır.



Silaban-Srı (kabanca) 1990 yılından sonraki hal

Foto Bernewedn

rağmen azınlık olarak dahi kabul edilmeyen Kürtler, Türkiye politikasının en büyük tabusunu oluşturuyor. Sadece bununla da kalmıyor. İçinde bulunduğumuz dönemde büyük bir sürgün hareketi yaşanıyor. Köyler yakılıyor, insanlar üzerinde en çirkin işkenceler uygulanmaktadır. En son çıkarılan sansür ve sürgün yasası dolayısıyla dışarıya bilgi ve haber akışı hemen hemen imkansız gibi bir şey. Kürtlerin kutsalı kırıldığı tavrı, TC’nin ne kadar iki yüzlü bir politika izlediğini bir kez daha ortaya koydu. Kendi içinde insan hakları ihlali ki özellikle Kürtler söz konusu olunca daha da gözlemlenir. Kuvvet’in işgalı insan haklarına bir saldırı olarak niteleyip batının yanında yer alıyor. Bu esnada Batı’nın ne kadar iki yüzlü bir politika izlediğinin de bir kanıtıdır. Bütün önlemlere rağmen, bina özellikle Kürdistan’da insan hakları ihlali konusunda ulaşılan bilgiler ritüel dolusudur.

Her ne kadar Kürt sorunu kendi başına bugün en ağır biçimde hissettiriyorsa da, daha gerçekçi bakmak gerekirse şöyle bir 70 yıl önceasından incelemek gerekiyor. 78 senedir TC’nin de bir Lenin’i var. Mustafa Kemal, 1943’ten bu yana Atatürk, Kemalizmin yaratıcısı. İşte Kürt sorununun çözümünü zorlaştıran, her anlamda çözülen bu Kemalizm olmaktadır.

Atatürk’ün fotoğrafına hemen hemen her yerde, lokantada, otele rastlamak zorundasınız. Bugünkü TC’nin kurucusu (1923), ordunun yaratıcısı ve Türkiye’-

lik partiler üzerinde Kemalizmin etkiel hissedilir derecede büyüktür. Aradan vatanın bu na fazla kulak astığı yok. İnsanlar her ne kadar Türk vatandaş olduğunu söylüyorlarsa da hemen devamında Gürcü, Çerkes Laz... olduklarını da ekliyorlar. Demokrasinin biraz daha yerleşmesini takiben, değişik kültürel kimliklerin kendilerini dayatmaları kaçınılmaz olacaktır.”

Sonuç olarak: Kürt sorununun çözümünde Kemalizm en büyük engeli oluşturmaktadır. İddia edildiği gibi Türkiye’de Kürt yoktur, dağ Türkleri vardır deyip, böyle bir problemin olmadığı kabul mü edilecektir?

Brüksel’deki Kürt Enstitüsü’ne göre TBMM’inde, tahminen Kürt kökenli 50 milletvekili yer almaktadır. Bilindiği gibi meclis 450 milletvekilinden oluşmaktadır. Kesin rakamlar vermek olanaksız. Çünkü onlar orada “Türk” olarak oturumdadırlar, “Kürt” olarak değil. PKK dışında Kürt sorununu doğru çözümleyle ortaya koyan başka bir ML Parti de söz konusu değildir. Mevcut partilerin programlarında bu soruna sürekli ve bilinçli olarak teğet geçilmektedir.

Kürt kökenli 7 SHP’li milletvekili 14-15 Ekim 1988’de Paris’te, Danielle Mitterand tarafından düzenlenen birinci Kürt Konferansı’nda, hiç bir resmî açıklama yapmamalarına rağmen, sırf izleyici olarak katıldıkları halde ülkeye dönüplerinde ayrımcılık yaptıkları gerçekçyle partiden ihraç edilmişlerdi.

Gelê Kurdistanê yê niştimanperwer û têkoşer!

DELAMETA ME TÊKOŞÎNA JI BO KURDISTANA AZA YE !

Dihê xwestin, xusarên aloziya li Rojhilata Navîn, ku bi pîrma Xelîçê kûr dibe û bi lez ber bi şerê seranserî ve digindere, di serê gelê me de werin peqandûn. Amadekariyên şer ên karvanî ji aliyê dagirkeriya Tirkên faşîst, ku di aloziyê de aliyekî rastûrast e, gihane pîvanên xwe yê dawiyê. Daxwazên dewleta Tirk di vî şerî de eqere û zela li Rejîma dagirker, ku li hemberê berxwedana netewî ya gelê me bîgav ketiye, tenê di şerê levakirinê yê nuh de çareya domandina bebûna xwe dibîne. Dewleta Tirk dixwaze bi riya cengê xwe berfirehîr bike, birê bagûrê welatê me ji dagir bike, bi riya gihandina şerê taybetî ber bi serpûka bandevî û têkoşîna me ya rizgarîya netewî biqîlîne û ji bo parastina berjewendiyên imperîyalîstî li herêmê rîsta cendirmetiya xwe xurtîr bike. Ji ber van sedeman dewleta Tirk a dagirker zivirîye mekîneyeke cengê, ku hemû gelên herêmê dike hedefê xwe û xebatên germkirina cengê dide pêgiya xwe. Bi hemû hêzên xwe ve, pîvaneke şerê karvanî gav bi gav di jiyana de pêkdihêne.

Li Kurdistanê di karvaniyê de şerê taybetî heye

Aloziya Xelîçê ji niha ve zivirîye bê-posîde kirina têkoşîna rizgarîya netewî Kurdistanê û şerê ji nuh ve levakirina Kurdistanê.

Ajotkarê vî şerî yê şerê dewleta Tirk a dagirker e. Bi hinceta aloziya Xelîçê, Kurdistanê bi çekên kîmî, tankan, topan û firotên cengê yê bi roketên serî nukleer ûjî kirîye. Tenê li Erdîna Botanê bêhurî 300 hezar leşkerên xwe, yekûyên artêşê xwe bi cih kirîye. Qadên firotên (firotgeh) cengê yê li Meledî-Erxaç, Amed, Êlih û Mûşê bi sedan firotên cengê yê amadeyê erîşê tîjî kirîye. Li kendaşên Çiyayê Cûdî û navçeyên Hezen û Cûra Botan, kaşen (rampayên) fûzeyan avakirîye. Bi çekên kîmî û çekên tîrêj-lazer di hê xwestin, ku Kurdistanê ji bo çekên rûxandine yê imperîyalîstan bîkan qadê ceribandîne û mirove Kurd ji bîkan ênê her devê van çekan.

Dewleta Tirk ji xwe re kirîye armanc, ku bi komên leşkerên xwe, bangêji û azîneyên xwe yê kotekê, di nava gelê me de kaşekê (tevlîhevîyekê) biafirîne, gelê me bihizdîne û bi vî rîyê gelê me ji welat bîja. Ji niha ve nivê gentyê navçeya Girgê Amed (Silopya) berê xwe daye koçê û hemû gundên nêzîkê derdorên tîxûbî hatine valakirin.

Li bajarên Amed, Êlih û gelek bajarên din, artêşê Tirkan dest danîye ser hemû nexweşxaneyan; destur nade, ku nexweşên giran ji bîkariyê di nexweşxaneyan de bimînin. Dewleta Tirk û bazirganên bazara-reş ên girdaye dewletê, ji nûha ve dest bi stok-kirina (di embaran de komkirina) tiştên xwarinê û hwd. kirine, xwe dane xebata anîna gelê ber keviya birçî hiştîne. Rê ji bo ravîna dewlemendan ji Kurdistanê heya dawiyê vekirine; li ser vî bîngehê gelê me rûbere pîşkolojiya koçeriyê di bîkan. Li hemû hankayan karên diravî û dovîzan (perrîyên biyadîyan) hatine rawastandin û di dermanxaneyan de jî, astengî û rewşa nebûna dermanan afirandine. Aboriya xwevî a gelê me, ku ji xwe gelekî jar bû, xistîne nava rûxandî. Ji niha ve leşker dest danînin ser navgînên (mekîneyên) sîvîl an gelê me. Di vî barê de dewleta Tirk li hinde daxweyanîyan danezane dike û dibêje, heke şer derbîkeve, ji bo karên artêşê wê dest li ser hemû navgînan were danîn.

Weke bîrekî van bîkarînan li hemû bajar û navçeyên Kurdistanê baye teroreke mezin di hê lêdan. Di bin navê parastîne de, hinde ardîman qedexe di hê danezane kirin. Di her rojê de bi sedan welatparêz di hê girtin. Dewlet dest danîne ser avahiyên sîvîl ên gelek nû yê mîna hotelan, da Hezen Çalak û kadroyên leşkerî yê imperîyalîstan di wan de werin bi cih kirin. Ji niha ve hinde prova (ceribandî) di hê kirin, ji bo heke şerê karvanî derbîkeve, hemû nazîyên demokratîkî yê zagonî werin girtin; potansiyela welatparêz a di hê nasîn û bi posîde ye û dikare rêberîya civakê bike, were gîrandûn û ji holê rakirin.

Birêvebirê vî şerê hov dewleta Tirk, ji aliyê din ji serî dide demagogyên mezin. Azîneyên bangêjiya bê-exlaqîrîn ên şerê taybetî ji xwe re bîkardihene; ji aliyê belavokên bi sermîvisên "Helepe ji bîr nekin!" belav dike, ji aliyê din ji dixebite ku bi lîdayên bê bîngeh reberê têkoşîna me ya netewî PKK û pêşengê PKK reş şanî bike. Hemû nazîyên bangêjiyê û weşanên

dewleta Tirk, ji bo birîndarkirina otorîteya PKK li ser gel û ji bo dîsa serdest kirina otorîteya dagirkeriyê ku bi lezîni ber bi rûxinê ve diçe, di xizmeta şerî de bi tundî di hê bîkaranîn.

Aliyê din ê aloziyê û şerê levakirina dagirkeriyê, ango rejîma Saddamê faşîst ji, bagûrê Kurdistanê ku valakiribû, bi fûzeyên nukleer ên berê wan li bakurê Kurdistanê, tîjî kirîye. Gelê Kurd bi koteke çekdar kirîye û weke emê şerî, di kozên paşîn de bi cih kirîye. Herdu aliyên şer jî, gelê Kurdistanê ji xwe re hedef hîbbîjartine. Hezen dagirker, di bin navê ji hevûdu hîaab pîrsine de û bi hînceta vî, danîne pêgiya xwe ku Kurdistanê ji qirîkirinê derbas bikin û welatê me di nava xwe de ji nuh ve levan (par) bîkin.

Gelê Kurdistanê yê welatparêz û hêzên xwedî ramyariya berpirsiyar!

Li hemberê amadekariyên cengê yê bîrevedikevî, li hemberê gumana pêkhatina cengêkî herêmî û li hemberê şerê taybetî yê karvanî ku ji nûha ve li Kurdistanê di hê ajotin, hêwesta (tewrê) me zelal e. Delameta me têkoşîna hem li dijî dagirkeriya Tirkan, hem li dijî dagirkeriya Iraqê û hem ji li dijî hêzên imperîyalîst ên vegirtî û piştgirî dagirkeran e. Delameta welatparêzêkî Kurd tenê û tenê, "Têkoşîna ji bo Kurdistanê aza ye."

Ji rewşên bîran heya şivanan, her mirovekî Kurd gelekî bag dîzane, ku şerê amadekariyên wî di hê kirin, ne şerê me ye û armancê di vî şerî de, behtîr dîdar kirina gelê me ye, reşîr kirina kolaliyê ye. Li pêşberê netewê me tehlûkeyên mezin hene. Lê ev ji niha ve di hê ramanê de, di nava gelê me de yekîtiyê afirandîye; rewşê adaptasyon û berxwedana netewî ya berfireh bîrevedikevîye. Di rewşa vî dîalog û adaptasyonê pozîtîf û bag de ku di navbera hezen welatparêzên Kurdistanê de çêbûye, heke her hêzek bi zanîna berpirsiyarîyê xwe bîtevgirîne, wê bibe gengaz û derfet ku bi yekîtiyê netewî ya berfireh em berxwedana gelê xwe bîlind bikin. Xwe-pêşdananê ve dawîye yê li Tirkîyê jî, şanî dîkin, ku li Tirkîyê ji tevgera livbaziyê ya zînde bi destê potansiyelê gelekî kerkar û xebatkar afirîye û ev we mile xwe bîde berxwedana gelê Kurdistanê jî.

Tehdîta şerê dagirkerî û imperîyalîstîyê ku li Kurdistanê xwe navendî kirîye, gele Kurdistanê û berxwedana gelê Kurdistanê kirîye navenda hevkarîya di navbera hemû gelên li tevî herêmê de. Hîma hevkarîya tevgera li dijî cengê ya zînde ku li welatên Ewropa pêşve diçe, berê xwe dide aliyê gelê me jî.

Dîvê em ji bîr nekin, ev şer ne ji ber xurtîya hêzên dagirker, li çewtî vî, ji ber jariya wan xwe daye rojpergalê. Di vî şerî de, weke rejîma Iraqê ya faşîst, şanê bîserketina dagirkeriya Tirkan ji nîn e. Heke ceng çêbibe, astengên rejîma Tirk wê kûrtir bibin. We kontrola xwe ya li ser gelê me heya pîvaneke mezin hunda bike û li dora berxwedana netewî ya gelê me wê çemherê hevkarîyê ya mezin ava bibe. Dewleta faşîst hebûna xwe bi cengê ve girêdaye, şer aloziyê heya ji rewşa xwe ya nûha peşve tîr neçe jî. Lewma, li hemberê oporîsyona me ya netewî û xurt û li hemberê serbîlîdanê me yê gelî, bi gêweyê vekirî ku nikare xwe li ser lîngan bigire.

Gelê Kurdistanê yê welatparêz!

- Bi tehdîta pîşkolojiya pîkolojiyan, birçîbûnê, kana û mirîne ku dewleta dagirker diafirîne, neyîn xapandî. Ji welatê xwe, navçe û gundên xwe dernekevin. Mîrov, bi derketina ji welatê xwe nikare xwe rizgar bike. Li rizgarîya ji şerê dagirkeriyê, li Kurdistanê bigerin; di hebûna gelî, li çiyayên me û yekbûna xwe de bigerin; di berxwedanê û xwe bi hev girêdanê de bigerin.

- Bi bangêjiyên dewleta dagirker neyîn xapandî; bi çî rengî piştgirî nedîn artêşê Tirkan, merivên xwe neşînin leşkeriya artêşê faşîstan. Berê ciwa-

nên Kurdistanê bîdin revîn û firara ji artêşê Tirkan, bîdin livbaziyên sabotajê yê di nava rêzên artêşê faşîst de. Bi sabotajan, belavokan û dirûgmeyan tevgera artêşê faşîst bixin nava tengasiyê. Yekîtiyê artêşê ya piçûktirîn ji bibîzîdîn, moralê wan biqîkînin, maneviyeta wan a şerî bihejînin.

- Navgînên xwe û avahiyên xwe bi çî rengî nedîn bin xizmeta artêşê ji şarawa xwînî û mirovkujan. Heke hûn rastî rewşên weha bibin û çare nebe, navgînên xwe bîdin ber agirî çetîr e.

- Li pêgiya hotelan û avahiyên din, ên ku hêzên Çalak û pisporên NATO yê din, di wan de dîmînin, xwe-pêşdananê pêkînin û rabin livbaziyên protestoyê. Her eskerekî biyanîyan ku hatine alîkariya dewleta Tirk, dijmîne xwe bîzanîbin. Endamên Hezen Çalak û kadro û leşkerên biyanîyan ên din, ji biyanîyên bê-guneh û sîvîl bag cuda bikin û bag bînin xwe bîdin vî rewşê.

- Li hemberê karên stokê û bazara-reş ku bi destê dewletê û firsendkarên wê yê hevxebehtîr bîrevedikevî, bi xurtî bîsekin. Bazirganên bazara-reş pişange û rabîr (tehlîr û tecrîb) bikin. Heke ji ber şerî kêmasî di tiştên xwarinê de derbîkevin, tengasiyê di vî barê de bîrevedikeve, hevkarîya di nava xwe de xurt bikin û dest deynînin ser ofîsên xwarinê û sazîyên tiştên din ên dewleta Tirkan; hemû tiştên wan tarumar bikin.

- Ji bo berjewendiyên gelî xwe çekdar bikin. Rêxistîna xwe ya hundurî pêşve tîr bibin. Bê danîna cudahiyeke di navbera hemû hêzên li dijî cengê dagirkeriyê û piştgirî berxwedana rizgarîya netewî de, em tevan bîkînin nava rêzên xwe. Rewşa adaptasyon û berxwedana netewî berfirehtir bîkin. Li gûna ji welat derketin û revîna, herin gundên Kurdistanê yê li wan deran kontrol û serdestîya dijmîna jar e. Tevlî rêzê ARGK bibin, li bajarên û li hemû taxan di komîteyên berxwedanê yê ERNK de hîm û hêza xwe bikin yek.

- Tehlûkeya mezin bi "parêzkarên gundan" ji bîdin şahîkirin. Bîkan, ku berê çekên xwe bîdin dijmîne me yê rast.

- Bîkin, ku sendîkatên li Kurdistanê li dijî kirînan dewleta rabin; nehekin, ku nexweşxaneyên bi diravên karkeran û bîrên gelî ên kerkar hatine ava kirin, bikevin bin xizmeta artêşê dagirkeran.

- Bîkin, ku hemû sendîkat, partî û komeleyên mafên mirovan ên welatparêz û demokrat, li hemberê tehdîta ji cih hîkîrinê, birçîhiştîne, terora dewletê û çekên kîmî serî bîkînin. Ger derfet û gengaz kem ji bin, bi koz û hebûnen di destên me de, protestoyên livbaziyan û berxwedanê bîlind bikin; ji vî alî ve, ji derfetên sîvîl û berjewendî bîstînin. Dîvê were zanîn, di rewşa şerê de, guman heye ku hemû nazîyên çala wan di hê kirin, werin girtin û qedexe kirin; vî rastîyê bînin pêgiya çavên xwe û amadekariyên xwe bîkin, da di bin hoyên dîzî û dijwar de ji rê şanî gelî bikin.

- Sîxur û ajanên dîbin haceten polîtîkaya dijmîna di nava xwe de nehekin. Mafê jiyana ji wan re di nava xwe de nehekin. Bi gêweyê grantîr û dera-dayîne, ji cezakirina wan xwe dûr negîrin.

- Baweriya xwe bi pêşengê me yê rizgarîya netewî PKK, enîya me ERNK û artêşê berxwedana gelê me ARGK re xurtîr bikin û alîkariya xwe ji wan re pêşve tîr bibin. Pêşengê me PKK demê bi hîs û ramanên kûr û meztîr dînxîne; xwe daye amadekariyên herî tunde yê ramyarî, rêxistîni û çalakî, ji bo gelê me ji vî domanê serketî derexîne û gelê me biplûne serfiraziya rizgarîya netewî.

- Bîmîre cengê dagirkerî û imperîyalîstî
- Bîmîrin rejîmên dagirkerên faşîst ên Tirkîyê û Iraqê!
- Bîjin PKK, ERNK û ARGK!
- Dagirkeriya Tirkên faşîst wê hunda, gelê Kurdistanê wê qezenc bike!
- Bîjî serbîlîdana gelê me ya netewî!

Rêxistîna ERNK li Ewropa
14 Çilê 1991

Destpêk di rûpela dawî de

didominin.

Gerîlayê ARKG Abdulrahman Îmret û welatparêz Muhaytîn Îdîs bi bangina dirûjmeyan serfiraziye digelîan raddeya şehîdbanê. Kêf û dîrweşiya dijman ji di qorik de dihelîn. Du endamên komekî taybetî dikujin, sê polîsên aliyê ji bi xedarî birîndar dikin.

Hezen dijman paqê destpêkîrî ku kerba eza canê xwe ji gelê me bîstin. Hemû xaniyên di kolana Emîre Tac-dîn de, ku şer li wir çêbûbû, didan ber agirê roketan. Xaniyê tekoşerê şehîd Haqîm, xaniyê welatparêzê şehîd Muhaytîn û li kûleka van jî, xaniyên welatparêzên bi navên Mihemo, Re-mezan, Ehmed û Mele Şerîf bi tevayî dirûxînin. Mizgefta Cûdî jî bi tevayî rûxandî. Ji ber agirê roketê di berêkî leşkera dijman gelek xaniyên din jî birîn girtin. Leşker paqê avêtin ser malan. Li taxa Cûdî di gelek xaniyan de zirarên mezin bûn. Di dema şer de, gava leşker xaniyê tekoşerê şehîd Haqîm didan ber agirê roketan, xuşka wî ya piçûk ji di xênî de bû. Xuşka wî bi tesadûf xilas dibe. Dagirkerên xwarî, bi hîceta şerê biyî, ketin hundurê gelek xaniyan û tiştên mina îstîsaziyê û hwd. ji hevûdu astûn. Di dema van êrişan de dagirker welatparêzan kom bi kom di xaniyan de astê kirin û provayên qirkirîneke kirin armanca xwe. Endamên komekî taybetî yê çavborê hêr, destê welatparêzê bi navê Mele Şerîf xirandin. wî dirêji erde kirin û dan ber leda.

Polîs û komekî taybetî bi vî hovîtiya xwe jî tîr nebûn. Bi hezaran serbazan sêrê demê kolan û qeçmen bajêr girtin.

Dagirker bi qasî dîtinîyan, ku şîra şehîdan bawîre xwepeşdana ke girseyî û protestoyeke mezin Lewna destûr nêdan gel ji bo rakirina cendekan. Cendekan berdu şehîdan jî aliyê beladiye hatin rakirin.

Roja 6'ê Çîlê bêhilî 300 welatparêz, xwestin herin goriştanê. Lê paşê anîn pêşîya çavên xwe, ku heye dagirker serî bidin provokasyonê. Ji ber vê yekê dev ji daxwaza xwe berdan. Lê dîsa jî herma her rojê, bi giranî jîn, li dora 500 welatparêzî çûn goriştanê ser şehîdên xwe. Di Mizgefta Mame Ell de jî taziye dihele peşîrindin. Welatparêzên bi hêr û girî, bi komekî mezin, her rojê diçûn vê mizgeftê û mizgeftê jî bo birînkirina şehîdan dadigirtin.

Tekoşerê ARKG ê jehangir Abdulrahman Îmret (Haqîm) 22 salî bû. Ew da sal bûn, ku tevî ARKG bûbû. Ji malbata wî, Haqîm dibe şehîdê sêwemîn. Berî nîha jî, ji malbata wî du şehîdên me hebûn.

CIZIRA BOTAN

Welatparêzê bi navê Teyfîk Tîmurtay di şikenceyan de hate kuştin. Mele Evdîlrehmanê Xendekî yê 80 salî, jî ber şikenceyên giran rakirin nexweşxaneyê

Cizira Botan (Berxwedan): Roja 5'ê Çîlê di navenda bajêr de şerê dijwar çêbû. Piştî şer gelek welatparêz birîndar girtin. Ji wan, welatparêzê bi navê Teyfîk TÎMURTAÿ di şikenceyan de hate kuştin. Ev welatparêz dîrweşzekî ERNE ê aktîf bû. Dagirker, roja 15'ê Çîlê cendekê wî avêtin ber deriyê xaniyê li kûleka avahiya beladiyê. Şikenceyêke giran li wî kiribûn, di şikencê de meşyê wî peqandibûn û bi vî avahî wî kuştin. Piştî şer Mele Evdîlrehman Akso-



Kurdistan-Qilab / 1990: Gerîlayên ARGK

Foto Berxwedan

yê jî gundê Xendekî jî girtibûn. Tevî çend melayên din wî biribûn. Bi xwe 80 salî ye. Bi welatparêziya xwe ya aktîf dihele nasîn. Gîrîniyêke mezin a Mele Evdîlrehman li ser gelê heye. Wî jî, ji şikenceyan giran derbas kirine û rakirina nexweşxaneyê. Gava rojnameya me keti çape, me van agahiyan jî Cizira standin. Lewma hîna em agahdar nebûn, ka melayê welatparêz jî rewşa mirinê derketiye yan ne.

FARQIN

ARGK avêt ser navenda navçeyê: Sîxurek bi mirinê hate ceza kirin. Embara tûnê ya saziya dewletê hate şewitandin

Farqîn (Berxwedan): Şeva 10'ê Çîlê gerîlayên ARGK avêtin ser navenda navçeyê Farqînê (Silvan). Ji ber ku di navçeyê de "tugay"êke dijman û hêzên dijman ên polîsî hene, bîrêk jî yekeniya ARGK li hinde xalên li dora navçeyê xwe kîre koza, ji bo parastina bîrê keti navenda navçeyê.

Gerîlayên ARGK ew komek navenda navçeyê, xwe belevî çayxaneyan kirin û belavokan dan destê xerî û bangê li mirovan kirin. Gerilla, bi gumana hinde sîxur û polîs jî tevî gelê hêr, kontrola komekiyê jî çekirin. Kontrola di avahiya "Silvanpor" de jî çêbû. Li wir xurek bi navê Kader Tongus, girtin ku berî sala 1980'an li Farqînê berpiraniyariya MHP (Partiya Tevgera Nijadperest) a liqet dikir. Wî dan ber berîkên û bi mirinê ceza kirin. Di dema bûyerê de jî ber revîna binekê bîzandek jî xwe da goriştin û Lewna sê kes jî bi gûlî birîndar ketin.

Gava gerilla ji navçeyê derdikevin, agirê berdan embara tûnê ya saziyên dewleta Tirk jî. Bi tonan risiyên tîtinê şewitandin û tunekirin. Herçendî dijman di navçeyê de xwedîyê hîmekî leşkerî ye mezin jî, yekeniya dagirkeran nekarî û di gerillayan liqetê bîrîn.

HEZRO

Yekeniyeke gerilla ya mezin avêt ser navenda navçeyê

Amed (Berxwedan): Êvara 23'ê ya meha Kanûnê gerîlayên ARGK avêtin ser navenda navçeyê Hezro êrdima Amedê. Gerîlayên me yê rizgarîya netewî, hemû xalên çavî û derketina ji navçeyê pêşî girtin. Paqê xwe belavî çayxaneyan kirin, belavokan dan destê mirovan, bi gel re peyva û

bangêşîyê mezin pekarin.

Di domana livbaziya xwe de gerilla dest danin ser sê çekên nobedaren şevê jî. Natirvan li hembêrê gerillayan li ber xwe nedan.

Herçendî tevîya xerî dizanî ku gerilla di navçeyê de ne û gerilla demêke dirêj di navçeyê de man jî, hêzên leşkerî yê dagirkeran neyêrîn bersiva gerillayan bîrîn.

Ev livbazi, di wan rojan de pêkhat, ku berxwedana gele Lîcê û greva kar-keran Zonguldakê berveketibûn. Lewma, herweha bi armanca piştgiriya van, ev livbaziya Hezro pêkhat. Gerilla, bi bangêşîyê xwe, bang li gel jî bo berxwedana berdevamî kirin.

Eriş û seravêrîya gerilla li Hezro, di navenda bajêrê Amedê de jî post-deyen mezin û baş afirand.

GEVER

Gerîlayên ARGK êrîş bîrîn ser qereqola dijman li Betrode. 10 serbaz hatin kuştin

Çolamaç (Berxwedan): Gerîlayên ARGK şeva 8'ê Çîlê li gundê Betrodê navçeyê Geverê êrîşêke bîrîn ser yekeniyeke dijman. Di vî êrîşê de gerilla topanê jî bikaranî. Berik, li avahiya ku yekeniya dijmanî tede bu ketin. Di encamê de avahî bi tevayî hawşî. Di vî êrîşê de 10 serbaz hatin kuştin, gelek jî birîndar ketin. Yekeniya ARGK ku vî êrîşê pêkaniyê agahî gihand me û got, "Yekeniya dijman a ji 30 leşkeran kee nava dîrweş mezin. Ji leşkeran nemiribûn hîmek serin, hîmek jî ketin derxê me." Di vî bûyerê de, çî hundabûnê jî hêza ARGK nebûye.

GIRGE AMO

Gerîlayên ARGK avêtin ser "tabur" a dijman a li gundê Sîrkê. Sîsê jî wan serleşker (arbay) gelek serbazên dijman hatin kuştin

Girge Amo (Berxwedan): Şeva 9 û 10'ê Çîlê gerîlayên ARGK êrîşêke bi roketan bîrîn ser "tabur" a leşkerî ya Tirkî li gundê Sîrkê. Avahiya "tabur"ê demêke dirêj me di bin rêqandî-şê de. Bîrêkî avahiye rîxî. Sîsê jî wan serleşker gelek serbaz lîdan û derxwarin. Ji ber ku çavîna derdora jî bo

gel hatiye qedere kirin, ew bi vebirî agahdarê kufiyên jî dijman nebûn. Mirovan jî gel ditine, ku sê serleşker û gelek serbaz mirî yan birîndar rakirine nexweşxaneyê. Guman heye, ku gelek jî wan hatina kuştin an jî hîmek jî yê birîndar paqê mirine.

SÊRT

Gerilla riya Sêrt û Dihê bîrîn

Sêrt (Berxwedan): Roja 19'ê Kanûnê 1990'an gerîlayên ARGK riya Sêrt û Dihê bîrîn. Hemû navgînan diçûn û dihatin rawestandî, kontrola kesbûnê û bangê li rêwîyan kirin. Di domana livbaziyê de û piştî livbaziyê çî şer an pozberîyêke bi hêzên dagirker re çênebû.

Roja 4'ê Çîlê dagirker çar serbazên birîndar bîrîn nexweşxaneyê li bajarê Sêrtê. Lê diyar nebû, ew serbaz li kîjan dest birîndar ketine. Her di vî rojê de, pênc serbazên bi birîndar gîran bîrîn nexweşxaneyê li bajarê Amedê. Roja 9'ê Çîlê jî ambulans serbazên birîndar kîşandin nexweşxaneyê Sêrtê.

Di rojan 6 û 7'ê Çîlê de, li ser rîya Sêrt û Dihê li dora gundê Memîran, şerêkî giran di navbera gerîlayên ARGK û hêzên dagirkeran de çêbû û şer demêke dirêj domî. Serbazên qereqola gundê Bêdêrê jî tevî şerî bûn. Di vî şerî de ew agahdarê çî hundabûnêke jî gerillayan nebûn. Lê guman heye, ku serbazên birîndar ên roja 9'ê Çîlê rakirî nexweşxanê, di vî şerî de birîndar ketine.

Roja 14'ê Çîlê jî hîna birîndarên jî serbazan bîrîn nexweşxaneyê Sêrtê. Ji ber ku dagirker hûyaran vaparî dihelîn ew agahdarê navçeyên berfêrê nebûn, lê ji wan bûyeran çikere dihe, ku herma her rojê hinde şer li ser axa Botanê çêdibin.

PASÜR

ARGK navgîneke leşkerî xiste dafê. Sê serbaz hatin kuştin, serleşkerêk jî bi xedarî birîndar ket

Amed (Berxwedan): Roja 27'ê Kanûnê gerîlayên ARGK li gundê Sêrkê navçeyê Pasûrê êrdima Amedê navgîneke qereqola gund xistin dafê. Ji serbazên di navgîne de sê sê hatin kuştin, serleşkerêk (arbay) jî bi xedarî birîndar kirin. Piştî livbaziya dafê şerêkî kûn çêbû. Di vî şerî de çî hundabûnêke jî gerillayan nebûn.

ŞIRNEX

Gerilla di navenda bajêr de xaniyê "parêzkarekî" dan ber narîncokan

Şirnex (Berxwedan): Komek jî gerîlayên ARGK şeva 24'ê Kanûnê xaniyê "parêzkarekî" seravêrîyê Abdulrahman Batmaz dan ber narîncokan (bom-beyan). Gerilla du narîncok avêtin xaniyê welatparêzê. Yek kete ber devê derî, lê nepoşiya Yek jî ji şibakêyê kete hundurê xênî û paq. Di encamê paqinê de xusarên mezin di xênî de çêbûn. Di vî bûyerê de çî kîsek nehate kuştin, nemir.

Li Şirnexê "parêzkari" bi dijwari jî hev dibe. Di navenda bajêr de tenê cerdevanê Mala Tataran mane. Bîlî van "parêzkaran" gundê Cefînan û Gîlîndorê jî hene. Ji ber ku ew herdu gund jî hatine vala kirin, cerdevan xwe di navenda Şirnexê de dipeşîrîn. Hîna komeke "parêzkaran" a axayê Batmaz Osman Demîr jî heye, lê ew hîla ne aktîf e.

CIZIRA BOTAN

Yekîtiya melayên welatparêz belavokan belavkir

Cizira Botan (Berxwedan): Weke ku nûçeyanê me agahî gihandî me, di rojan pêşî en meha Çîlê de, li navçeyên Cizira Botan, Hezro û Girgê Amo, "Yekîtiya Melayên Welatparêzên Kurdistanê-YMKW" bi navê xwe belavokan belav kirîye. Hîna em li ser navbera belavokê bi vebirî agahdar nebûn. Lê dîsa jî ew sakoz-dar bûn, ku bi belavokê bang li gel hatiye kirin û weha hatîye nîvîsandin. "Hemû musliman, gele Kurdistanê. Li hembêrê dagirkeriya Tirkî a fa-jîst rabîr berxwedanê!" Dagirker di navenda Cizira Botan de bi hîmceta çêbûna şerêkî, derx girtibûn û mîz-şefekê rûxandibûn. Paqê jî çar mela-yan girtibûn.

Ev bûyer şerî dibe, ku derdora welatparêz ên oldar xwe di nava rêzên ERNK de rexiştî dikin û her diçe bêhîr, tevî berxwedana netewî dibin. Belavok jî, ji aliyê van li dijî upên bûnê, weke perçeyêke ji protes-toyan hatiye belevkirin.

LICÊ

Gundiya "Yolçati" carek din meşin navenda navçeyê

Lîcê (Berxwedan): Roja 1'ê Çîlê gundiya "Yolçati", bi armanca protestokirina pîkolîyên qereqola "Tepe-koy" di navenda Lîcê de xwepeşda-nekê çekirin. Gundî xwe li pêşîya avahiya qeymeqam ciwandin û dest bi protestoyê kirin. Qeymeqam navçeyê gelekî tûrîya, ku ew ev livbazi berfêrêkê bibe Begav mî, ku bi gundiyan re bîpçîye. Gundî giliyan xwe bi bîrêkî gihandin qeymeqamî. Herweha goli wî, heke pîkolî berdevamî bûn, wê şerî bîrîn berxwedanê girseya yê mezinîr û wê berxwedana xwe dubare bikin.

Berî vî livbaziyê jî, di rojan 4 û 12'ê Kanûnê sala 1990'an de, xwepeşdanê gundiyan ên girseyî û mezin di navenda navçeyê de çêbûbûn û şerîye navçeyê tevî xwepeşdanên bûbû. Roja 12'ê Kanûnê di domana xwepeşdanê de, leşker û endamên komekî xwezî rêqandibûn ser gel û jinekê a zarokêkî bi hovîti kuştibûn.

LI BER SIHA ŞEREKÎ DAGÎRKERAN DÎMENÊN JI KURDISTANÊ

Destpêk di rûpela dawî de

Hejmareke gelek bilind ji ciwanan xwe gihandine me. Li pêşberî terfîhên meha mezin, pirs u zanyarîna perwerdekirina wan derketiye pêşiya me. Em rasti bibêjin, di çekdar kirin û kemilandinê wan de hinde zengasi derketine pêşiya me.

Nûçevanê Berxwedanê roja 15'ê Çilê, anga di keliya dawiyê ya çapkirina rojnameya de, ji Amadê li me geriya û weha got, "Sêrê beryanê (sibê) ez ji male derketim. Hemû rojname û kolan vala bun. Min got bekkî liwazîya girtina derhên dikanan heye. Ez hindekî din birîve çim. Min nêrî, tenê hêlên dewletê, polîs û memûren diçin kar li ser jengeman diçin û dihen. Ji got, gelek hundê mirov ketin ber çavên min.

Bi van gotinan, ez di xwazim koçerên xelîka ji bajêr bi we bidin fahmîria. Rewa ne bas e. Kesên di bajêr de, ew xwe weşartine, çî kes ji mala xwe dermawe derve.

Rewa li Êlihê ji ya ma çêr e. Pirranîya yeniyê Êlihê xwe li şikêftan naxweya Herxîrê û gundê Şikêftan bi cih kirîye. Lê sermayeke dijwar li wir heye. Agahî gihandim Amadê, ku herwehîna wan, bi tîpên germkirinê here."

ÊLÎH / Rewa li navenda bajêr ji ya Amadê çêr e. Lê ji vir ji koçberiyê heye. Firokên cengê yên li firokgehê û hebûna mîneriya petrole li Êlihê, gel dîtinan. Ji Êlihê ji dewlemend tenê direvin. Hemû karên bankayên rawestiyane

Dagirker dest datînin li ser otobûsan gel ên mezin. Di navenda bajêr de dagirker belavokan belav dikin. Di belavokan de hatîye rawestandî, heke şer derve, wê dest deymî ser hemû navgînan gel.

Dost li ser rawestiyaneyan ji hatîye danîn. Neaweyên giran ji li holê bî xwedî mane. Dagirker parîlê dîstînan û di xwazim weha berê gel bidin koçberiyê. Le gele me bi zarabûn û bişyarî xwe diçevirîne. Tirî û bizdaneke mezin li Êlihê nîn e. Şarpeh dibên kolandin. Gel, bîrek ji xwe dikeşîne gundan û cihên şikêftê hene.

Pûlîyên li ser partiya HEP, Komeleya Maîfên Mirovan û Sendikata Petrole her diçe zêdetir dibin. Lê diya ji li bajar adaptasyonê di nava gel de heye. Gel xwe nêzikî hev dîke. Xebatên welatparêzan li bajêr heya were girtin rêde hûne. Dagirker ji vî rastiyê dihenin. Çareya xwe di girtinê kîmlê de dihen. Xebatên girtîlîyan xwe di rêjê heya navenda bajêr kirîne.

WAN û ÇOLAMERG / Li herdu bajarên ji rewşeke bi heyecan heye. Bajare Çolamerge û navçeya Çele bi leşkeran hatîne tîjî kirin. Ji ser Wanê, de rawestan, yekemiyên leşkeran yên ruh dibênîyan ardina Çolamerge. Ji bajare Çolamerge jî, 24 saetan, kamyonên tîjî, ber bi aliyê tîxûban ve diçin. Rewa li navçeyên Gever û Fîkê vebûye ye. "Parêzkarên" li Fîkê ketîne nava lûn û bizdaneke mezin.

Tîrek di nava gel de ji bîye. Gel dîtinan ku dikare çî bike. Hinek di xwazim berê xwe bidin êrdimên din. Mirovên li Çolamerge dihen, ji me re tene rojname Kurdîstanê (Iran) û bajare Wanê çarê mane. Li hemû deran peyvin li ser amadekariyên li hembere cengê dihen kirin. Meyl xwe çekdar-kurdê xwe dide pêş û giraniya xwe avadike.

Li gundan Qilaban rewşa gel ne bas e. 16 gundan li ser tîxûb ji aliyê leşkeran bi koteke hatin valakirin. Gelê van gundan hîna ji di bin berê

de ye. Rewşa gundîyan perîşan e. Gundîyên gundên Şaxê, ku berî nîha barkiribûn û çubûn, tev vedigerin gundên xwe.

Ji ber berfa tund û diwar, xebatên girtîlî hêlêlê kem bûne. Dîmîn di xwaze wê rewşê ji xwe re bîkarîne û pa gel tîrîne. Di navenda bajare Çolamerge de "Wêneyên Helepeç" û afîşên ku dibêjin "Apo piştigirîya Saddam dîke" dihen belavkirin. Di vî bare de belavok ji dihen belavkirin.

Gelê me ji aliyê xwe çekdar dîke, ji aliyê din jî "parêzkar" dev ji karê gertir berdîdî. Meylê neçûna leşkerîye, zehmetkirina karê dîmînê gertîke, çûbûna malîsên gel, xwe daye pêş û rewşê bi girani bi vî avahî xwe dide şani kirin.

Li Wanê Komeleya Maîfên Mirovan, bûye navendê, ku li wir mirov diçevirî. Lê endamên îstîxbarê (MÎT) û komekî taybetî jî, her bi vî pîvane berê xwe didin endamên Komeleya Maîfên Mirovan û êrişan dibin ser wan.

Berfa dijwar, li qolê çîyan xebatên leşkerî yên dijmin gelekî kem kirîye.

Li Wanê xebateke welatparêziyê ya mezin heye. Êrîş ji Geverê çûyî ser qezale morake mezin daye gel.

Weke nûçeyan me ji vî aliyê tîxûb, anga ji bajarê Kurdistanê (Iraq) şandîne, çikere dibe, ku Iraqê bîrekî mezin ji arîşê xwe aniya qîrxa tîxûb. Li pêşî tîxûb, li ser erdeki Şerh, fûze hatîne bi cih kirin. Berê wan jî li bakurê Kurdistanê ye.

Iraq, ji hezaran Kurdan yekemiyên mîlîlê çêkirîye û wan li ser tîxûb bi cih kirîye. Girtîlî gel ên Kurdî bî rezîstîna me û Saddam bi hesari wan çekdar kirîye. Bîrên hatîne çekdar kirin, bi girani welatparêz in. Heke kontrolê dewletekê li erdimê hunda bibe, her keliyekê deîn wê hebe, ku mirov wan bizvîrîne potansiyeleke berxwedane ya mezin. Pirranîya wan peşmergeyên Partiya Demokratî Kurdîstanê Iraqê ven kevin in. Ev mîlîs PKK ji bagîndîkî û sempatiyêke wan a mezin ji PKK re heye.

Nêzîkî 100 leşkeran ji arîşê Iraqê revî û hatin aliyê bakur. Pirranî Kurd û Aqlî ne. Hinek Ereb jî di nava wan de hene. Nîha li bajare Çolamerge di bin kontrolê heftê de ne, wan bîrîne cengpêkê. Hinek ji wan malbatên xwe jî, bi xwe re anîne.

Weke ku nûçevanê me, me agahdar kirîye, di rawestiyane Çolamerge de jîneke Kurd ku ji haqî revîyaba, zarokêkî anî dinê. Navê zaroke xwe jî, darve "KURDISTAN."

ŞIRNEX / Bajêr bi leşkeran tîjî bûye. Ev der weke serê pêş e çîyî cengê dîlê peşîrandî. Ji ber ku hemû gundên Şîrîxê berî nîha hatîbûn vala kirin, gel di navenda bajêr de dîmîn. Ji Şîrîxê koçberî gelekî kem e. Çî kesekî naxwe. Şîrîxê gundên nehali-bûn vala kirin jî, berê xwe dane navenda Şîrîxê. Ji nîha ve, bi rege-lî ji dîl, zengasiya tîxûn xwarîne xwe daye şani kirin.

Rewa li Qilaban ji vebûye ye. Dîmîn, leşkerê xwe gelekî nekirîye Qilaban. Gelê Qilaban heya were girtin hayîr xwe diçevirîne. Ji bo sarîlî-daneke, rewşa gele Qilaban, hoyên gelekî bag û peşîkî dide şani kirin.

Li Qilabanê ARGK ji gelekî aktif e. Gel, di pîrî cengê û çîlo-çawa xwe tengerastîne de, gelekî zana ye.

SÊRT / Li vî erdimê dagirker, bi dijwari û tavayî berê xwe dane gele me. Her rojê operasyonê û girtîlî çûdînin. Berî her kesekî, Ereben di nava bajêr de, ji Sêrte revî. Paşê ji kadek dewlemend revî. Ev tîjî, bi

pîlan hatê bîrvebîrîn. Gel di bizdanê de ye. Li hembere koçberiyê berxwedanê jî heye. Li navçeya Cîwanîstan û li gundên derdorê, diya li gundînan nêzikî Sêrte, şarpeh ji aliyê gel dibên kolandin. Ji ser navçeya Mîsîrîcê, bi tîrînan barkêşîya cebilxane û leşkeran ber bi aliyê erdimên tîxûbî ve, didome. Li navenda Mîsîrîcê, Sêrte û li gundan, gelek zehmetî di peyda kirin tîxûn xwarîne de hene.

Roja 11'ê Çilê li Sêrte û li hemû navçeyên Sêrte, karên bankayên hatîne rawestandî. Hinek otobûs, di karê yên koç dikin de, dibên bakur-nîn. Caman di rojêke de 20 otobûs tîjî mirov, ji Sêrte derdikirin.

Gelê Sêrte jî, di pîrî çêkîrî kîmlê de bî hay û agahî ye.

Li navenda bajêr potansiyeleke serdestî a welatparêzan heye. Dîmîn tehdîta tîxûlîne li vî potansiyela welatparêz dîke. Ev tehdît her diçe zêdetir dibin. Roja 13'ê Çilê polîsek di çayxaneyê de weha gotiye, "Heke şer derbîkîrê, emê we bidin ber kuştîne. Di derstê me de îstîya nava heye. Komên me yên kuştîne ji amade ne. Emê we anîn ji ber girtînan derbas bîkin. Emê we bîkîrî." Her çendî ev tehdîteke vala ji be, rastiyekê bîrê dide omîn. Waliyê Sêrte ji gotiye serokê belodîye, "Ji me re fermamek hatîye. Heke hinek li hembere cengê bîn, li dîl cengê derbîkîrî û hinek hebîlê re şani gel bîkin, emê anîn bîgirtî."

Ev gotin, ne ji ber xwe û hema welê vala dihen kirin. Perçeyên pîlînekê ne. Di xwazim di nava gel de tîrî û bizdanê haqînin. Di xwazim rewşeke parîkê serdest bûn.

Li navçeyên Dîb û Berran jî, di navbera girtîlîyan ARGK û yekemiyên dijîtan de girtî dijwar çûdîtan. "Parêzkarî" ketiye domana şikêftan û belavokîna xwe. Dîmîn ji bi vî çavî li van navçeyan dîne: Êrdîmî sarîlî-dîtan leşkerî ya girtîlîyan ARGK.

MÊRDÎN / Bi lezîneke gelekî mezin, dagirker hezên xwe yên leşkerî û cebilxane dîkîlîtan Cîzîra Botan û Gîrgê Amo (Sîlîpî). Ev kar hîna ji bi dijwari didome. Tenê li Cîzîra Botanê, pîrîrîya wan ên Almanî, bekkîrî 600 tank hatîne bi cih kirin. Herdu derve ji bi girani ji mirovan vala bûne. Gel, ji bo koçê neke bi sarîlîkî li ber xwe dide. Lê ji ber tehdîtan û parîkî hatî afirandî, gel napere maye, ku xwe hîde aliyêkê. Li Gîrgê Amo, li devorên rakarî, hêlîrî 30 gund bi tavayî û bi zara leşkerî hatîne vala kirin. Li hunde gundan, ji tenê hunde kal mîna, ku di xwazim li gundên xwe çavî xwe jî li ber pîvane bagîrî.

Gel bi kamyonan koç dîke. Rîya Nîsêblînê (tîpekê) ji navgînan sevlî re hatîye qedexê kirin. Tene navgînan leşkerî derbas dibin. Ev jî, ji Cîzîra Botanê re bî ledaneke ruh ji aliyê abordê.

Ji Cîzîrê hinek welatparêz li rojnameya me gertîyan. Ji ber koçberiyê bi tîrîkî kekkîrî şîrî dîle xwe anîn zûmîn. Gotin, "Heke em dîlê çavî bîrîtan jî, em ji welatê xwe dermawîzî." Sedemê wê koçberiyê dewleta Tîrk e. Tenêkî dîmîn, berê xwe dane navenda Cîzîrê. Gel di nava we beyecan û gerge de ye, weke ku hema her keliyê ev tank wê agîr bîkarînin.

Ji navçeya Hezerê koçberî nîn e. Di navenda de gelek tank hene. Navçe bi leşkeran tîjî bûye. Navgînan leşkerî diçin û dihen. Gel ji xwe re şarpeh kolîye.

Rewa Nîsêblînê ji bas e. Şarpeh hatîne kolandin. Kem kes koç kirîye. Pirranî berê xwe didin gundan.

Roja 10'ê Çilê em bi nûçevanên xwe re peyvin. Paşê dîmîn me nekari em bi wan re bîpêyîlî. Komekî derve, bi girani çîne bajarên nêzikî Kurdistanê. Koçberiyê li Mêrdînê, pêşî bi Ereben li Êstêlê (taxeke Mîdyadê) destpêkî. Paşê dewlemend dest bi revê kirin. Di dawiyê de dor hatê gele xîzazî Teror, pîlîkî, bangeşî û afirandîna tîrî ya dîmîn, zîvî rengê yekî taybetî. Ev ji lehiya koçê rakur. Dewleta dagirker da bîhîstîndî, ku gele Cîzîra Botan û Gîrgê Amo, we li Çewlîkê û Mêrdînê were bi cih kirin. Lê ev ne rasti bû û gel li gora derfetên xwe berê xwe da koçê. Ji ber vî yekê, mirov dikare bîbê, ku daxweymîya hatî kirin, tenê qalîkê bû, ji bo vîrîna sîcîn xwe.

Li navçeyên Nîsêblîn û Kosarê rewşeke vebûyî û bîdeng heye. Navçeyên Mêrdînê yên din jî, di rewşeke weha de ne. Roja 14'ê Çilê, ERNK li navenda Nîsêblînê belavokan belav kir. Lê diya ji tîrîkê li van deran heye. Mirov gelekî bi şî in, ji ber ku li dijî koçberiyê û cengê nîkarî tîrîkê bîkin. Ji navenda bajare Mêrdînê Ereb derve, dewlemend ji dîlê ser gopa wan. Li navçeyên Mêrdînê, ji bo girtîna pêşîya sarîlîdaneke bi guman û ji bo urandîna gel, dagirker operasyonên leşkerî li der hêvîdî pîkîdîtan.

Di rojê dawiyê de, roja 15'ê Çilê, ku rojnameya me dîkare çapê, nûçevanê me ji Cîzîra Botanê li me gertîya û weha got.

"Ji 52 hezar mirovan amê 5 hezar mirov li Cîzîrê mane. Cîzîrê hatê vala kirin, mala bî. Lê ne weke dîlê gotî. Gelê Cîzîrê neçîwe bajarên Tîrkî. Pirranîya Cîzîrîyan xwe dan gundan û xwe di şikêftan de bi cih kirîne. Tenê hêlêk dewlemend çîne Tîrkîyê. Hejmare wan gelekî hindîk e. Lê ev ji ne bi amancê barkirîne û koçê çîne. Pirranîya kesên çûbûn Tîrkîyê zarokên xwe li wan deran hîştîne û nîha dîlê vedîgerî Cîzîrê. Tenê yekî ji mala xwe ji Cîzîrê ber nekirîye. Hemû dîlan weke xwe dîmîn, tîjî di wan de ne. Kesên çîne, ew wê wegerî."

Pirranîya Cîzîrîyan çîne gundê Şêxê Rîş navçeya Şîrîxê, ku dîkare navbera Çemê Qezîk û derdorên Derûlî. Gelek ji çîne gundan bi navên Kînîkê. Destê Lalo, Dêrîyê, Sorîyê, Ker Rîş, Kefîrîyê. Li van gundan li derê Çîyê Gertîyê xwe kirîne şikêftan. Gelek ji çîne şikêftan li Çîyê Cudî. Hinek ji çîne balar û navçeyên Mîdyadê, Gercîwî, Dîhê, Hezerê, Şîrîxê, Wanê, Kosarê û Nîsêblînê. Gelek ji çîne gundê Bazîlîyê û li wir xwe di hezar dîkanî de bi cih kirîne.

Ji Şîrîxê çî kesekî neçîwe. Şîrîxê weke xwe dîmîn. Ji Gîrgê Amo, gelek xwe li Şîrîxê bi cih kirî. Tîxûn li ser Gîrgê Amo dihen gotin ne rasti in, ji vî mirov neçîwe bajarên Tîrkîyê. Tenê gend derve çîne. Gundîyên Gîrgê Amo dihen Cîzîrê. Ji aliyê gel di xanîyan hatîne valakîrî. Gundi berê xwe nadîn Tîrkîyê. Diçin navenda bajarên Kurdistanê yên nêzik. Xwe di xanîyan vala de bi cih kirî."

Li Hezerê raw bas e. Ji navendê hinek mal ber dîkan gundan. Bêhîrê xwe li wan gundan bi cih dikin, ku berî nîha ji aliyê dagirkeran hatîbûn vala kirin. Ji Mîdyadê ji tîrî Ereb diçin. Ji navçeyên Mêrdînê vî dî, kem mirov koç dikin. Gundî li ser tîxûbê bajîrê Kurdistanê (Iraq) ew bi kontrolê leşkerî hatîne valakîrî. Gundî berê xwe nadîn Tîrkîyê. Diçin navenda bajarên Kurdistanê yên nêzik. Xwe di xanîyan vala de bi cih kirî."

Koçberiyê ji erdimê ber bi aliyê Tîrkîyê ve li derê ji sedî 20 e. Lê ev ji tenê ji bo demêkê kî e. Tê wê dîlê wegerî. Gotîna, ku Cîzîrê radîkî Çew-

lîkê bi tîrîyê derve e. Tîxûn li ser Gîrgê Amo ji hatî gotin, ji bîrî ve derve in. Gîrgê Amo û gelê xwe li ber xwe dîdî, çî kesek naçe bajarê Mêrdînê.

Ji ber ku Cîzîrê vala bûye, mîkîrîhatî, çî, xîr û polîs di nava sîka de çîrîkê dîkîrî. Welatparêzên dîlîtan herma bi ber dîgirtî. Di van çend rojên dawiyê de 15 kes girtî û bîrî. Dagirker ji rewşa li Cîzîrê cesarekî girtîne. Lewma weke kuştîlî har êrîş dibî ser welatparêzan û wan dîgirtî. Ji ber vî yekê, welatparêzên aktif, bi berdevamî cîhên xwe diçevirî. Baş dîzanî, ku dagirker wê serî bidî girtînekê.

Gelê li Cîzîrê maye, şarpehan dîkole. Tîxûn xwarîlê dîse emdîran û vedîyê.

Arîşê dîmîn xwest destê derve ser navgînan. Bîrêk ji gel navgînan xwe revandî cîhên dîr. Kesên mekarîn vî dîlê bîkî, motorên mekîneyên xwe xîra kirî, tekerlekan peşandî. Nîha kolan bi mekîneyên nasîxalî tîjî ne. Ji Cîzîrê çî kesekî navgîna xwe neda leşkerî dîmîn. Esker xwestî destê derve ser fîrîtan nêrî. Xwedîyên fîrîtan ardê xwe revandî. Tîxê nekîrîbîlî bîrîtan avî rîjandî ser. Paşê ew ji Cîzîrê revî gundan.

Nîha 600 tank di sîka Cîzîrê de hene. Ji van bekkîrî ji navgînan leşkerî hene. Çavî me hîna li leşkerî nî-jîyî nekîrîne.

Gelek sîlîtan me li hemû welatparêzan hêrî..."

Me ji Mîyê, Çewlîkê, Dêrîyê, Erzîromê, Bêlîlê, Mazîrîyê, Rûba û Gîrgîrîyê (Mêrîçê) ji hêkê nûçe û agahî standî. Li van deran tevan jî, pîrî rojê, pîrî cengê ye. Leşkerî Tîrkî gelekî operasyonên tîjî bîkarîdîtan. Dewlemendê li van deran ji derve Tîrkîyê.

Ji van nûçeyan tevan, em xwe digîhînin wê cîcîna Zelal û ronak.

Tevî Kurdistanê zîvîrîyê heremê û qadeke cengê. Dîmîn di xwazim li Kurdistanê çêkîrî kîmlê bi dîlê gelê Kurd bîkarîtan. Dewleta dagirker di xwaze Kurdistanê û pîşemî ji erdimî sarîlîdaneke ji mirovan zîvî bike. Bi vî amancê bîrîbîtan, tîne-bîtan û kaos dîbê afirandî.

Li hembere van tevan, gelek kes xwe digîhînin girtîlîyan ARGK. Li welat rewşeke adaptasyonê netewî avabûye. Gel berê xwe dide berxwedanê, bi lez sîlîtan berxwedanê xurtîr dîke. Dewleta dagirker bîlî hîma xwe ya leşkerî, bi lez kontrola xwe hunda dîke. Pejerman li gundan ev kontrol gelekî jar û sîst bûye. Ev rewş bi zelalî dîhê dîtan. Gelê me mayî û berê xwe dide sarîlîdîtan. Li hemû deran bawerî bi otîrîyê PKK heye. Li hemû deran mirov, di xwazim pîvîndî û tîkîlîyên xwe bi PKK re girtîbîdî. Me ji girtîlîyan li Mêrdînê, Sêrte, Wanê, Çolamerge, Lîcê, Çewlîkê û Bîngolê agahiyên rastîrî standî. Nêrî û dîtanê hemû girtîlîyan şîkî ne. Têv gotî, di demêkê kî de, we berxwedanê mezin xwe bidî şani kirin. Gotî, amadekariyên mezin ji bo vî pêşîya me hene, gel di xwaze xwe çekdar bîke, ji bo li gûn haqîna parîkê hinek zehmetî hene lê AROK û ERNK bîlî ber tîjî bîne hevîyên gel ên mezinîrî.

Dagirkerîya Tîrkî di xwaze afêdî bîkarîne ser Kurdistanê. Lê her tîxê li holê şani dîke, ku afeta mezin wê bi serê sîstema dagirkerî Tîrkê we. Ma dewleta Tîrk dikare li hembere gelê Kurdistanê ku mîna hortîtan berfê hayîr dibe, çî bike? Li derve sarîlîdaneke mezin, me kîjan jîyan ji gele Kurdistanê re maye?

Gêrîlla, têkoşîna rizgariya Kurdistanê dilezînin

- Li Cizîra Botan, Farqîn, Hezro, Geve, Girgê Amo, Sêrt, Pasûr û Şîrnexê gêrîllayên ARGK lêdanên jêhatî li dijî min xistin.
 - Gelê me xwedî li şehîdên xwe derdikeve. Navên hinde şehîdan diyar bûn.
 - Karkerên Kurdistanê greveke ji dil bilind kirin.
 - Terora dagîrkeriya Tirkî didome. Bi sedan mirov hatin girtin.
- NÛÇE, di rûpelên 20-21-22'an de**

CIZIRA BOTAN

Şerekî mezin di navenda navçeyê de: Têkoşerê ARGK Abdulvahap Îmreli û welatparêz Muhyettîn Îdîz şehîd ketin. Du endemên komên taybetî hatin kuştin û sê polîsên sivîl jî birîndar kirin. Dagîrker di vî şerî de rastî lêdaneke mezin bûn. Şer, biqasî nîvrojekê doma û hêzên dijî min xaniyên herdu şehîdan dan ber rokêtan

Cizîra Botan (Berxwedan): Roja 5'ê Çûmê di roza hiya rojê de dora alvîrojê şer despekîz û heya saet 17'an domar. Şer weha çêbûye: Dagîrker pê agahdar dibin, ku li taxa Cûdî komeke gerîllayan ji deh kesan heye. Komên taybetî, hêzên polîsê û leşkeran bi hejmareke ji 1 000 kesan tevî

tank û panzeran xwe diilvînin. Dora xaniyê têkoşerê ARGK Abdulvahap Îmreli (Haşim) ku gerîlla li wir bûn dipêçin. Herweha tevîya taxa Cûdî jî bi dewarî dipêçin.

Gêrîlla jî agahdarê tevgera dijî min dibin. Ji bo gihandina çembera hêzên dijî min bi lez xwe diilvînin. Têkoşer Haşim derdikeve serê banê xanî. Ji wir berîkman dibêrin ser hêzên dijî min. Gêrîllayên din jî, ji aliyê derîşînan ser dijî min, ji aliyê din jî bi lezîneke bezi çembera dijî min diqetînin û xwe diavêjin derveyî çemberê.

Li cîhê şer çêbûyî, di kolana Emîrê Tacdîn de, welatparêzekî bi navê Muhyettîn Îdîz (ji çîra Tayan 35 salî), ku xwediyê firangîyê bû, jî nêzîk ve raweja şerî dipêçîne. Gava dibîne ku dora gerîllayan hatî peçandî, hema bi lez dest davejê çeka xwe û dibeze alîkariya gerîllayan bike. Ev welatparêzê hogir, ji deriyê pişî yê xanî, rê şerê gerîllayan dîke û ji aliyê jî şerê dijî min dîke.

Şervan Haşim jî, ji serê banê xanî hêzên dagîrkeran dîde ber barana berîkan û nêrîngokên ku domarê derdixin, diavêje ser wan. Bi vî awayî rê vedêke, da gerîllayên din bîkarînin bê ku lêdanên bigirin, xwe biavêjin derveyî qada şer. Lê têkoşer Haşim û welatparêz Muhyettîn nemî dikarin xwe ji çembera dijî min derxînin. Ji cîhê xwe herdu, mîl bi mîl şerê dijî min dîkin. Ev herdu mîrxûşen gel heya herîkên xwe yên dawî diçûn. Şerê xwe heya saet 17'an

Dûmahîk di rûpelê 20'an de



Berxwedan

Sal 8
Hezmar 117
15 Çûmê 1991
Rûha 3.50 DM
Rêza 15 rûpel

HER TIST JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTANÊ



Foto Berxwedan

LI BER SIHA ŞEREKÎ DAGÎRKERAN DÎMENÊN JI KURDISTANÊ

Zanîngeha Dicle, dibistanên bin-gahî û navên hatî girtin / Dest li ser hêzên gel dîhê danîn / Di demarxaneyan de demarxatropin nema / Firokgehên Amed, Êlih, Meledî û Mûşê bi çekên kîmî û nukleer îşî bûn / Li Cizîra Botan 600 tankên Almanî hana / Gelê me şerqehan dîkole, vedigere gundan / Şikêştin li Botanê, Hezîrê û Çiyayên Cûdî, Gebarê, Çîlavê bi miravan îşî bûn / Mirovên Kurd diherîtin nava rêzên ARGK / Kontrola dagîrkeran rabû, li hemû daran mirov xwe çekdar dîtin / Gelê Kurd baq dîzana, ku dewleta Tirk wê êrîşî bîne ser



Mirovên Kurd ên bi hinceta cenga Xelçê ji welat dîhên ajotin

Serokê ERNK Abdullah Ocalan dibêje:

Şahîdbûn çî ye?

"Li welatê dijî min şehîdên me bûn, bûn şerî û bûn gora ku ji bo miravan lê kolandin. Vedigere. Vê ne miravahiya xwe dijî min şerî me dîke. Ji ber ku tîra şehîdên me keliya dîhê wî Pakîwanên (şehîdên) serxwebûn û azadiyê, jiyanê wî xatîna nava raweja mîrîna. Di vî de xuya dîke, ku şehîdên me çiqas mezin in. Dîjî min, bi leviya hêz û hîma xwe, ji wan dîhîna.

Li ser şehîdan gelek tişî lîn girtin. Ma gela mirov dikare bête, 'şehîd mîr in!' Em pîr li ser vî pîrê rawestîyan û sekinîn. Ên mîrî kî ne û yê nemişî kî ne? Di rêveçûna xwe de, me xwest em bersiva wan pîsan bîdîn û rastîya şehîdbûnê derînin holê.

Mîrî çî ye?

Eger mirovek li ser rîya xweşîyê û bê-rûmetîyê bimeşe û li ser wê rîyê bimeşe, hingê ew mîrî çî ye û dîmîr. Ango dema mirov ne di rîya bilindbûnê de be, jiyanê mîrî derbas dîke û li dawîyê dîmîr. Lê hema mirovê ku ji bo amandekê mezin jiyanê xwe heya dawîyê feda bike, ew kes nemir e û namir. Em jî vî mîrîna re dibêjin 'jiyan'. Mirovê ku li ser rîya serxwebûn û azadiyê jiyanê xwe diyar kirîye, namir e. Ev rastîyêke, çima?

Dîjî minê dagîrker û taqetî, çî ne mirovê hebe, çî lîdan, xîm û zor hebe û bi her şawayê, wan li dijî me bi karîne. Her rojê mirovên me dîkuje û bîn az dîke. Her rojê mirovên me bî rûmet dîke. Jiyanê di bin vî hawîtiya dijî min de, hezar carî ji mîrîna xerabê e. Serî ku em ji bo serxwebûn û azadiyê li ser vî rîya ku niha em lêde dimeşin, jiyanê me jî weha bû. Ji ber vî sedemê, em dibêjin, 'şehîdên me namir in.'

Mirov çawa lê bîrîne, bîla bîrîne; eger xwîn neyê rîjandin û şehîd neyî pîşîyê kirin, serxwebûnê Kurdistanê jî pêknayê. Lê belê, xebala herî zor û zehmet jî ev e, ku şehîd weîna pîşîyê kirin. Dîa jî, me di vî warî de gav avêtî û ji rîjandina xwînê em nekirîyan. Dema ku şehîdê me yê yekemîn Hakkî KARER bi kampa şehîd ket, bi rastî wê bû, wê ku ezman bi ser me de wêre xwarê. Pîr ne tenê hevalêk bû, ku şehîd ket û haw, nal Mîrov wê çawa tola wî hilîne? Pîra mezin di vî de ye. Dema ku dijî min ev hevalê me yê li pêşî şehîd kir, amandê wî, ew bû, ku em payman bibin û ji ser rîya xwe vegarin. Yanî em teslîm bibin.

Lê hema me gav avêtî. Tevî ku me dîzanî li piştî wan kesên ku Hakkî şehîd xistîna, dewletê heya jî, vî dewletê xwe bi her awayî ji bo qîrdîna me amade kirîye. Dîa jî me got, em jî xwînê nîstînin, emê bi her derîşînan (mîkanan) xebatî û dîna xwe fîrê bîdîn û emê gava ke hîn xurtîr pêşîyê bo bavêjin. Ji bîlî van, mirov nîkare bîranîna şehîdan bi cih bîne."

AMED / Di nava bayê de panîk dîhê afirandî. Dest li ser nexweşxaneyên zanîngehê hatîye danîn. Bi tîra ku we li ber xwe bîde û wê rê şerî gel bike, zanîngeha li Amedê hate girtin. Li dora firokgehê û li dora çêhên leşkerî yê din hinde amadekariyên parastîyê yê mezin hatîna birêvebirin. Dêrdorên gelekî berfîrêh bûne derdorên qadaxê. Dest li ser hêzên hatîye danîn. Pîsborek NATO di wan de hatîna biçûkirin.

Di bankayan de kartê diravan hatîye rawestandin. Ji navenda bajarê koçberîyê neziya heye. Dewletmend û bande kesên ketîna nava tîra mîrîna dîvînin. Lê ji aliyê hejîmîrî ve, ev hîrîkî in. Xîzaan tev di bayê de mîna û ev pîrîmî ne.

Di nava bayê de hinde bazirganên bazara reş jî afirîna. Li bayê dîzî aha-ya serpûken bîni. Di demarxaneyan de derîşîna bi navê Atropîn nemaye.

Di nava gel de tîra çêken kîmî heye. Gel şerqehan (sîxîmek) dîkole. Şikêyên xaniyan bi naylonê dîhên mîxîmîndî. Gel, li ser pîra amadekariyên li dijî çêken kîmî, bî hay û agah e. Mîrîyên gazê tenê bi kadroyên dagîrkeran re hene. Dagîrker tîra û bîzîdîna di nava gel de digîrînin. Di nava bayê de balavokên leşkerî dîhên belav kirin.

Di firokgeha leşkerî ya Amedê de çêken kîmî û nukleer hatîna bi cih

Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê:

"Delameta me têkoşîna ji bo Kurdistanê aza ye"

Belavok di rûpelê 19'an de

kirin. Hînek kesên burokrat çêken lazer jî tespîr kirîna. Ev çêk, berî nîha li dijî gerîllayên ARGK jî hatîbîn bîkaranîn. Di bin nava reklanê de hinde bîrîyên Ewropî van çêken derdîxîna bazarê. Pîrî şerî ye. Ku ev çêk we li dijî gele Kurd weîna bîkaranîn û dagîrker ve hatîye vîrîyîn.

Hezîna împeryalist û dewleta Tirk, daxwazî van çêken li dijî gele Kurd bîkarînin, bi vî awayî, ji aliyê têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê bîkînin, ji aliyê din jî provayîna pîvana pîkolojiya girîmî gel li dijî çêken tîrîyîna derîşînan holê.

Ev daxwaza wan, ji aliyê hînda kesên ku li bayê pêwendîyê wan bi dagîrkeran re hene, berîşîmîna bî.

Li bayê potansîyeyê mezin li dijî cengê û bi daxwaza herxwedanê xwe avêdike. Çêkîrê werê gotin, potansîyê heyl, herê xwe dîde tîrîyîyêna çalak û xurt. Li ser vî bîngê gel di nava xwe de kom û komîkan çêdike. Di nava gel de, daxwaza xwe çekdar kirîna xwe gîhîndîye bazîyan.

Raweja li gund û navçeyên Amedê gelekî baq e û bîdangîyêk heye. Lê hema navçe, gund û mîl li ser pîra cengê peywendîna çêdîna. Çêkîrê xwe daye wan nîmînan, ku nîyêna dagîrkeran di avê de bîna. Di çarçîva netewî de, mirov rastî hîrîkî yekîtiya netewî dîbe.

Di kontrola dagîrkeran a li ser gundan de îstîyêkê jî di xwe dîde şerî kirin. Pêşîmîna li navçeyê Lîcê û li gundan Lîcê li vî tevgerê gel xwe dîde xweyî kirin. Gel berê xwe dîde gundan. Yê li bajarîyan zar û jînan dîşînin gundan, wan li cem mîrîyêna xwe bi cih dîkin.

Em bi gerîllayên li hinde navçeyên Amedê re peyîvî. Berpîrîyêkî gerîllayîna weha gotê me, "Dîjî min kîtiya nava tîrîyê mezin. Dîxwaza xwe li ber dîle gel şerî bike. Lê gîrî me berê xwe daye berxwedanê. Dîxwaza tîrî berxwedanê netewî ye berfîrêh dîbe."

Dûmahîk di rûpelê 23'an de